XXXI. ÉVFOLYAM, 25. SZÁM

Ára: 1,80 Ft

1975. JÚNIUS 19.

Ludas Matyi

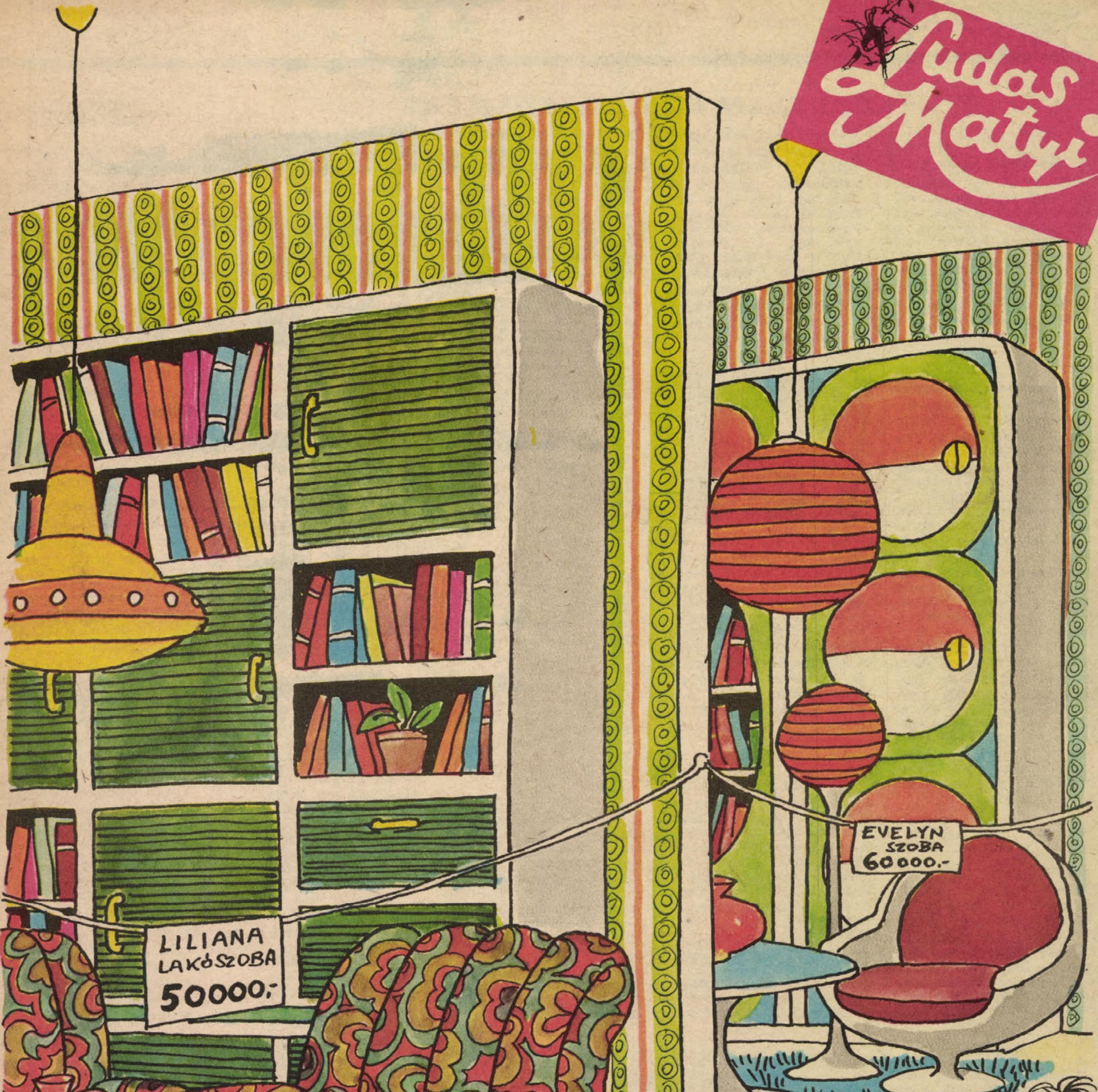
LILIANA
LAKÓSZOBA
50000,-
EVELYN
SZOBA
60000.-
BGY

Brenner György rajza

BÚTORÜZLETBEN

– Olcsóbb nincs?
– Nincs.
– Akkor tessék várni, meghallgatom a lottó nyerőszámait . . .

KEDVES LUDAS!

KÜZDELEM EGY HÁZSZÁMÉRT

PROLÓG

„Mindenütt jó, de a legjobb sehol” — mondhatnók mi, jobb sorsra érdemesült lakói az egyik nemrég átadott Fehérvári úti szövetkezeti háznak, mint „boldog tulajdonosok”, mivelhogy jó ott nekünk, ahol lakunk, bár „sehol” sem lakó lakót ritkán tart boldognak a közhit.

I.

A küzdelem az általános beköltözés után, úgy március közepén vette kezdetét, s eleinte nem is annyira a hatóságokkal, mint inkább a balsorssal, mely ezúttal a postai kézbesítés álarcában jelentkezett.

A mindmáig „sehol” sem levő ház ugyanis a X. jelölést kapta, mint „építési kivitelezési objektum”, s bár később építészetileg kivitelezett objektummá vált, jelét — szerény emlékeztetőül az építővállalatra — megőrizte.

A beköltözők egy része emiatt levélcímét — átkos szórakozottságból — imígyen tudatta a széles nyilvánossággal: Fehérvári út 10. S megindultak a levelek a mit sem sejtő 10-es számú házba. és onnan „címzett ismeretlen, unbekannt” stb. felírással vissza a feladónak.

II.

A XI. kerületi Tanács Titkárságán a műszaki osztály illetékeseihez küldtek. A műszaki osztályon három illetékes egybehangzóan közölte, hogy az ügy korántsem ilyen egyszerű, ez úgyis egy nagy ügy, bonyolult intézkedési útja van, s rendkívüli körültekintéssel szabad csak hozzányúlni. Ők emiatt nem is nyúlnak hozzá, de forduljunk az építtetőhöz, vagyis a FŐBER-hez, hogy írjon át a Fővárosi Tanács építési és Városrendezési Főosztályának, hogy ez a Főosztály vagy a Lakásépítési-politikai vagy az Építészeti osztálya útján határozatot hozhasson, melyet leküldve a XI. kerületi Tanács Végrehajtó Bizottságának... stb. stb.

Ha jól emlékszem, ezután még vagy három ügyintézési fokozat következik, legalább ugyanennyi határozathozatal, végül a házszám megtervezése, megrendelése, kiviteli megterveztetése, kivitelezése, a kivitelezés ellenőrzése, s az ellenőrzés jóváhagyása kell csupán hogy még megtörténjék, s kész az egész.

III.

A FŐBER illetékese barátságosan és kedélyesen elmondta, hogy együttérez velünk, meglepőnek találja, hogy hónapok óta nincs házszámunk, egyben sajnálattal tudatja, hogy ő sem adhat, de még csak nem is kezdeményezhet ilyesmit, azonban a Délbudai FŐBER kirendeltség elindíthatja a folyamatot. Onnan, ha megjön az átirat, akkor a Fő-FŐBER szívesen hoz határozatot arról, hogy készüljön átirat a Fővárosi Tanács Építési és Városrendezési Főosztály, vagyis a FŐBER-t felügyelő Tervfőosztályhoz, mely remélhetőleg átír a fent nevezetett társfőosztályhoz, hogy az utasítsa illetékes építészeti osztályát, amely majd határozatot hoz, s azt megküldi a XI. kerületi Tanács Végrehajtó Bizottságának...

De az egészet jobb volna, ha a legelején, a szövetkezeti ház önkéntes lakói helyett, a náluknál illetékesebb szövetkezeti elnökség, igazgatóság és ellenőrző bizottság kezdeményezné, mert anélkül az akció „partizánkodásnak” is minősíthető, s ez esetben meglehet, hogy valaki leállítja.

IV.

Az elnökségnek feltűnt már ugyan, hogy nincs házszámunk, főként mert több lakos is szóvá tette, de írógép hiányában eddig még nem születhetett meg az a bizonyos kezdeményező le- vagy átirat, egyébiránt a bélyegző is csak mostanában, május vége táján készült el, bélyegző nélkül pedig nem igazán elnökség az elnökség.

V.

A postás, aki egy kedves hölgy, valamelyik lakónak megsúgta, hogy ő már tudja, mi lesz a házszámunk. Megnézte ugyanis az új ház közvetlen szomszédságában álló régebbi ház házszámtábláját, s miután a régebbi és a miénk között sem foghíj, sem lebontható építmény nincs, csak egy keresztutca, úgy véli nem jár messze az igazságtól, ha az újonnan épített lakóház házszámaként a számsorban következő páratlan számot tekinti.

UTÓHANG

Még mindig „sehol” sem lakunk. De a postás már sejti, hol fogunk, ő már megmondta, hogy ellentétben az építési kivitelezési objektum páros számú jelével páratlan számúak leszünk, ha erre majd megszületnek a kezdeményezések, tervek, határozatok, jóváhagyások, ellenőrzések... Akkor majd újra elzarándokolhatunk

valamennyien a Tanácsba átírhatjuk a személyi igazolványainkat, újra megrendelhetjük újságainkat, tudathatjuk a széles közvéleménnyel az örvendetes változást, munkahelyünkön híre megy, hogy ismét máshová költöztünk, pedig csak a „sehol”-ból léptünk át a „valahova” boldog szigetére, keresztülúszva a Bürokrácia kiapadhatatlan tengerén.

Addig is, míg ez a kívánt állapot eljő, kiteszek egy táblát, csak úgy „partizánosan” az erkély korlátjára függesztve s ráírom: „Elképzelhető házszámunk egyszer 183 lesz”.

Szép Zoltán

ZUGLIGETI KIRÁNDULÁS

Június első vasárnapja. Ezen a napon is sokan keresték fel a népszerű kirándulóhelyet: a jó levegőjű Zugligetet. A 28-as autóbusz végállomásánál tábla hirdeti: „Disznófő vendéglő innen tíz perc járásnyira. Szünnap kedden.” Elhatároztuk, hogy szerény turistautunk végállomása a Disznófő-vendéglő lesz, ahol majd elfogyasztunk egy jó marhapörköltet, leöblítve egy üveg sörrel.

Kissé lihegve, de a sikeres alpinisták büszkeségével, megálltunk az étterem kulcsra zárt bejárata előtt. Odabent szeszélyes összevisszaságban asztalok, székek egymás hegyén-hátán. Az ajtón pedig pirosbetűs felirat.

A VENDÉGLŐ 1975. FEBRUÁR 24-TŐL MÁJUS KÖZEPÉIG TATAROZÁS MIATT ZÁRVA

Tehát már néhány hete üzemelnie kellene. Leültünk egy közeli padra, hogy kifújjuk magunkat. Félóra alatt száztizennégy ételre és italra vágyó kiránduló távozott csalódottan, köztük apró, pityergő gyerekek, kiknek hiába magyarázták szülei, hogy nem kaphatnak jaffát, málnaszörpöt, mert a vendéglős bácsi nem nyitotta ki a boltot. Csupán annyi udvariasságot várunk a vendéglátóktól, hogy az autóbusz végállomásnál elhelyezett táblára írják ki:

A DISZNÓFŐ-VENDÉGLŐBEN SZÜNNAP HÉTFŐN, KEDDEN, SZERDÁN, CSÜTÖRTÖKÖN, PÉNTEKEN, SZOMBATON, VASÁRNAP

A többi napokon meleg étellel és hideg itallal várjuk kedves vendégeinket.

Hát így kellene ezt csinálni!

G-os

MIÉRT?

A Ludas megírta azt, amit mi már úgyis tudtunk. Hogy a gönci diákotthon nem épül és szeptemberig most már semmiképpen sem készülhet el. Mégis meg akarják szüntetni a községeinkben működő általános iskolák felső fokozatát, s így gyermekeinket valósággal kényszerítik arra, hogy beköltözzenek a régi, korszerűtlen, túlzsúfolt gönci kollégiumba.

Ez az, amit nem lehet megérteni.

Nálunk jól felszerelt, egészséges iskolák működnek. Az összevont osztályokban lelkiismeretes, alapos oktatás folyik. A tanulók jó eredményt érnek el. A továbbtanulás 100 százalékos. Minden nyolcadikos tanulót felvettek a közép- és szakiskolába. A felvételi vizsgán megfeleltek. A felsőbb iskolában is megállják a helyüket. Vannak szakképzett pedagógusaink, akik vállalják az összevont iskola tanítását.

Hát akkor: miért? Ezt kérdezik a

regéci és mogyoróskai kisdiákok szülei

NEM ESETT LE A TANTUSZ

Gyakran hallom mostanában: nem lehet tantuszt kapni. Kezdetben elengedtem a fülem mellett a jogosnak tűnő észrevételt, de a minap rajtam csattant az ostor.

Budán jártam, a Mártírok útja és a Török utca találkozásánál. Sürgős ügyben kellett volna telefonálnom, és bementem az első telefonfülkébe. Már a kagylóért nyúltam, amikor kiderült: hagyományos készülékkel állok szemben, mely kizárólag érmével működik. Kerestem egy másik telefonfülkét, majd egy harmadikat, de a forintosommal egyiknél sem boldogultam. Mit tehettem mást: tantusz után kellett néznem. De tantusz egyik trafikban sem volt. Helyenként még az ajtóra is kifüggesztették: „Tantusz nincs!”

A harcot nem adtam fel. A közelben levő újságárusnál is érdeklődtem, de csak a fejét ingatta.

— Errefelé nem kapható, kérem. Ne is próbálkozzék.

Hirtelen mentő ötletem támadt. Felszálltam egy hatos villamosra, s átdöcögtem Pestre. A Szent István körútról már forintért tárcsázhattam. Igaz, ennyi fáradsággal akár személyesen is elintézhettem volna a dolgomat.

Vajon hogyan kerülhetett az érme a hiánycikkek listájára? S meddig lesz még ezen a listán? Mert vagy érme kell, vagy forint bedobásra alkalmas nyilvános készülék. Ha egyik hiányzik, annyi, mintha semmi sem volna. Mit szól ehhez a posta?

(f. i.)

MAI PÁRBESZÉD

— Milyen az új munkahelyed?

— Egyelőre jól érzem magam.

— S a fizetés?

— Nagyon kicsi. Nevetségesen kevés.

— Miért maradsz ott?

— Szeretek örömet szerezni az embereknek. A főnököm azt mondta rólam valakinek: *örül, hogy egyáltalán kapott valakit ezért a pénzért.*

— Sok a munka?

— Én csak akkor dolgozom, ha kedvem van.

— Mit szól ehhez a főnököd?

— Mondom, hogy örül. Egy értekezleten azt mondta: *örül, hogy nem mondtam fel* az első hónap után, mint mások tették.

— A kuncsaftok?

— Jaj, ne is emlegesd őket! Az agyamra mennek. Múltkor meg is mondtam az egyiknek, hogy ki nem állhatom.

— Nem lett belőle botrány?

— A főnökön megmagyarázta a vevőnek: *örülnie kell, hogy egyáltalán nyitva tartjuk az üzletet,* mert ezért a pénzért, amit én kapok, csak nagyon kevesen vállalják a munkát.

— Na és örült a vevő?

— Lehet, hogy örült, de nem látszott rajta. Pedig én szeretek örömet szerezni az embereknek. Egyszer egy újságíró betévedt hozzánk, de én nem tudtam, hogy újságíró és másnap megjelent rólam egy cikk: „Aminek nem szabadna lennie" címmel.

— Képzelem, milyen kínos lehetett neked . . .

— Nekem ugyan nem. Az igazgató levelet írt a lapnak. Azt írta, hogy „nem lehetünk válogatósak, *örülünk, ha ezért a pénzért egyáltalán jelentkezik valaki.*

— Még mindig nem értem, hogy miért jelentkeztél?

— Mondtam már neked: szeretek örömet szerezni az embereknek. Én már ilyen vagyok. Nem tehetek róla. A főnököm ronda alak, mégis örül nekem. Nem szól egy szót sem, ha elkéstem, mert *örül, hogy egyáltalán bejöttem.* Nem szól egy szót sem, ha korábban megyek el. *Örül, hogy nem mentem el még korábban.* Amikor valaki kifogásolta, hogy másfél órával a munkaidő befejezése előtt zárt ajtóra talált, a főnököm elmagyarázta a pasasnak: *örül, hogy egyáltalán bezártam az ajtót,* mert ezért a fizetésért nem mindenki zárná be az ajtót.

— Miért nem keresel egy olyan munkahelyet, ahol több a fizetés?

— Engem nem a pénz érdekel, illetve nem csak a pénz. Nekem sokkal fontosabb az, hogy itt szeretnek, megbecsülnek és örülnek nekem.

— Biztos vagy ebben?

— Egészen biztos. Néhány nappal ezelőtt a rádióban is beszéltek rólam. Kifogásolták a modoromat, szóvá tették azt is, hogy fogalmam sincs, mit gyárt a vállalatunk, de az igazgató a védelmébe vett.

— Miért? Mit mondott?

— Az mondta: örül nekem. *Örül, hogy ilyen kis fizetés ellenére is sziklaszilárdan és hűségesen kitartok a munkahelyemen.*

— Én egy percig sem maradnék ott.

— Engem is hívtak már olyan helyre, ahol több a fizetés, de én nem mentem. Én szeretem, ha örülnek nekem. S nekem örülnek, mert tegnapelőtt jutalmat is kaptam.

— Olyan jól dolgozol?

— A főnököm azt mondta: *már annak is örülnek, ha nem dolgozom semmit.* Na hallod, ezért a fizetésért?

Mikes György

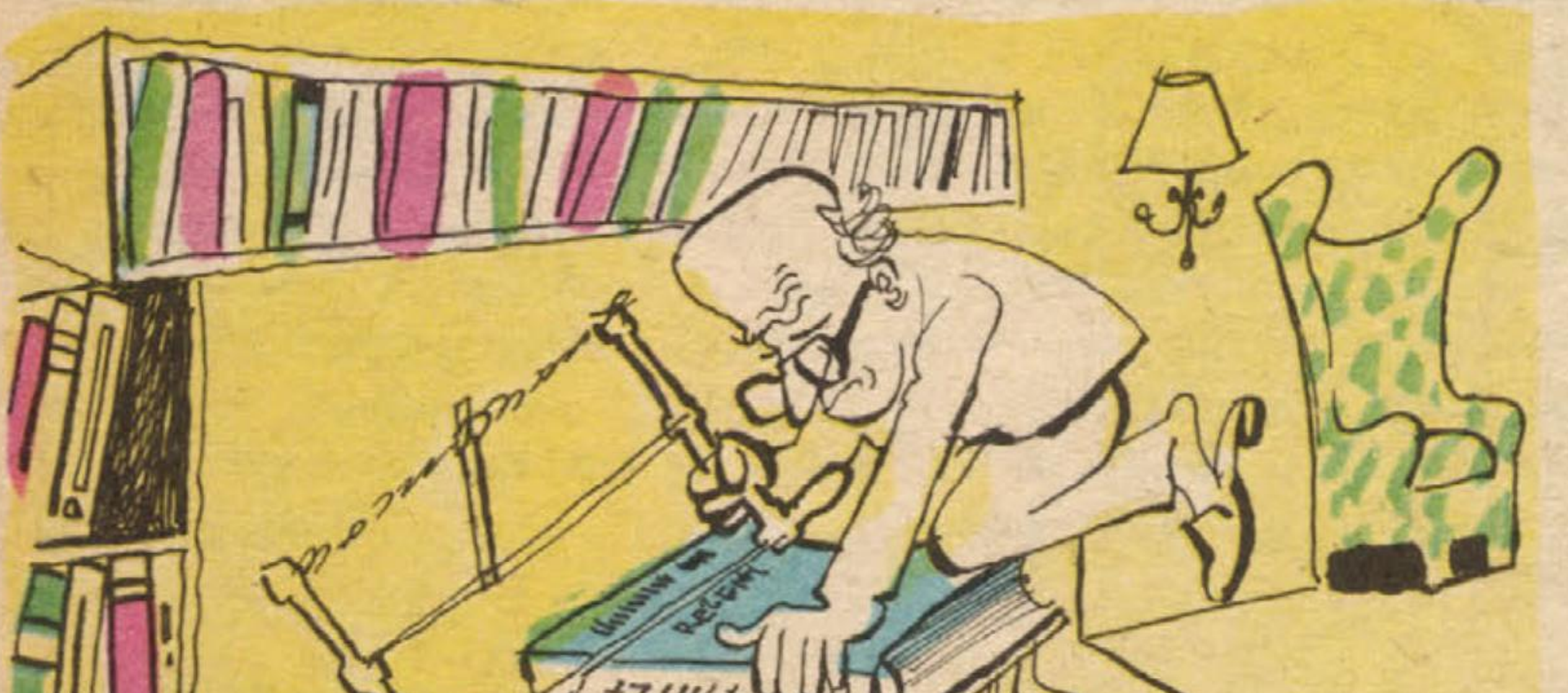

NEM FÉR A POLCBA!

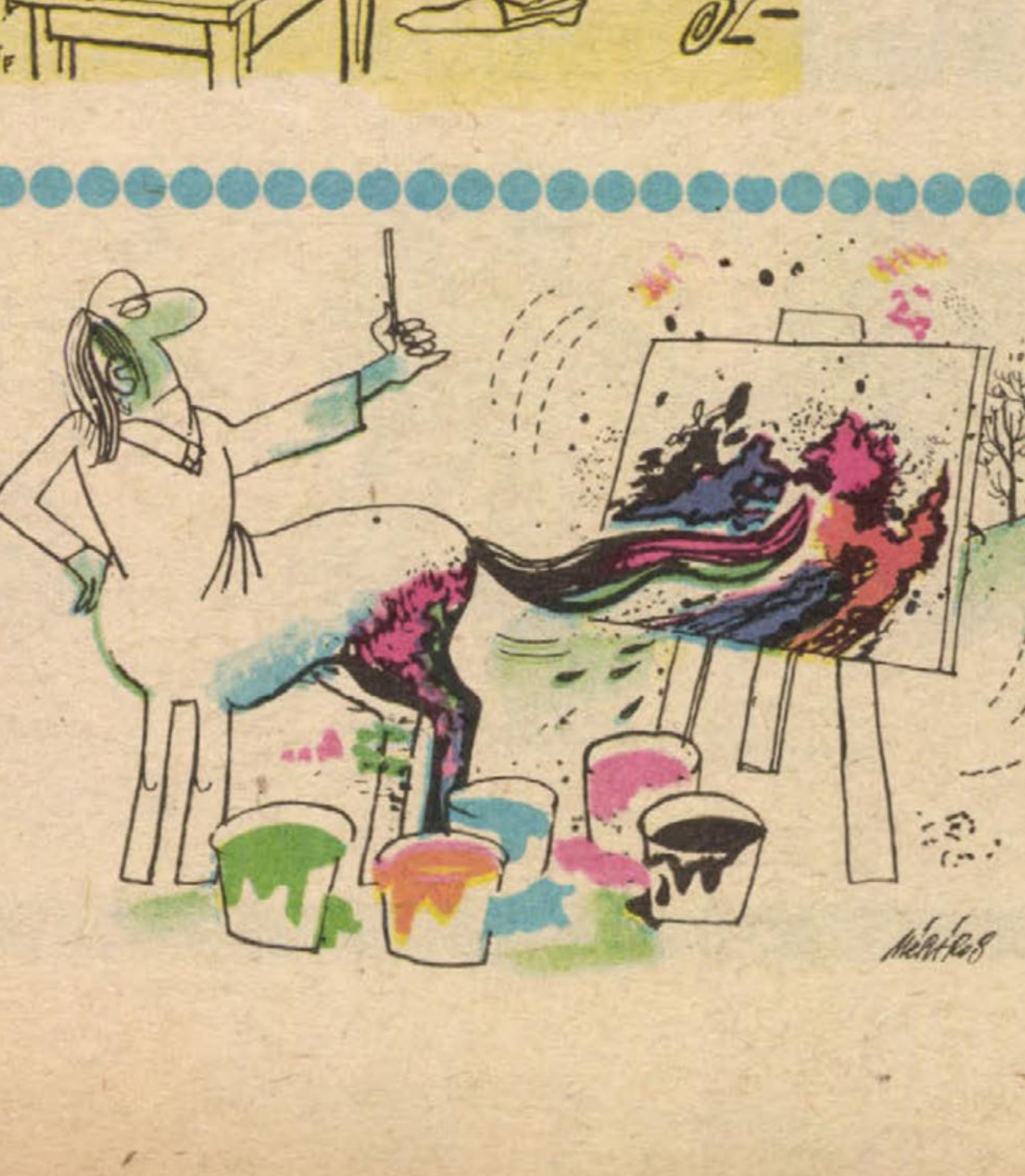

ALKATI ELŐNY

MIRŐL RAJZOL A NYUGATI SAJTÓ?

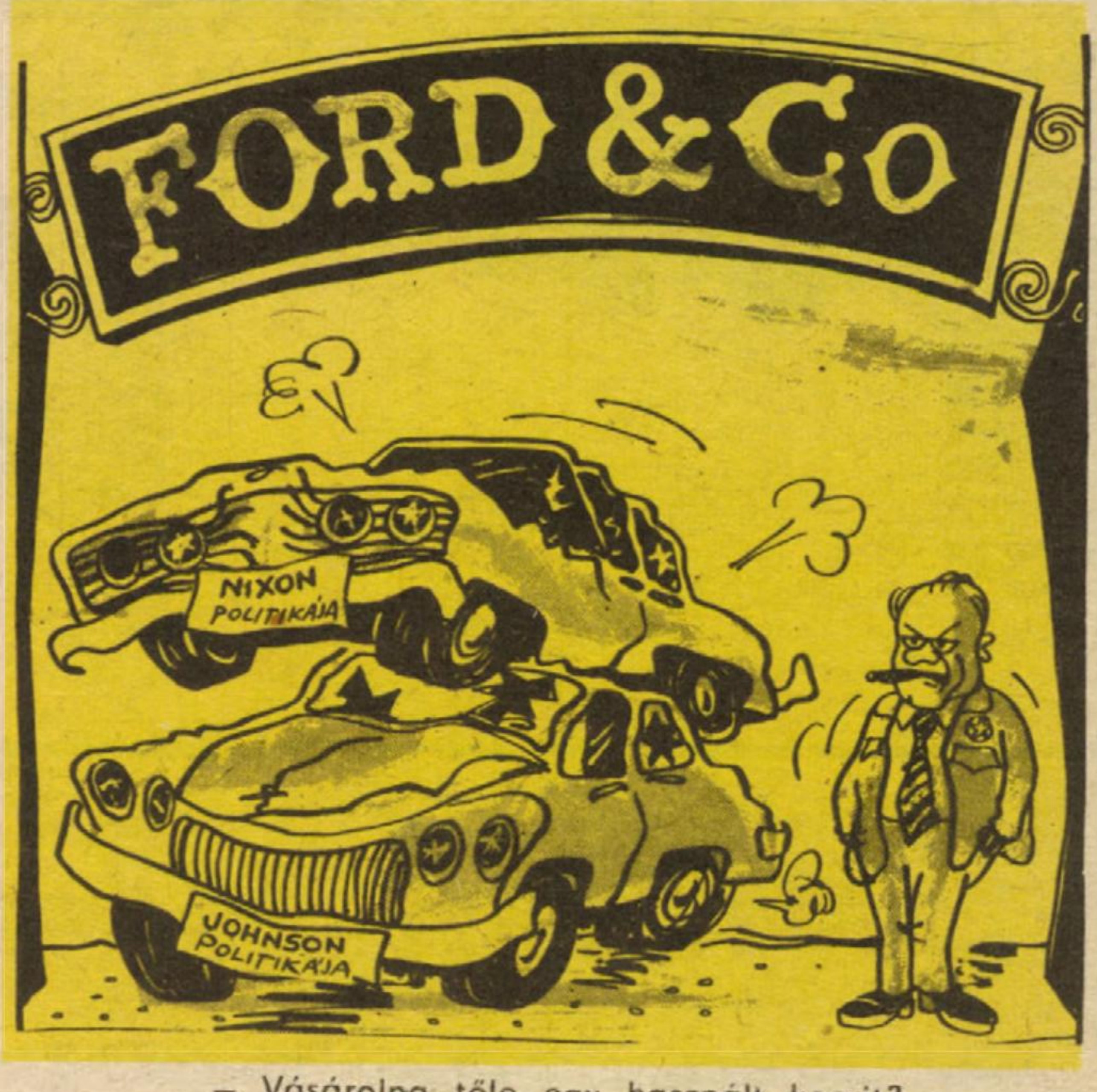

– Vásárolna tőle egy használt kocsit?

(„Morning Star", London)

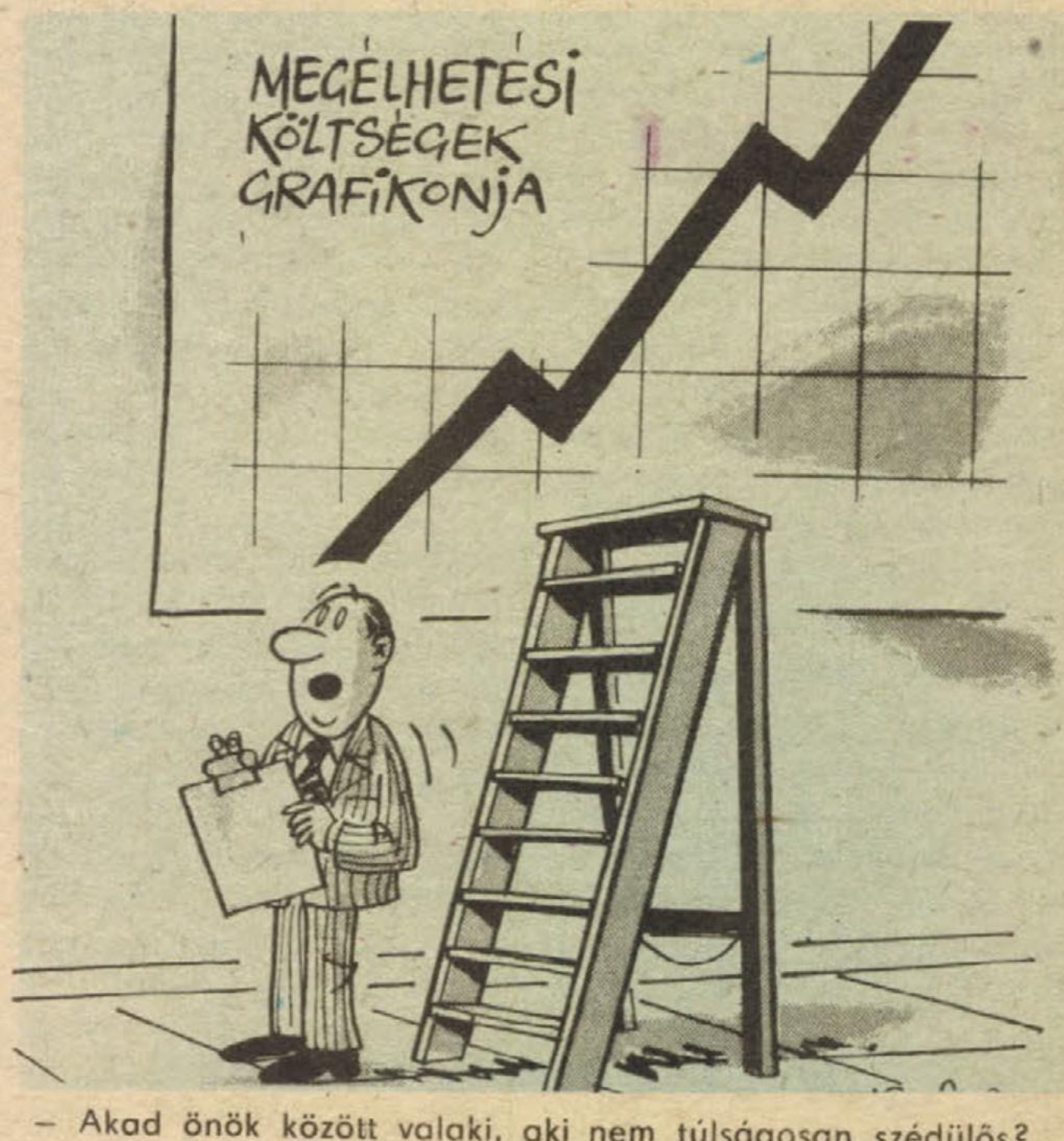

– Akad önök között valaki, aki nem túlságosan szédülős?

(„Morning Star", London)

MEGTÉPÁZOTTAN . . .

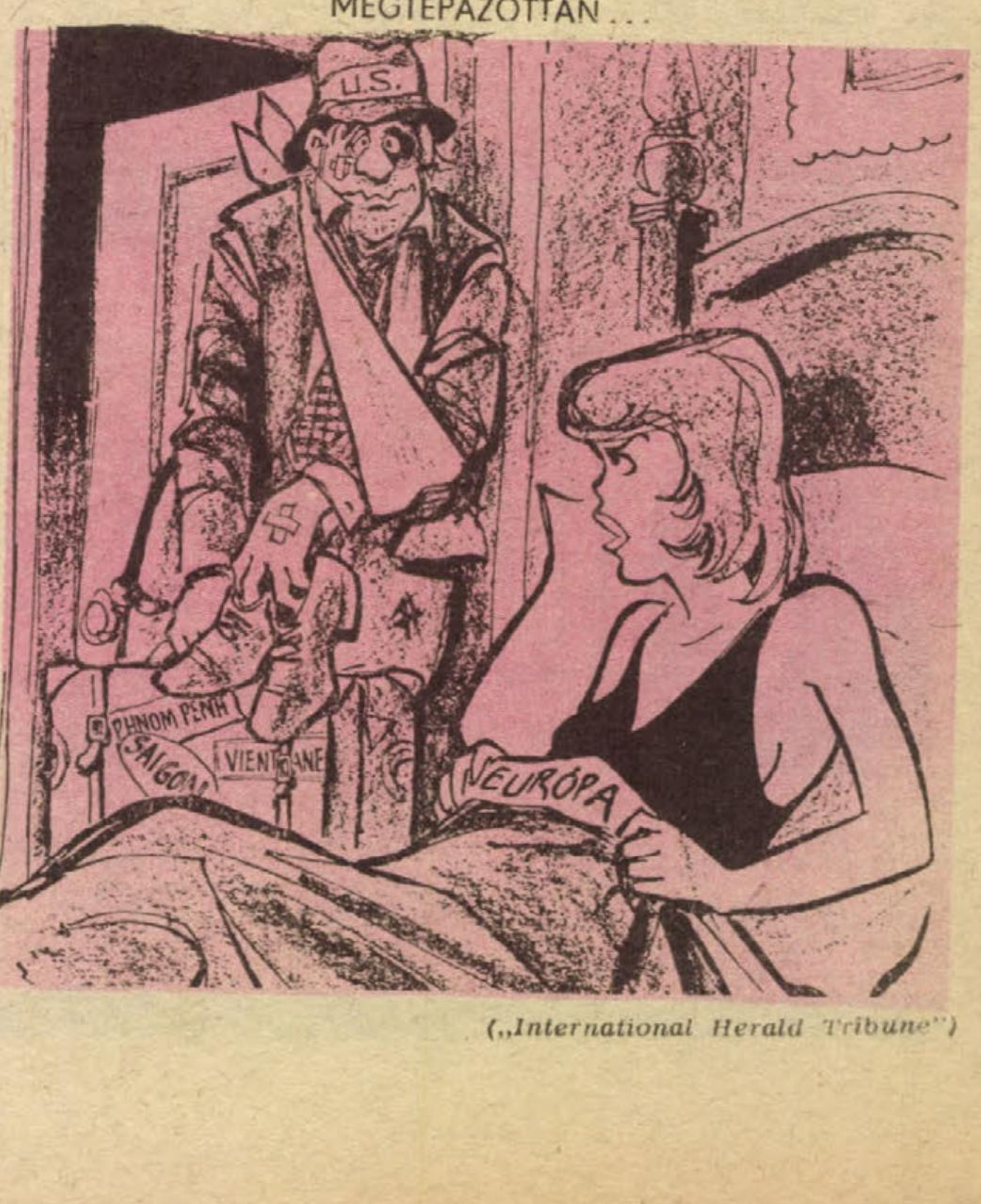

(„International Herald Tribune")

IDÉN SOK AUTÓBUSZT SELEJTEZNEK KI

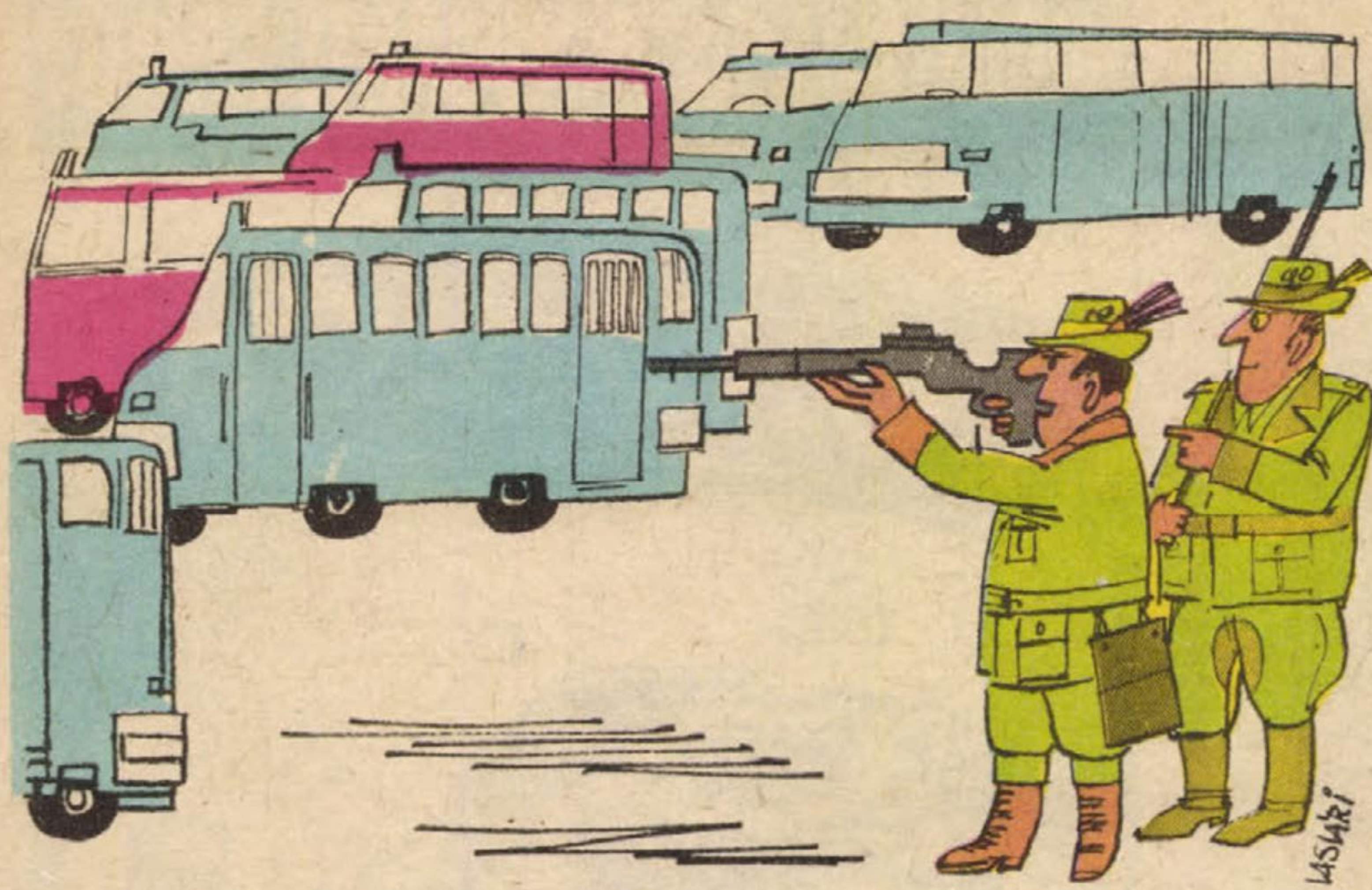

– Az ott golyóérett!

MINDJÁRT MÁS

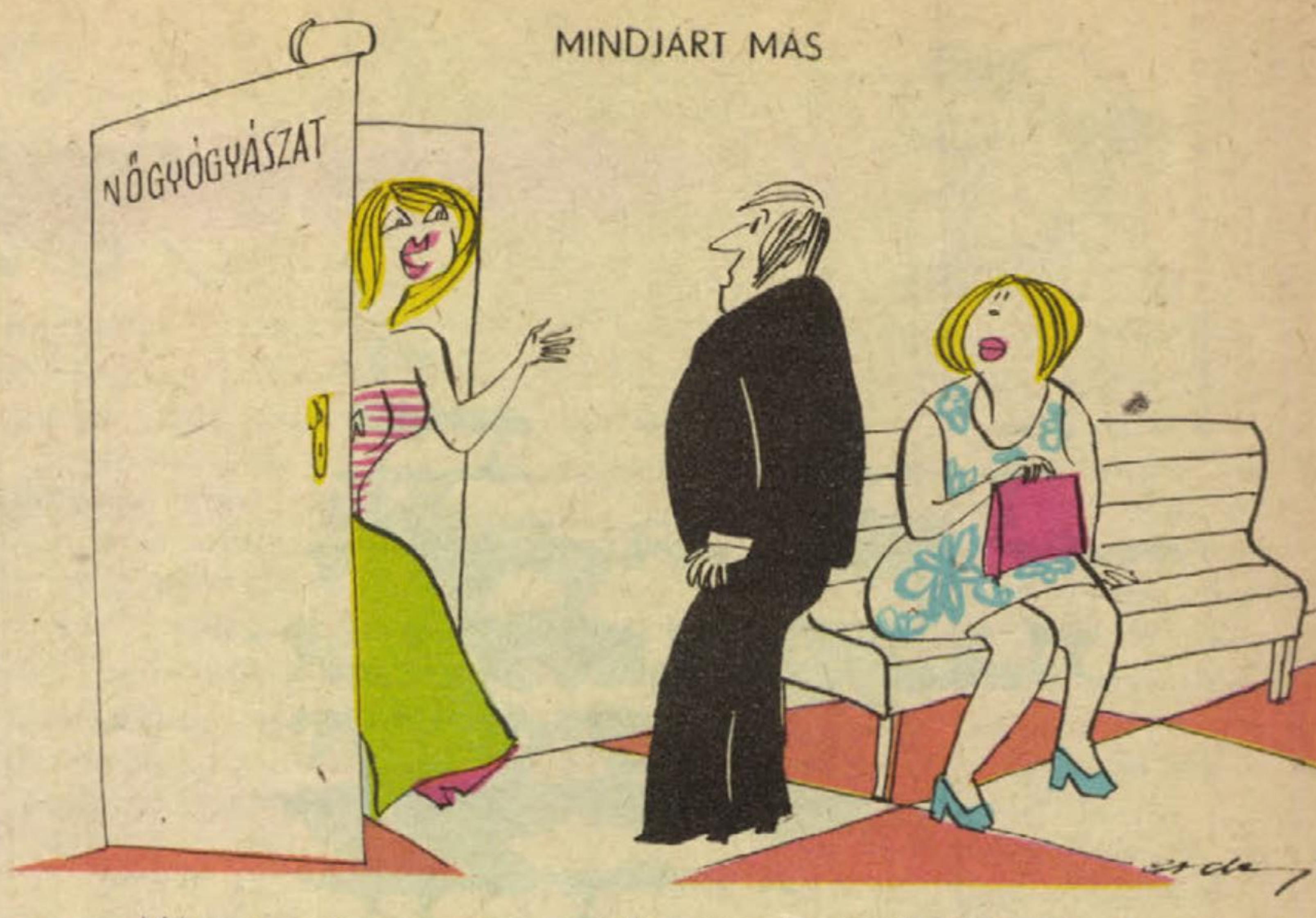

– Mégsem kell a mamát szociális otthonba küldenünk. Gyerekem lesz!

Levélváltás az óvatos panaszkodókról

Tisztelt Szerkesztő elvtárs!

Kincset ér az üzemi demokrácia ott, ahol megvalósul. Jó a dolgozó közérzete, ha tudja, hogy a munkahelyén nemcsak a fizikai erejére tartanak igényt, hanem a véleményét, a javaslatait kérik és foglalkoznak a bírálataival. Engem azonban, miután megbíráltam a csoportvezetőmet, a víz alá akarnak nyomni. Nem lehet emberekkel úgy bánni, ahogyan azt velem teszik. Ha nem bírálnék, hanem hízelegnék vagy ajándékokkal kedveskednék a felettesemnek, akkor jó dolgozó lennék, de így ott nyomnak, ahol tudnak. A mi vállalatunknál ki kellene írni ezt a szöveget: „Üzemi demokrácia kerestetik nagyban és kicsinyben!" Vajon nem ez lenne-e a leghasznosabb a vállalatunk és a népgazdaság érdekében is?

Tisztelt Olvasónk!

Minden szempontból hasznos lenne, de egyelőre még nem mindenütt élnek az üzemi demokrácia adta lehetőségekkel. Ha a dolgozók ismerik a jogaikat és a kötelezettségeiket, akkor az üzemben, hivatalban, intézményben, iparban, kereskedelemben és mindenhol érvényre juttathatják a munkahelyi demokráciát. Az ön levele azonban azt bizonyítja (kaptam több más hasonló levelet is!), hogy a dolgozók nem szívesen mondják el a véleményüket, mert felettesük megtorlásától félnek. Ön sajnálatosképpen még azt is elmulasztotta megírni, hogy ki az a csoportvezető, aki elvárja a hízelgést és az ajándékozást. Ön a segítségemet kéri, mert „a víz alá nyomják", de hogy kik és miért „nyomják", arról nem tájékoztat, tehát nem ad lehetőséget arra, hogy tehessek valamit. A saját nevét és címét megírja, de arra kér, hogy tartsam titokban, aminek nincs akadálya, de értelme sincs, mert azt sem írta meg, hogy hol dolgozik és melyik vállalatról, illetve annak melyik munkahelyéről van szó. Ön az óvatos panaszkodók szektájába tartozik: úgy adja elő a panaszát, hogy nem lehet orvosolni, mert csak általánosságokat mond. (Persze vannak olyanok is, akik óvatosságból inkább hallgatnak.)

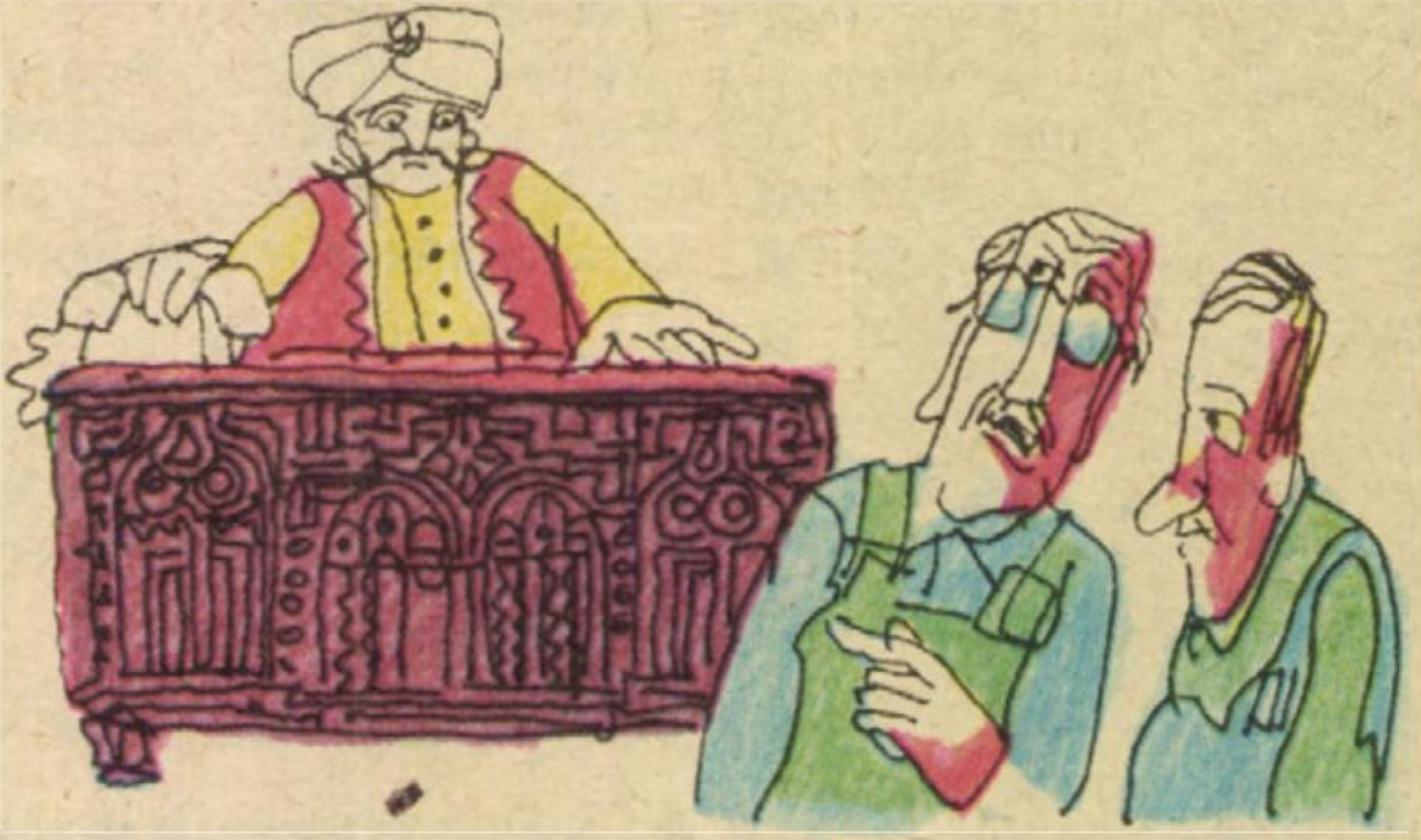

Ha a vezetők (jelen esetben az ön csoportvezetője) nem segíti, hanem gátolja a munkahelyi demokrácia érvényesülését, akkor önöknek, dolgozóknak, együttesen és nyilvánosan elsősorban ott az üzemben kell indokolt bírálatukkal a helyes útra terelniük a szóban forgó csoportvezető (vagy bármilyen más vezető) rossz munkamódszerét, basáskodását és a bírálat iránti ellenszenvét.

Tehát, amint látja, az ön „elvi" panaszára én is csak „elvileg" tudok válaszolni. Az eddigieket legteljebb azzal az általános tapasztalattal toldhatom meg, hogy a vezetők túlnyomó többségükben megértik az üzemi demokratizmus fontosságát és jelentőségét. Elő is segítik az érvényesülését. De ha a dolgozók egy-egy üzemben (vagy máshol) a régi, rossz beidegződés miatt „óvatosságból" hallgatnak és csak egymás között az öltözőben, vagy egy-egy pohár sör mellett bírálgatnak, akkor hiába a vezetés jóindulata, ott, azon a munkahelyen, aligha fog fejlődni az üzemi demokrácia.

Mindenesetre azt tanácsolom: első lépésként éppen önök valósítsák meg kitűnő ötletét és tegyék ki az üzemükben (több munkahelyen is!) a levélben említett táblát, hogy *„Üzemi demokrácia kerestetik nagyban és kicsinyben, ahogy azt az ország vezetői meghatározták."*

Jól látható helyen, csupa nagybetűkkel.

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

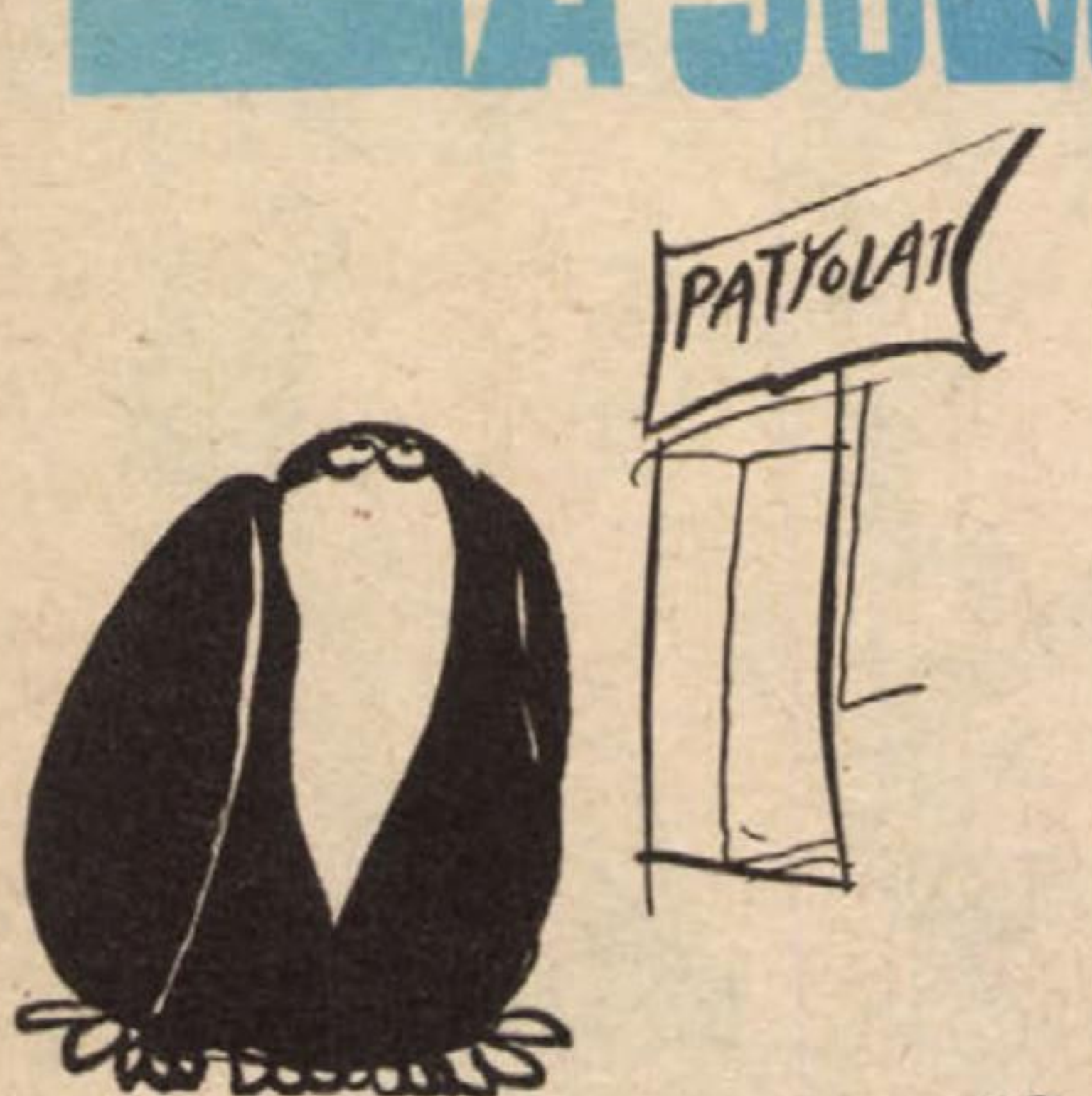

FEHÉR HOLLÓ TISZTÍTÁS ELŐTT

TEKNŐSBÉKA, VÉSZKIJÁRATOS HÁZZAL

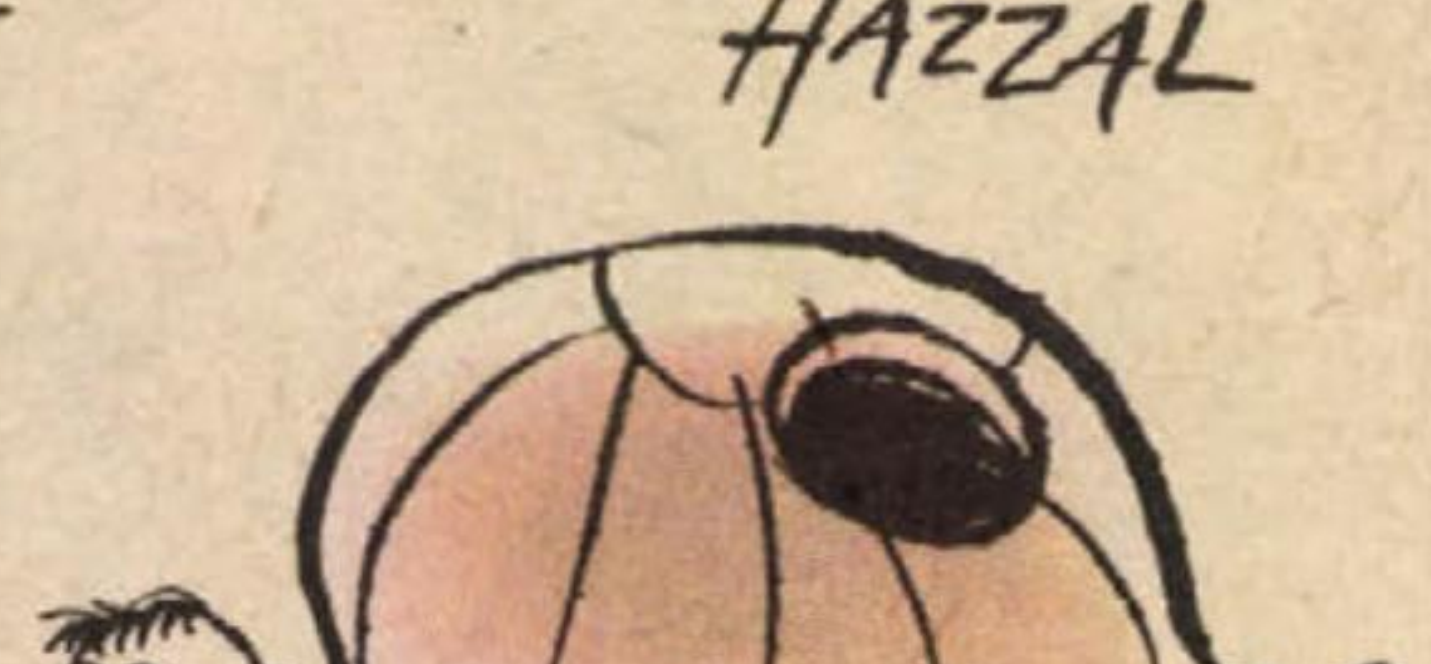

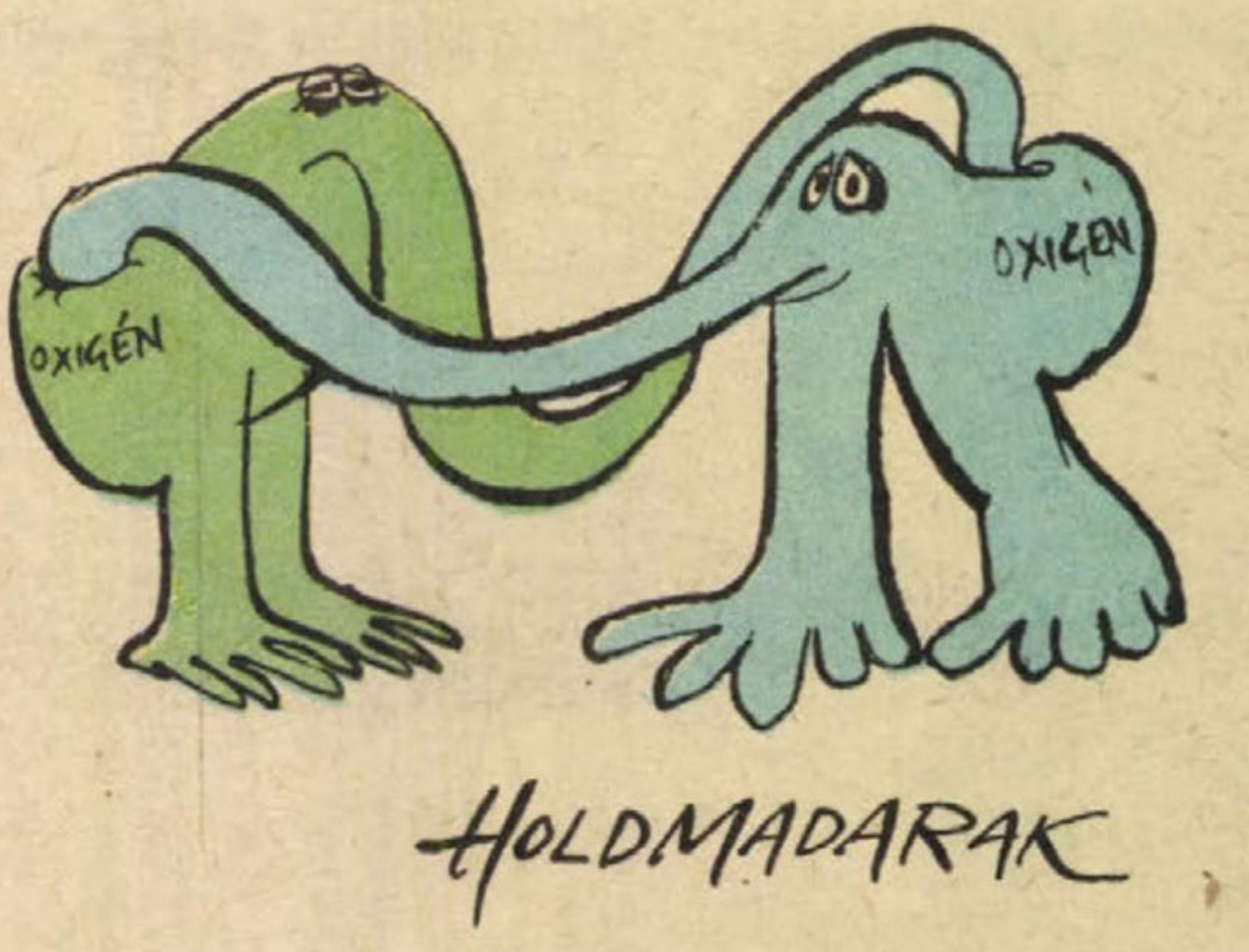

HOLDMADARAK

GOMBAÁLLAT, ESŐ UTÁN FÜTTYENTÉSRE ELŐJÖN AZ AVAR ALÓL

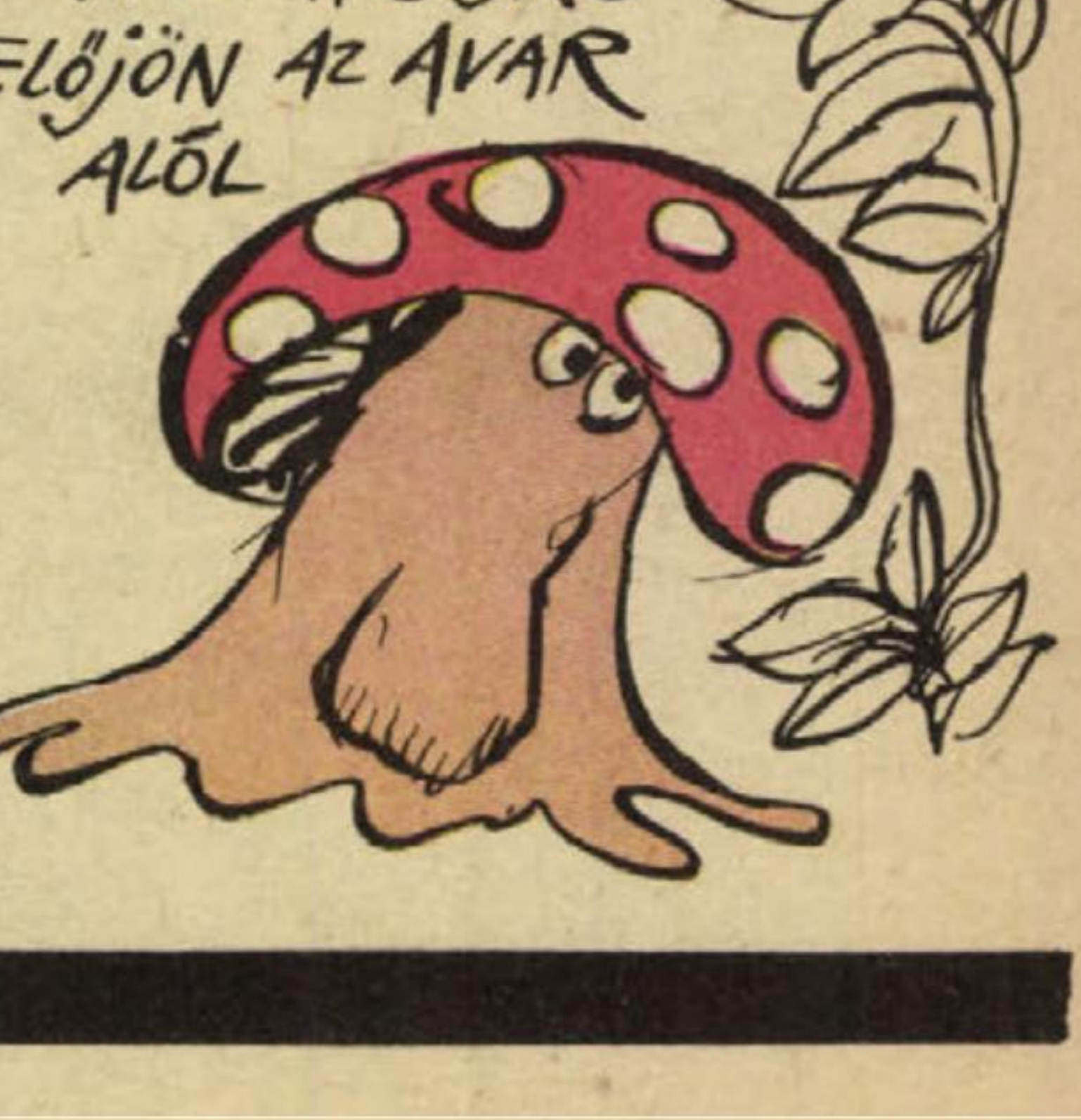

Kedves előfizetők!

Szíves tudomásukra hozzuk, hogy 1975. július hó 1-től a LUDAS MATYI előfizetőit a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítőhivatalok tartják nyilván, s egyúttal gondoskodnak az esedékes előfizetési díjak beszedéséről is.

Az egyéni előfizetők részére a lapot a kézbesítőhivatalok a napilapokkal egy időben kézbesítik.

A LUDAS MATYI vidéki közületi előfizetőit a helyi kézbesítőhivatalok csak 1976. január 1-től veszik nyilvántartásukba, s intézik a díjbeszedéssel kapcsolatos teendőket.

A lap budapesti közületi előfizetőit továbbra is a Posta Központi Hírlap Iroda tartja nyilván.

ZÖLDSÉGBOLTBAN

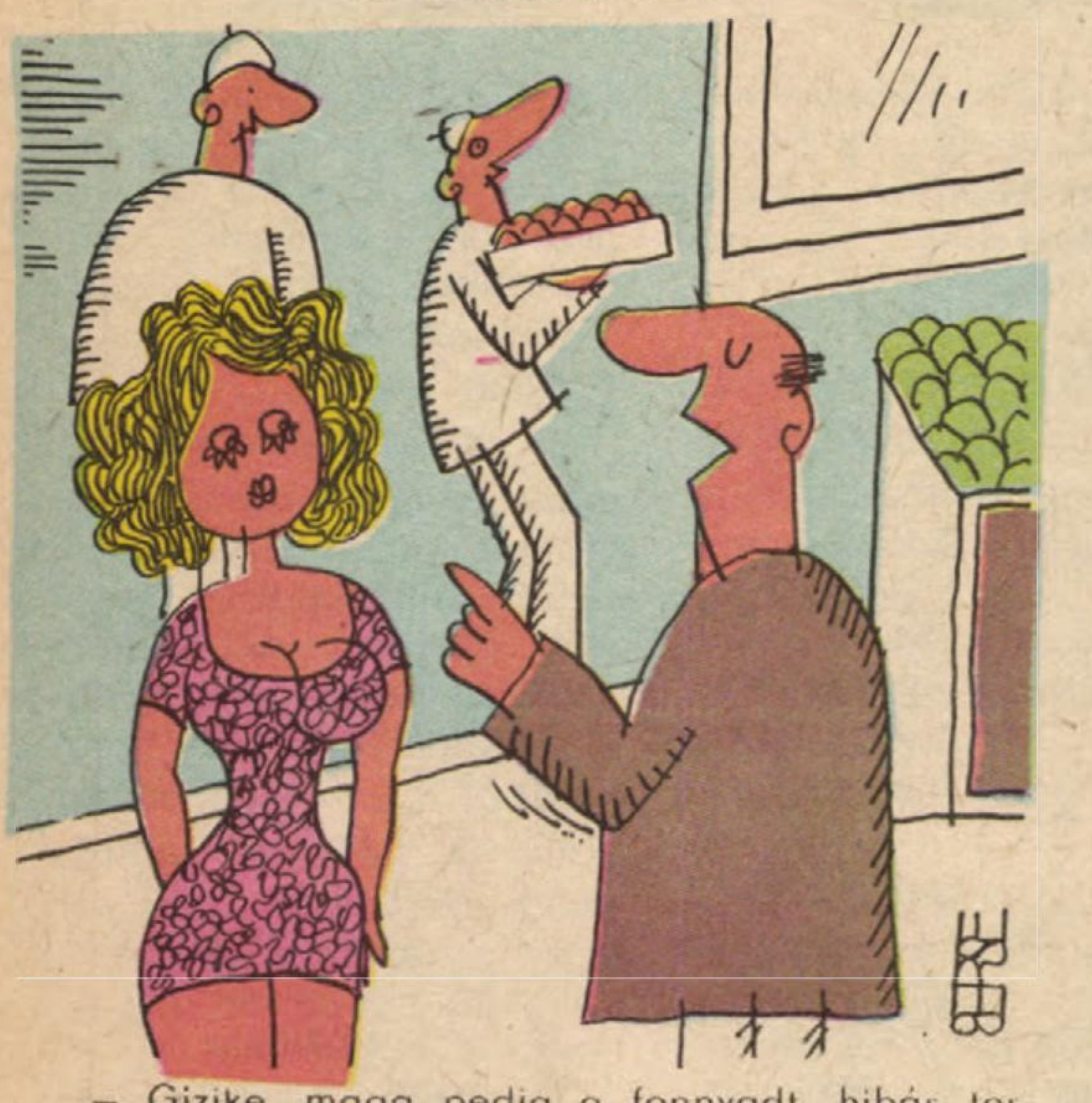

– Gizike, maga pedig a fonnyadt, hibás terméket árulja.

PARKBAN

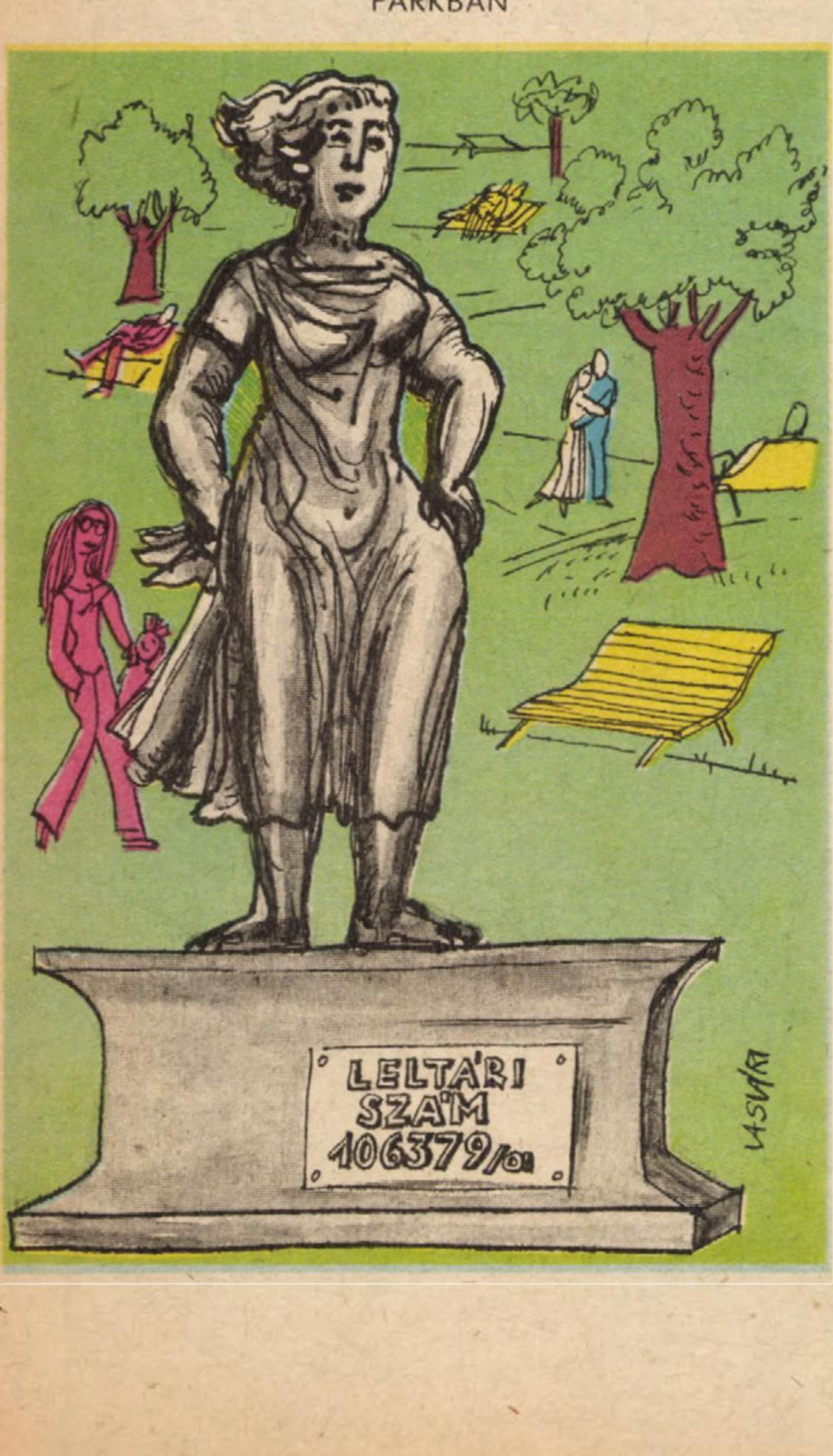

MAGYAR KISPAD

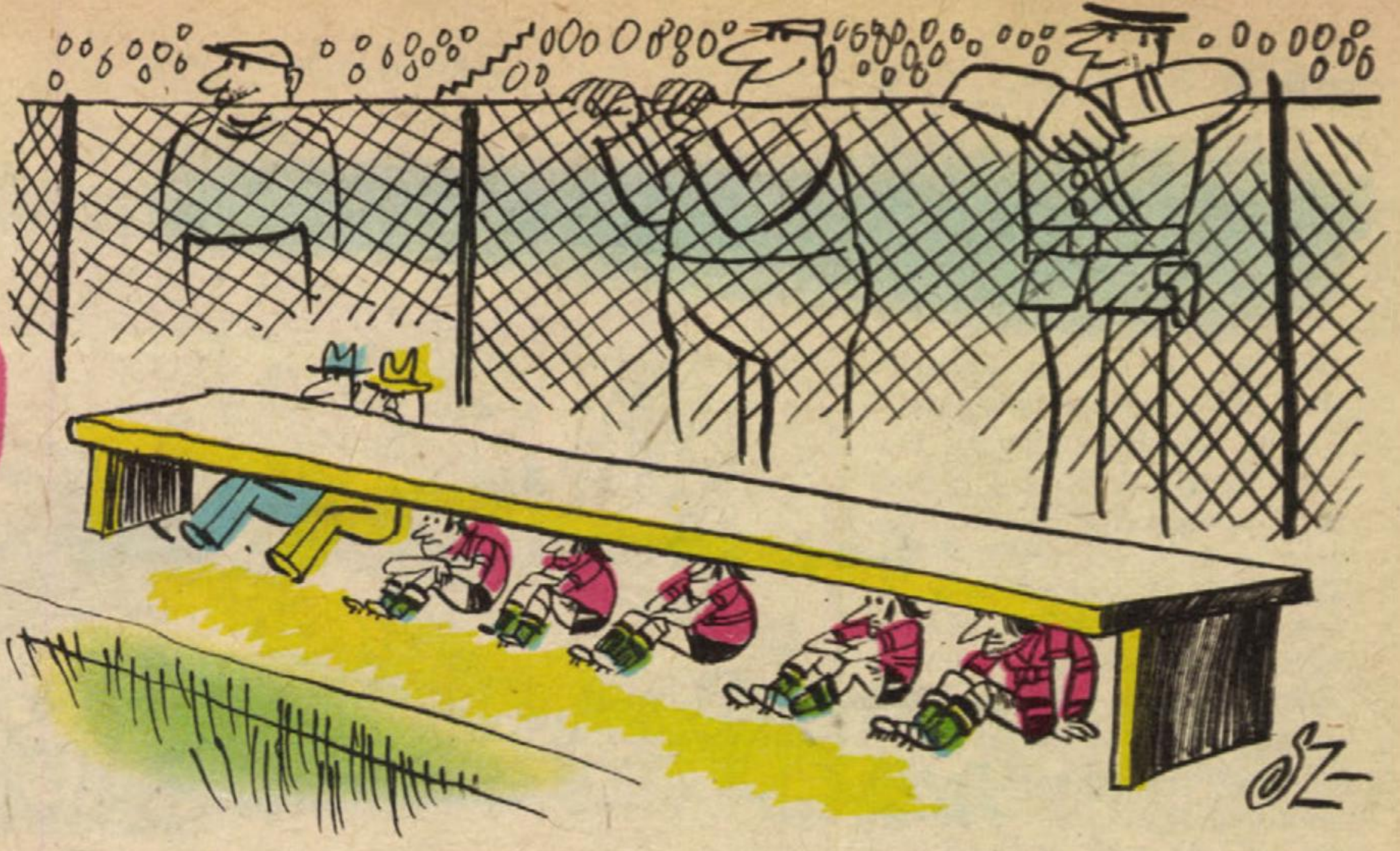

EGYSZERŰ FARMERVÁSÁR

Semmit, de semmit ne hozz nekem — szólt a lányom, amikor külföldre indultam —, csak egyet, egy farmernadrágot. Itt vannak a méretek. Nem lesz vele semmi gondod, mert odakint annyi a farmer, mint a nyű. Csak egyetlen egyre ügyelj, apukám, a márkára: vagy Lee, vagy Levi's legyen. Aztán csakis svéd zsebes legyen. Igen, és világoskék legyen. Ne kordbársony legyen, hanem vászon. És feltétlenül bő szárú legyen. A többi nem számít.

Ez csakugyan semmiség. Minden felírva, kis noteszba. Méretek. Lee, vagy Levi's. Svéd zseb. Nem kordbársonyság, hanem vászonság. Bőszárúság. Bemondom nekik és kész.

*

— Kérek szépen egy farmernadrágot. Hossza ennyi centiméter, bősége ennyi centiméter.

— Igenis, kremalással. Tessék parancsolni. Ez pontosan az, amit tetszett kérni.

— Ohó ... Milyen márka ez?

— Ez kérem O'Connor. A legjobb kaliforniai márka.

— Sajnálom. Nekem nem ez kell. Hanem Lee vagy Levi's.

— Lee, vagy Levi's? Semmi akadálya. Tessék parancsolni.

— Csakhogy ez kordbársony. Nekem vászon kell.

— Vászon? Értem uram. Rögtön mutatok egy vásznat.

— Ez csakugyan vászon. De ez sötétkék.

— Úgy van uram, ez sötétkék. És az baj?

— Baj bizony. Világoskéket szeretnék.

— Ha uraságod ragaszkodik a világoskékhez. Tessék. Megfelel?

— Megfelel ... ne ... csak az a baj, hogy ez nem svéd zsebes. Svéd zsebes nincs?

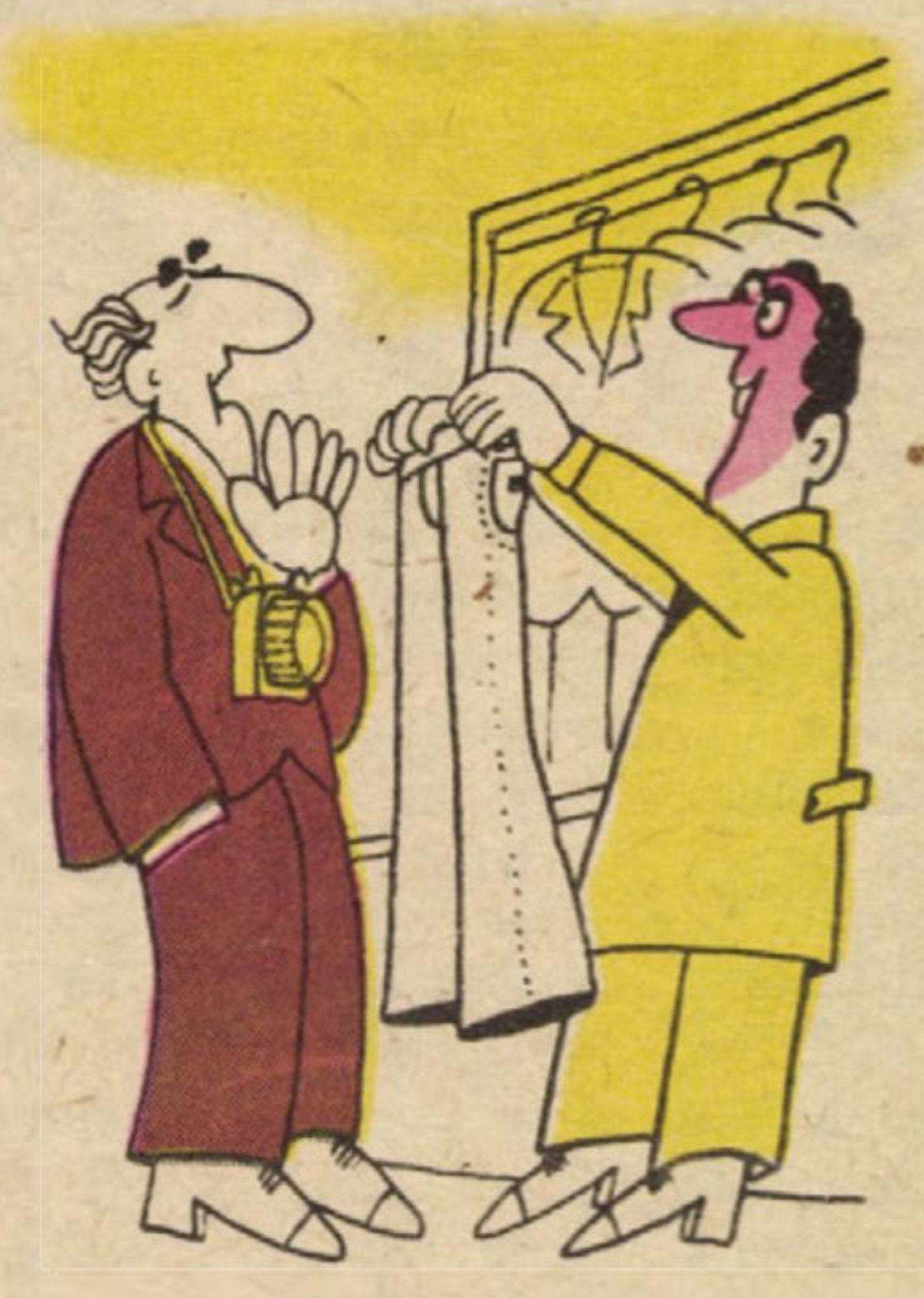

— Svéd zsebes? Uram, jegyezze meg, hogy nálunk minden van. Méltóztassék már itt is a svéd zsebes.

— Ahá! Ez csakugyan svéd zsebes. És világoskék. És nem kordbársony, hanem vászon. De nézze csak a szárát!

— A szárát uram? Mi van a szárával?

— Nem bő.

— Nem bő. Tényleg. Parancsoljon, íme egy bő szárú.

— Ez bő szárú, valóban. De ez meg nem svéd zsebes.

— Annyi baj. Már hozom is ugyanezt svéd zsebesben.

— Pompás. Ez aztán svéd zsebes. Ámbátor ez nem Lee.

— Beismerem uram, ez nem Lee, sőt nem is Levi's.

— Na látja, akkor meg minek tart fel? Mutatna egy Leet, vagy Levis't?

— Már miért ne mutatnék? Azt hiszem, ez telitalálat lesz, ennek egyik szára Lee, a másik Levi's. És mindkét szára bő.

— Az ám, de nem sötétkék.

— Hanem milyenkék?

— Hanem középkék. Nem lehetne világosabb?

— Miért ne lehetne. Az áldóját neki! Segédek, inasok ide körém. Szedjétek izekre a raktárt. Keressetek egy világoszsebű, svédszárú, leebársony, középbő, félvászon farmert ennek az úrnak. Nem kérem, dehogy vagyok én ideges, mi kérem megszoktuk az igényes vevőket. A szemgolyóm nem mindig szokott ennyire ugrálni kérem szépen, csak időnként, ha nem találok svédnadrágos, Leeszárú, Leviskék farmert. De lássa be, uram, ebben az én szerény üzletemben, ebben a kócerájban nem tarthatok akkora választékot, amivel egy olyan igényes vevőnek, amilyen a drága, kedves vevő úr, szüksége volna, mert a vevő úr ugyebár rangrejtve a Rockefeller gyerekeknek az édesapja, hogy a jó ég áldja meg az igen kedves vendég urat az elkényeztetett, válogatós kölykeivel együtt. Könyörgöm, tessék talán más üzletben próbálkozni, azt sem bánom, ha a konkurrenciát támogatja uraságod, hadd tudja meg az is, hol lakik az úristen.

Novobáczky Sándor

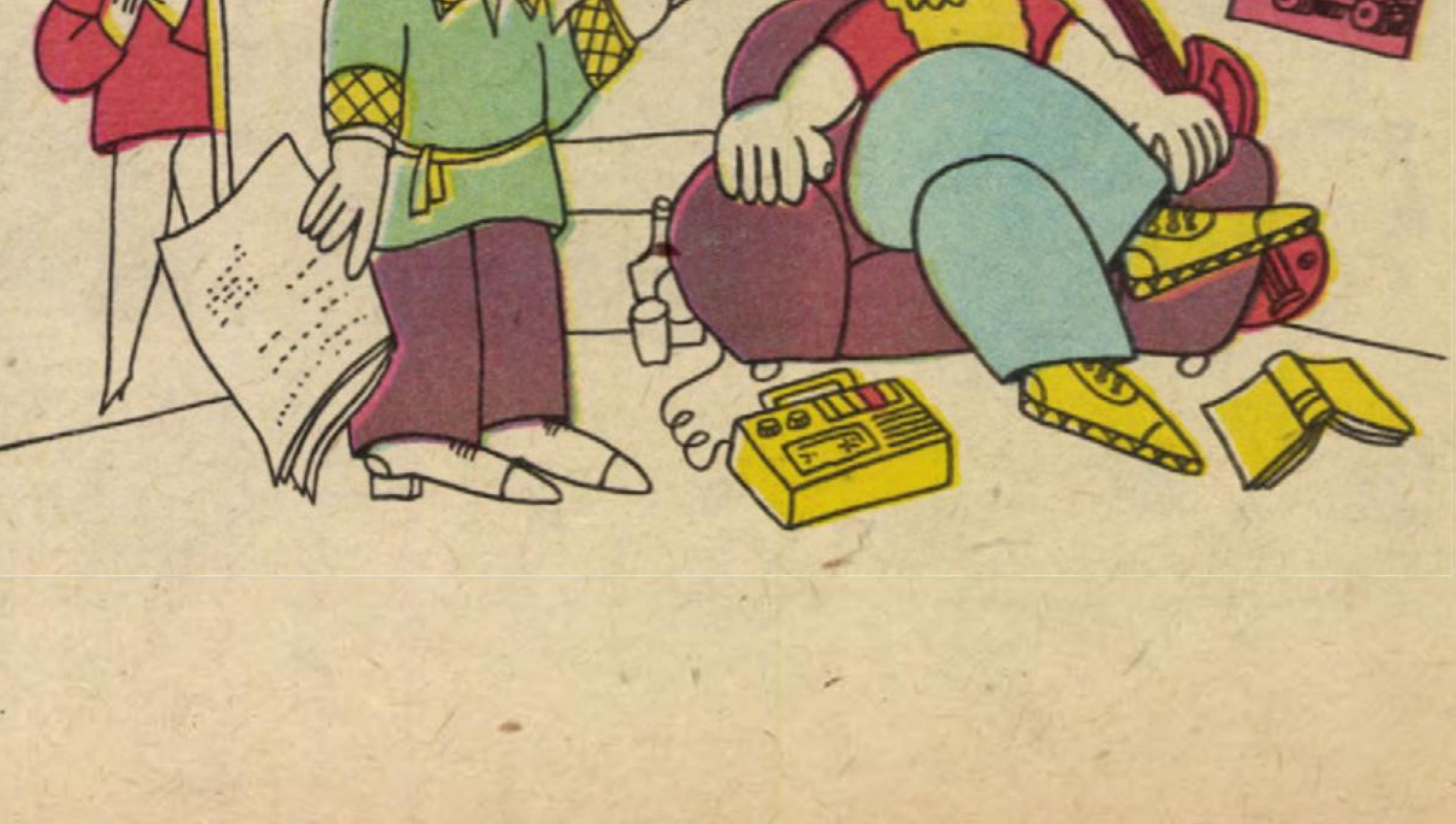

TÜRELMETLEN SZÜLŐ

– Kisfiam, ismét eltelt egy év. Még mindig nem tudod, hogy mi akarsz lenni?

TRIBÜN

Az Union Böcklingen csapata — saját pályáján — 2:1-re kikapott az SC Schweinningentől. Pedig másképpen is történhetett volna. A játékvezető a második félidő közepén — 0:0 állásnál — 11-est ítélt a vendégek ellen, durvaság miatt. Ekkor azonban Freudenberger, a Böcklingen középcsatára odalépett a játékvezetőhöz és közölte, hogy ő már előzőleg kézzel ért a labdához. És ez már nem az első eset a csapat történetében. Az őszi szezonban fordult elő, hogy a játékvezető szintén tizenegyest ítélt a javukra, Alois Herbik, balösszekötő buktatása miatt. Akkor maga Herbik ment oda a bíróhoz, hogy buktatásról szó sincs, a labdában botlott meg. A csapat 1:0-ra kikapott. Az ilyen csapatra mondják a kívülállók, hogy tiszta, becsületes, szerény és tisztességes.

Hogy a szurkolók mit mondanak, az megint más kérdés.

Philippe Clerc, a svájciak kitűnő százasa hosszabb távra tért át, most négyszáz méteren próbál majd versenyezni.

— Tudják — magyarázta legutóbb — az első négyszázzal úgy van az ember, mint az első cigarettával. Utána egy kicsit szédeleg, de soha többé nem tudja abbahagyni.

A belga FC Bracken csapatában öt önkéntes tűzoltó játszik. A legutóbbi bajnoki mérkőzés első félidejének közepe felé egyszerre megszólaltak a szirénák. A tűzoltók rohamléptekben hagyták el a pályát, az FC Bracken 5:0-re kikapott.

Később kiderült, hogy tűzről szó sincs, a szirénát az ellenfél szurkolói helyezték üzembe.

Aranyos élc volt. És milyen sportszerű!

(p. p.)

TAPINTATOS ÜGYFÉL

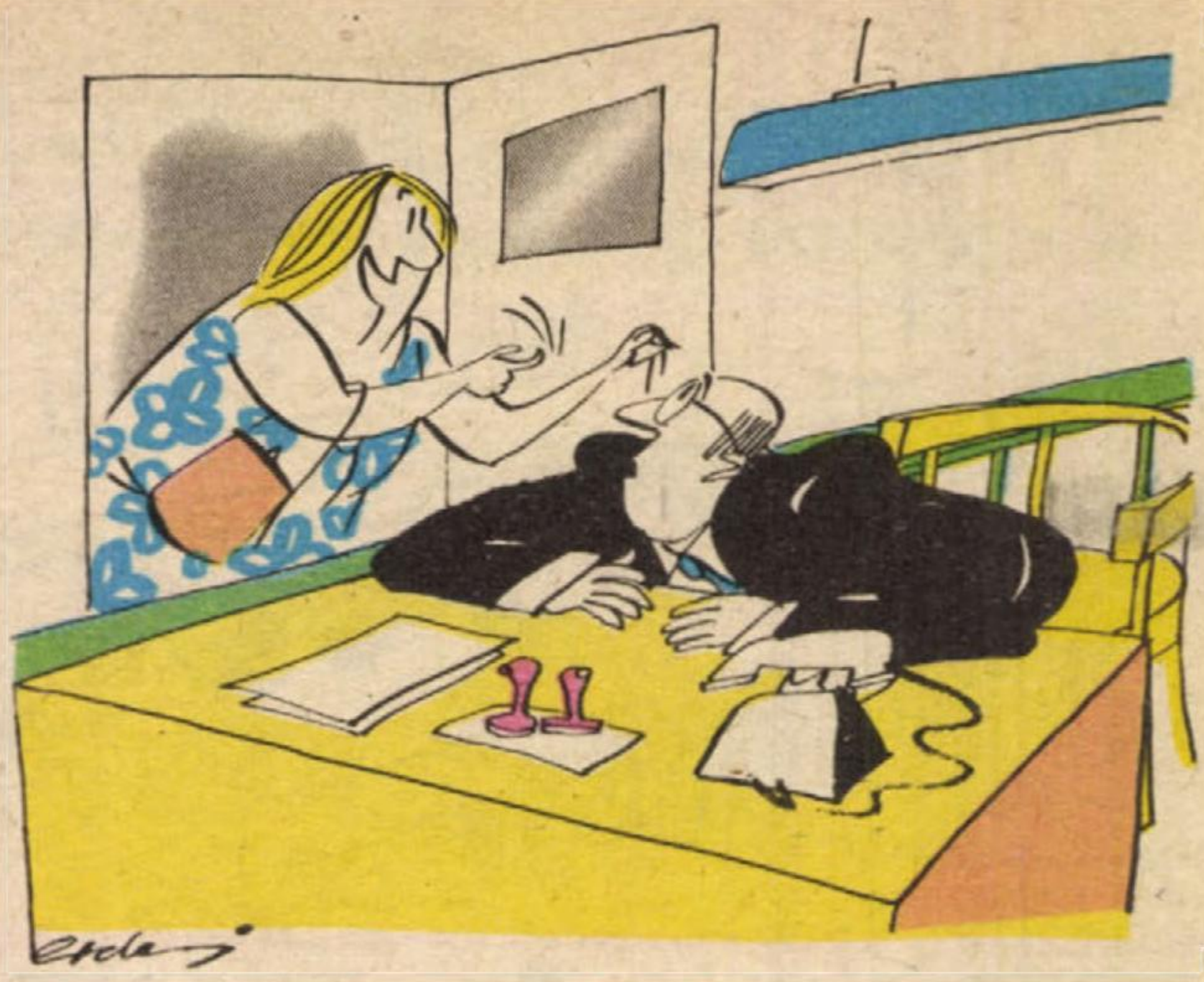

– Bocsánat a zavarásért, csak az után érdeklődöm, hogy hányat kell még aludnia, amíg elintéződik az ügyem?

ELHAMARKODOTT HÁZASSÁG

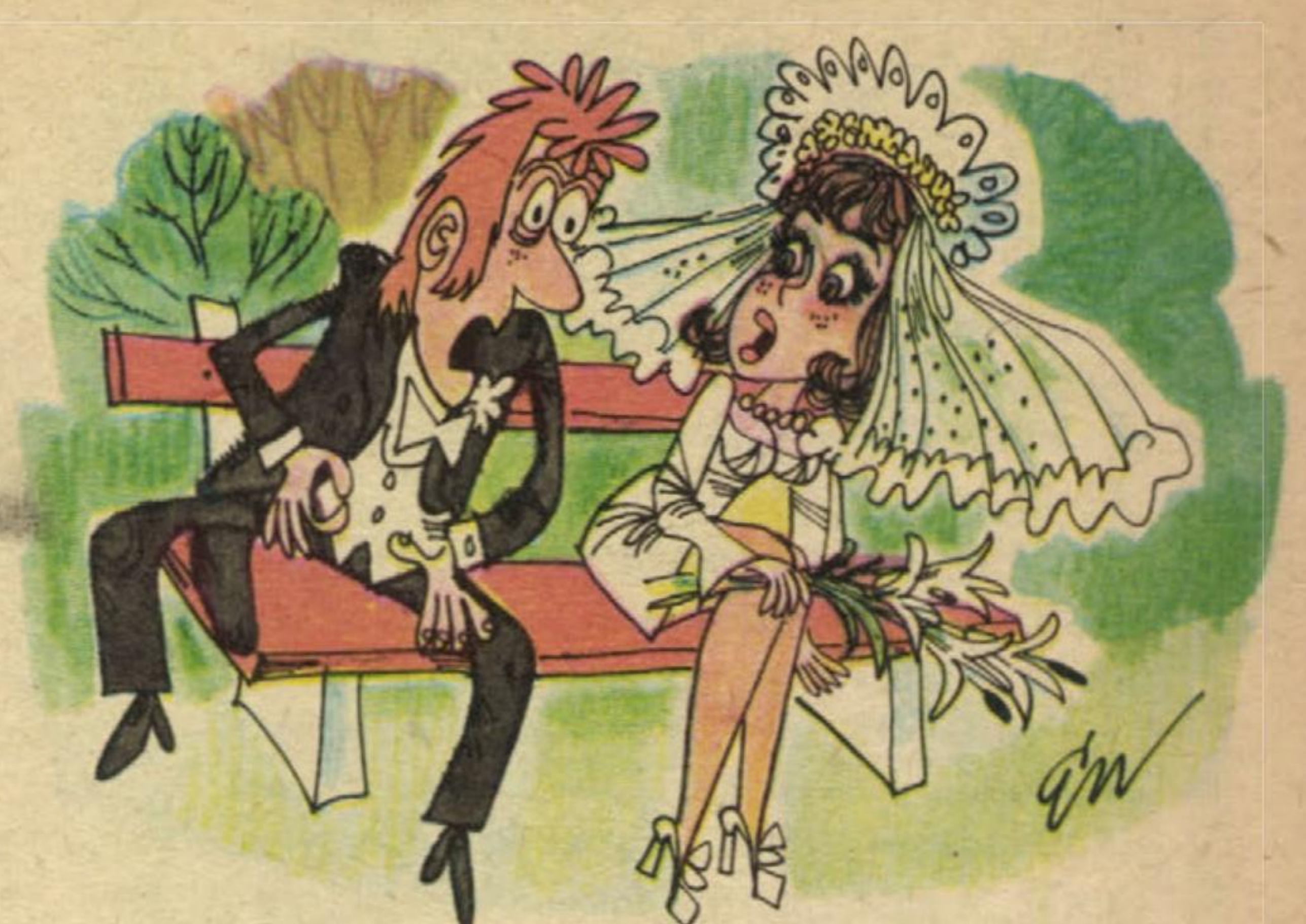

– Hát nem azt mondtad, hogy van lakásod?
– Én? Te mondtad, hogy neked van lakásod!

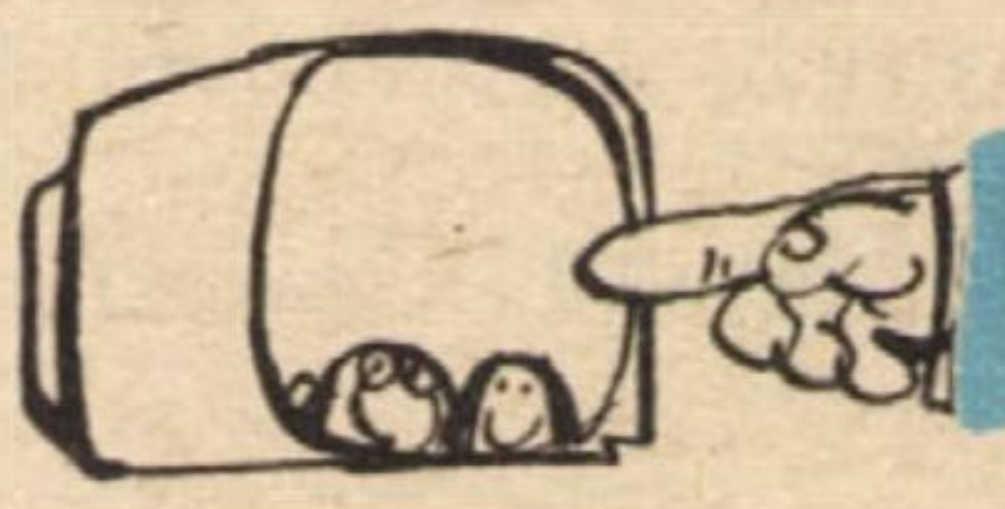

ÉN IS MEGBÍRÁLOM

Én mostan, Kedves Olvasó, nyíltan és keményen meg fogom bírálni a televízió néhai Ecet és Aranka produkcióját.

A Kedves Olvasó ugyan kérdezheti erre a költővel szólva, hogy óh, mért oly későn? — de erre én azt válaszolom, hogy a produkció ad 1. emlékezetes maradt, mert hála a busás kritikának, bevésődött a köztudatba; ad 2. ugyancsak a fenti okból a hozzá való viszonyulás nemzeti öntudatunk egyik kifejezőjévé vált. Végeredményben, tessék csak elgondolni, nem kicsiny dolog, hogy egy másik műsorában maga a Televízió is szükségesnek tartotta elhatárolni magát tőle, amint azt tette Robespierre Dantonnal, avagy az egyház Giordano Brunóval.

Így tehát, úgy érzem, a magam bírálata üdvös hozzájárulás ahhoz, hogy a bohóság irtásának nemes ügye ne merüljön a feledés mocsarába. Erre ugyan megint azt mondhatná a Kedves Olvasó, hogy más irtani való is akadhatna éppen, akár tévé-vonatkozásban is. Tudom, azt is mondhatná, hogy az a tévébeli nyomozás, amelyben az egyik nyomozó régen halott, de éppen azért képességeinek csúcsára jut és mint szellem felülmúlja a legmodernebb lehallgatókészülékek hatásfokát — nos az is bohóság. Ámde a Kedves Olvasónak nem lenne igaza, mert a krimi az más, arról mindnyájan tudjuk, hogy szórakozást szolgál, semmiféle művészi mércével nem mérhető.

Azt is mondhatná a Kedves Olvasó, hogy éppenséggel akadnak olykor-olykor egynémely mélyművészetek, úgymint modern életutánérzések, rekviemek, képi balladák, látomások, hosszas unalommal öldöklő és haldokló betyárok, dacos zuhanyozással érdeklődést keltő munkáslányok ésatöbbiek, akik és amelyek szintúgy kemény bírálatot igényelnének. De az Olvasó megint csak felelőtlennek bizonyulna ilyen nézetekkel, mert a Művészet, valamint az Alkotó Művészek szent páväk, melyeknek ha egy tolluk is elgörbülne, nagy baj lenne.

Ily módon elvi indoklásaim gondolom, elegendőek ahhoz, hogy szubjektíve is megokoljam, mért éppen az Ecetet és Arankát tűzöm tollhegyre. Mert ez az a Mű, amely mindenféle bonyolult következmények nélkül maró gúnnyal leönthető.

Így hát, amint ígértem, rátérek a nyílt és kemény bírálatra. Felelősségem teljes tudatában kijelentem, hogy az Ecet és Aranka teli volt olyasmikkel, hogy indokolatlanul dalra fakadtak a szereplők, ami tűrhetetlen, hiszen ez nem volt opera vagy operett, ahol bárki csakúgy énekelve értekezhet. Továbbá micsoda marhaság az, hogy egy kémhistóriát figuráznak ki bárgyún, nem úgy, mint mondjuk Rejtő Jenő, akiről ugyan még P. Howard korában szintén azt mondták, hogy bárgyú, de azóta közkinccsé vált, és joggal, holott az Ecet és Aranka nem fog közkinccsé válni, ugyancsak joggal. Továbbá a produkció nevetséges figurákat vonultat fel, akik nem jellemzőek épülő-szépülő valóságunkra, mert nálunk nincsen ostoba és csalfa menyasszony, korlátolt sportoló és nősóvár honvéd, hogy csak ennyit mondjak. Ebből a szempontból a legkevesebb, amit jó ízlés és tapintat szükségessé tett volna, az, hogy a történet játszódjék mondjuk Amerikában és írják is amerikaiak.

Továbbá vagyok még bátor kijelenteni, hogy az ecet az savanyú és az aranka az gyomnövény és aki nekitámaszkodik a falnak, mint azt a produkció sugallta, annak ruháját tisztítóba kell adni, holott a Patyolat amúgyis túlterhelt, így a javaslat nyilvánvalóan ellentmond a párt és a kormány takarékosságra vonatkozó felhívásának.

Gombó Pál

ADAKOZÁS

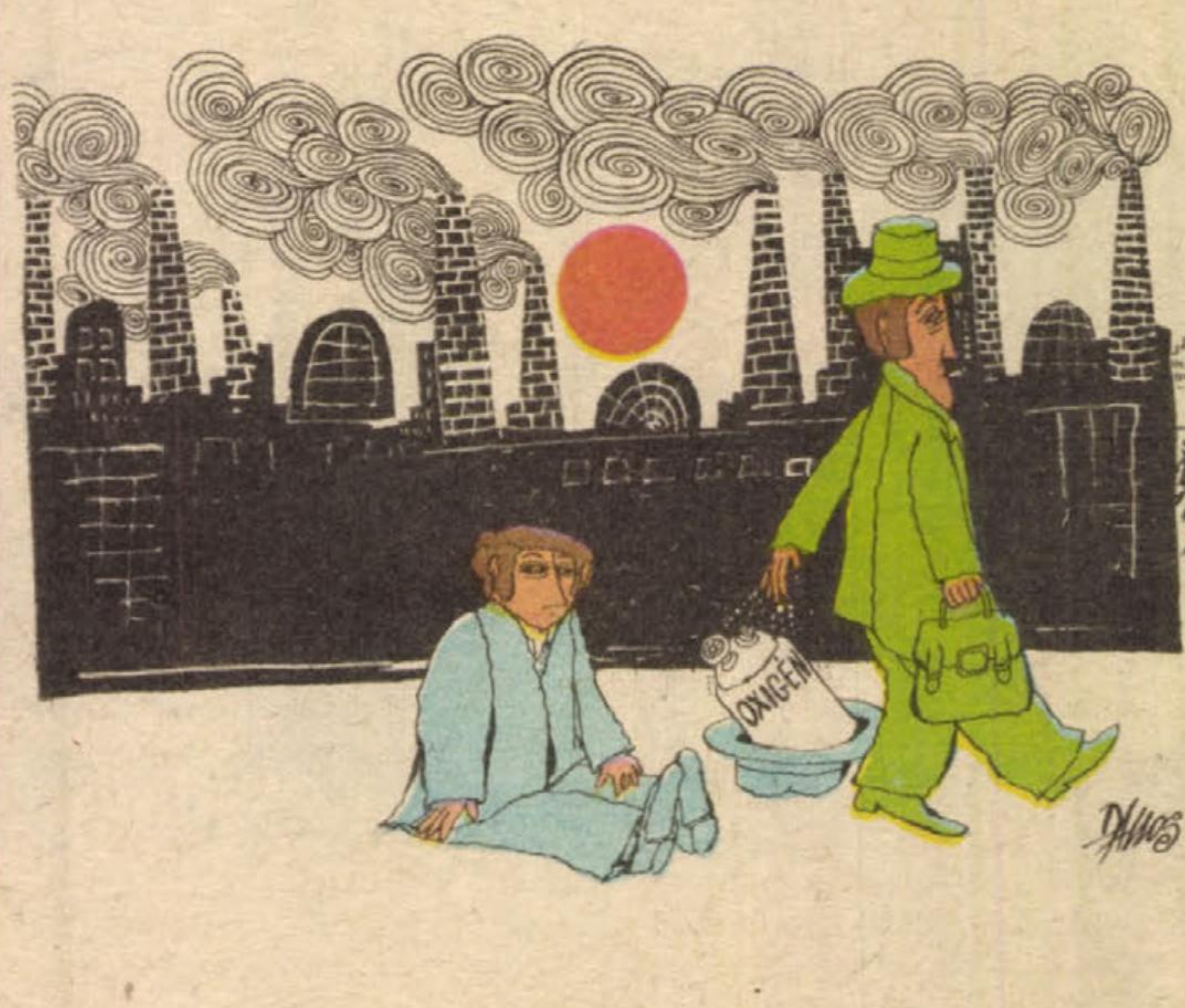

HIVATAL

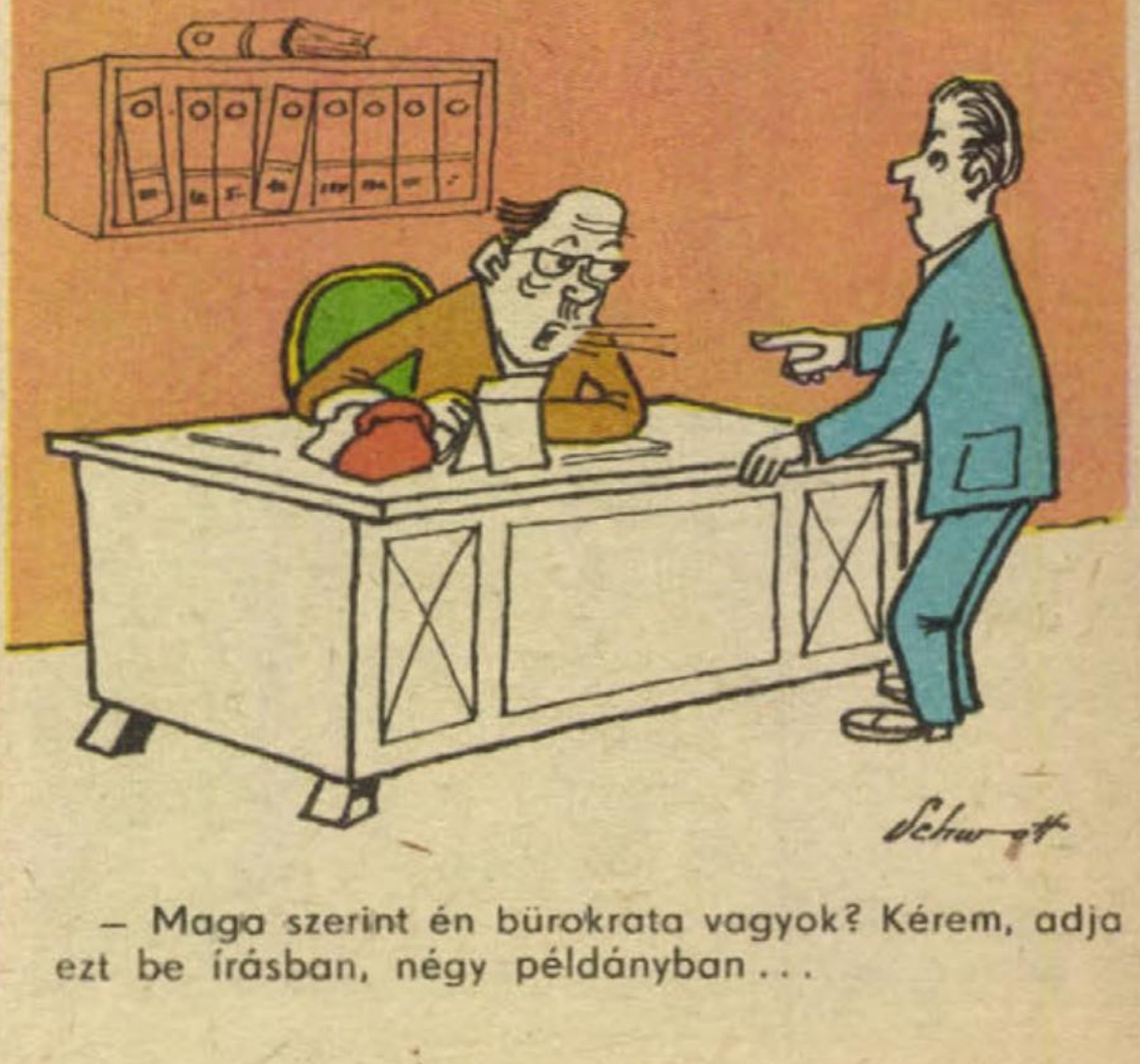

– Maga szerint én bürokrata vagyok? Kérem, adja ezt be írásban, négy példányban . . .

KOMOLY PARTI

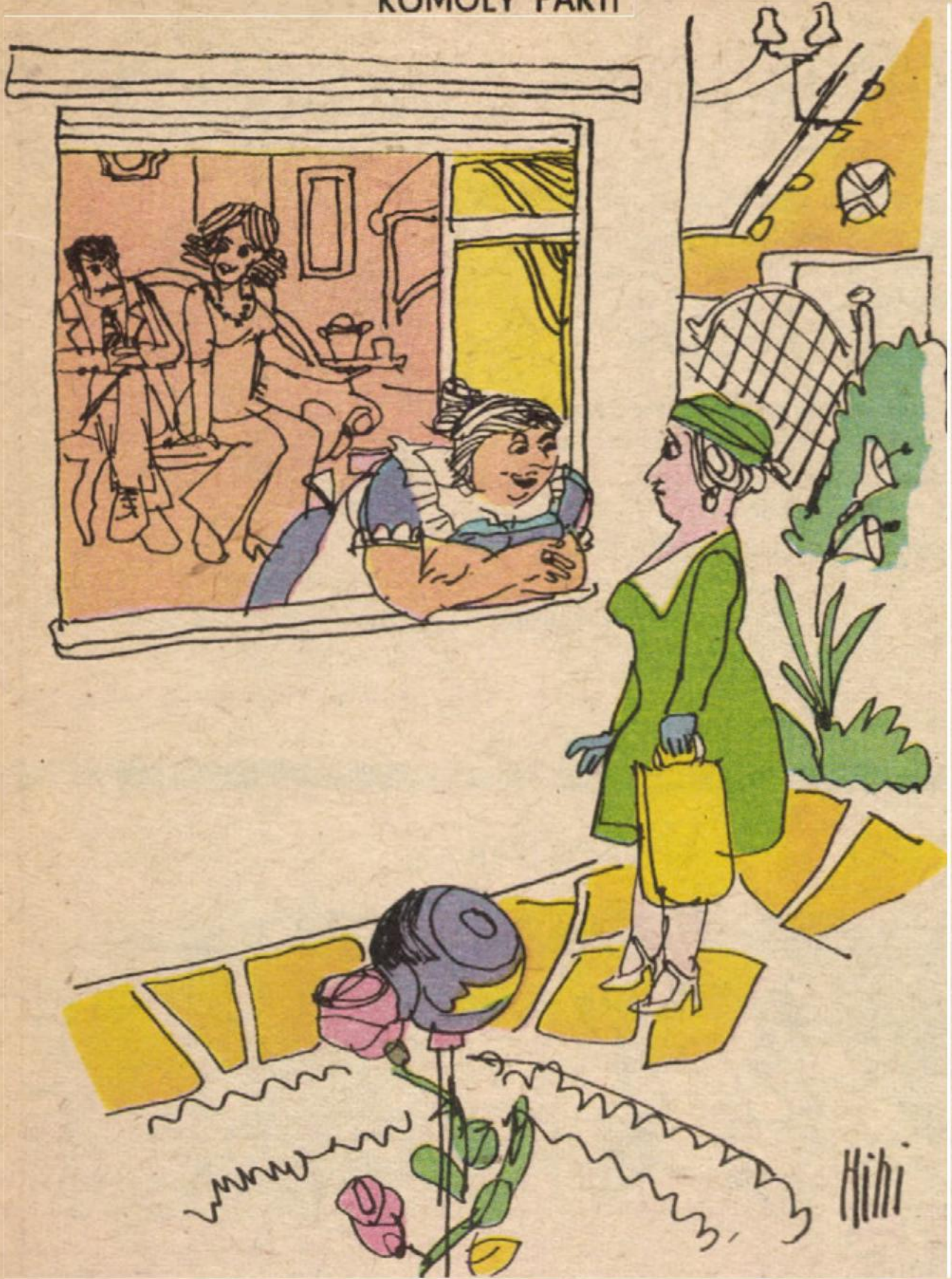

– A vőm nem iszik, nem dohányzik, nem építkezik . . .

ELDORÁDÓ

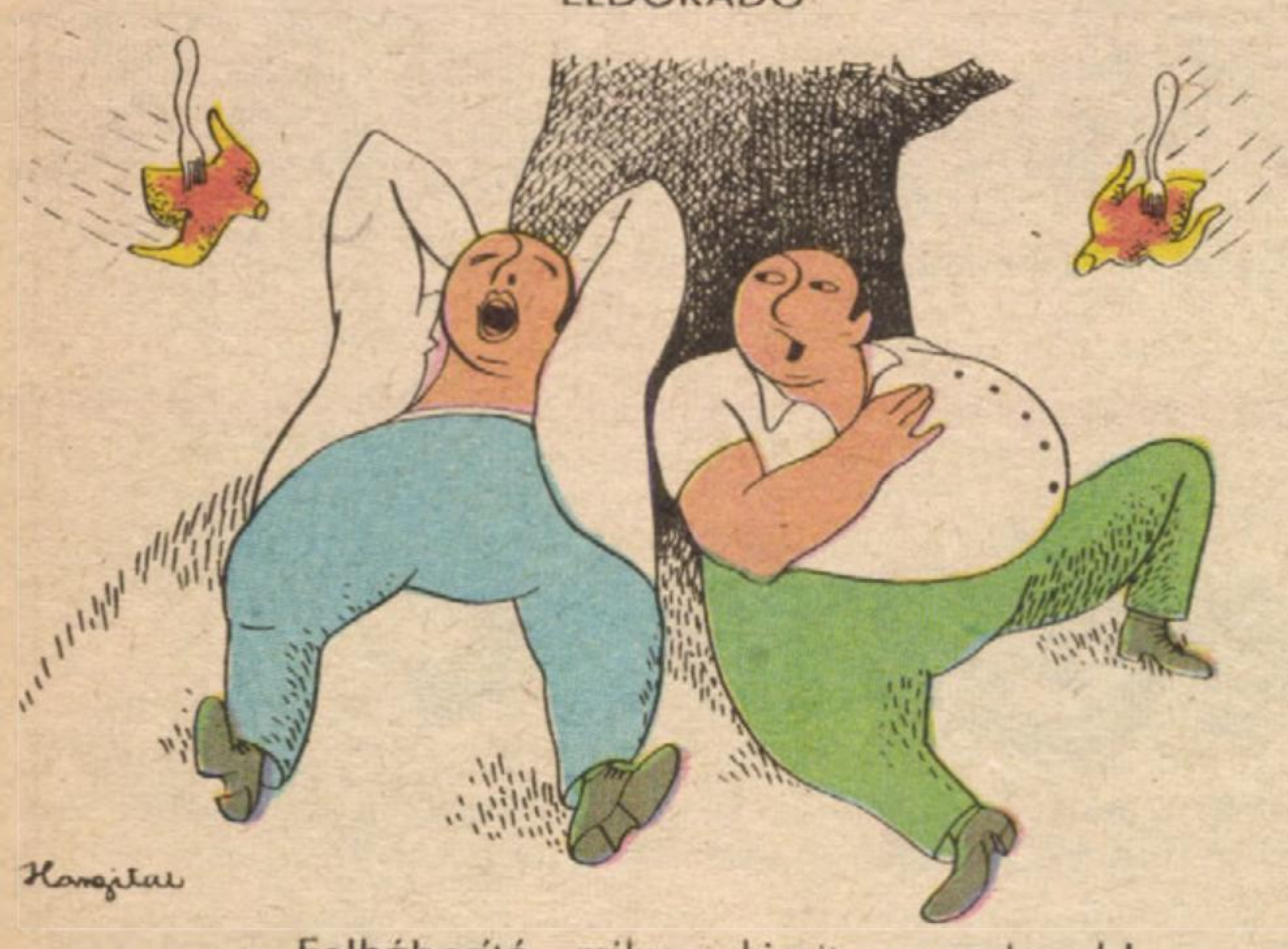

– Felháborító, milyen kicsik az adagok!

FEJLŐDŐ SZERVEZET

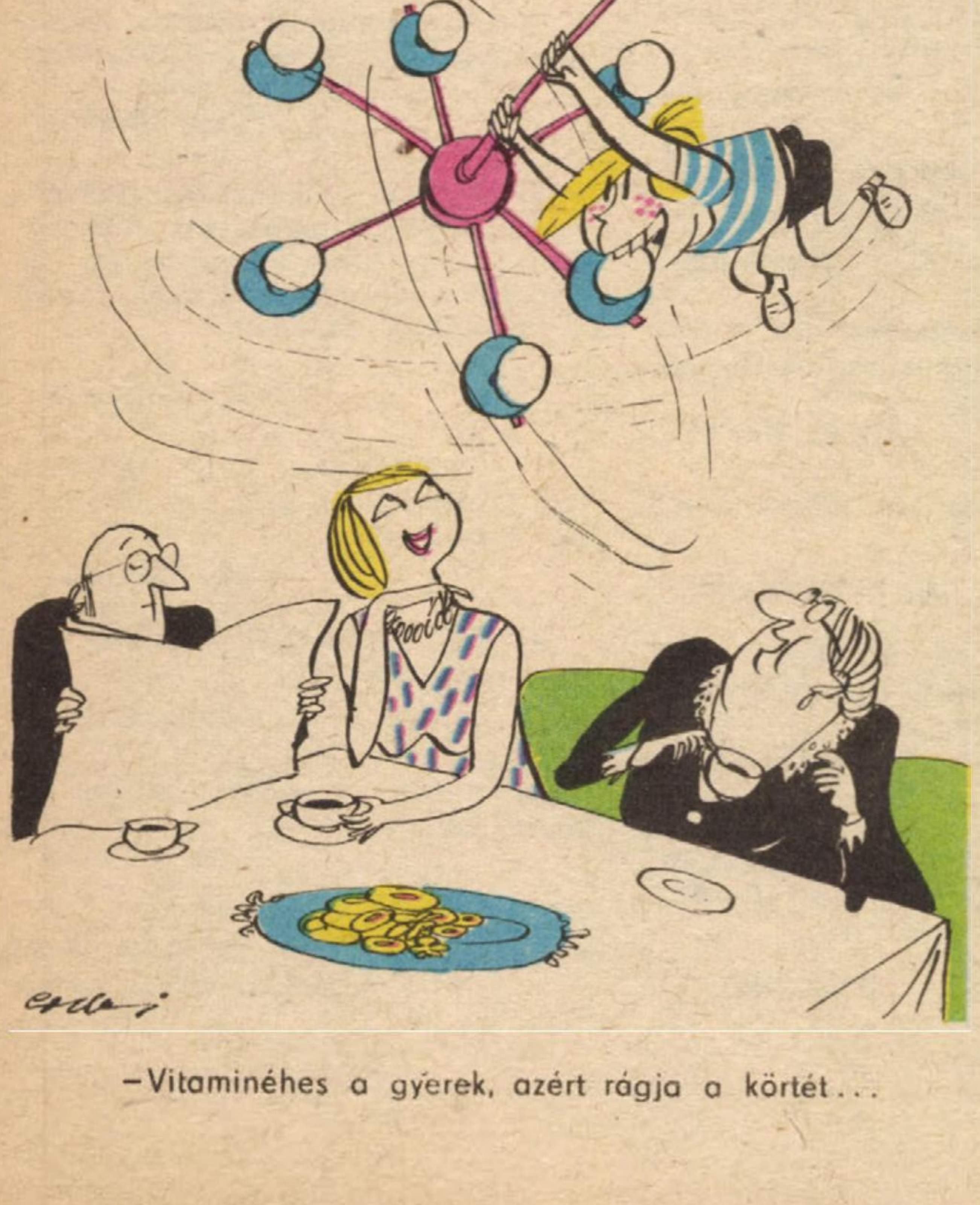

–Vitaminéhes a gyerek, azért rágja a körtét . . .

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— Azért hívattam. Kovács kartárs, hogy megkérdezzem: jól bírja-e a forróságot, képes-e fullasztó hőségben, tűző napsütésben a szabadban tartózkodni?

— Hova gondol, főnök kartárs, ezt nem bírnám ki . . .

— Helyes. Akkor maga decemberben megy szabadságra . . .

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA (XXXVI.)

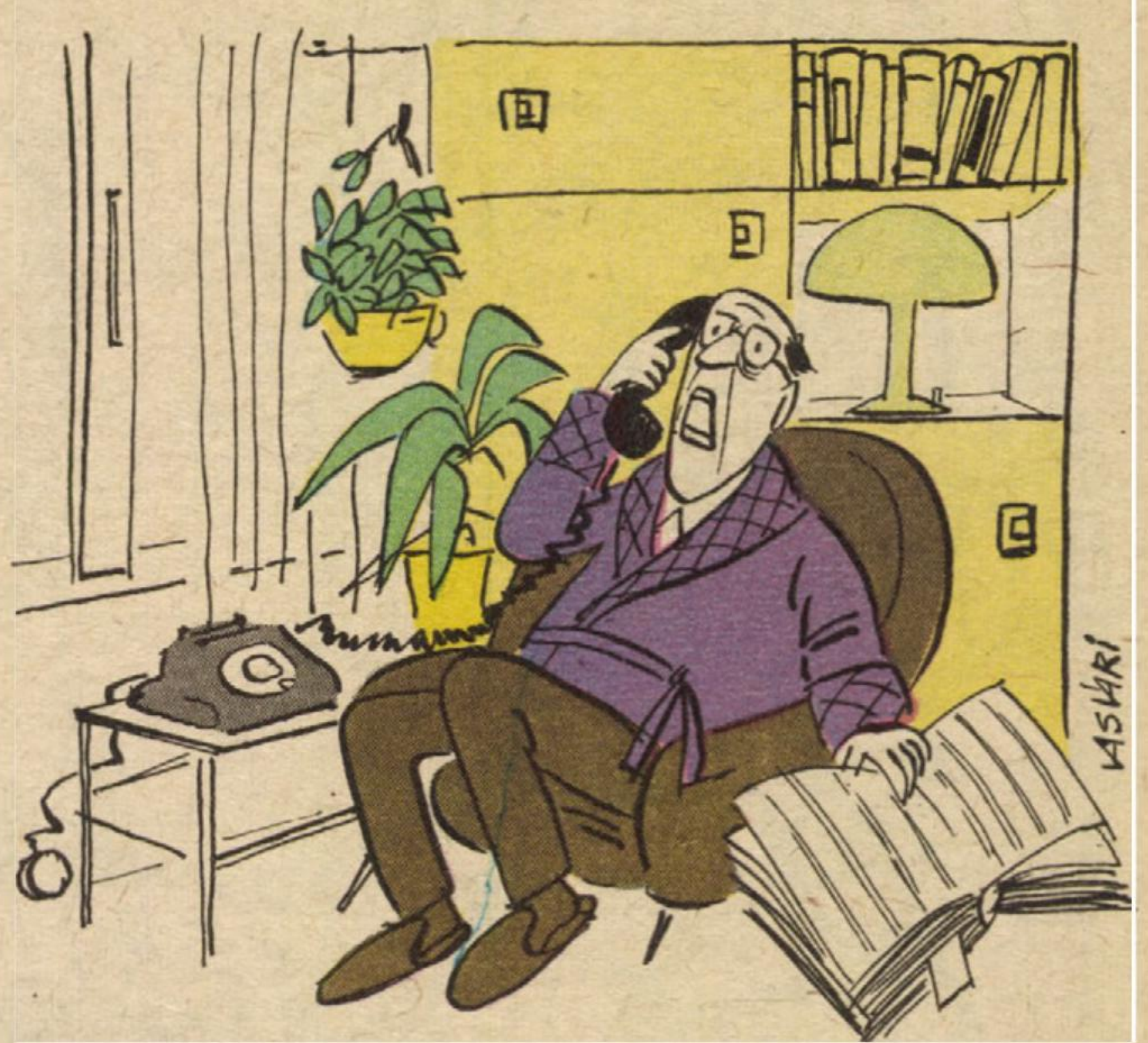

„Ki vagy te rém? Nem téged hívtalak"

(Madách)

A LUDAS MATYI KÖZÖNSÉGSZOLGÁLATA

HOL, MIKOR, HOGYAN, KINEK ÉS MIÉRT SZERVEZZÜNK TÖMEGSPORTOT?

A sajtó sokoldalú felvilágosító munkájának eredményeképpen ma már mindenki megérthette, hogy rendszeres és kiadós testmozgás nélkül nincs egészség, nincs hosszú élet. A lustaság viszont bűnbe visz, de ez még hagyján, mert sokkal nagyobb baj, hogy adott esetben csúf nyavalyákhoz is vezethet. Ám a felismeréstől a cselekvésig hosszú az út.

— Értsük meg — mondta egy lelkes apostol —, a napi testedzés éppoly szerves része az életnek, mint például az, hogy naponta mossuk a fogunkat.

Az okos szó néhol meglepő eredményre vezetett. Egyesek — csak, hogy ne kelljen moccanniok — azóta a fogukat sem mossák.

Addig is, amíg a tudat kiformálódik, alábbiakban néhány csalhatatlan módszert ajánlunk a legfontosabb és legegészségesebb sportágak elterjesztésére.

Atlétika A zöld területek közepén működő forgó öntözőszerkentyűket úgy kell elhelyezni, hogy a lóduló vízsugár a járdát is érje. Az orvul nyakába zúduló víztömeg velőtrázó sikolyra és szilaj távolugrásra készteti a gyanútlan járókelőt. A szerkentyűk ügyes csoportosításával elérhetjük, hogy a gyalogos előző ugrása után még földet se érjen, amikor máris a füle közé csördít a következő vízsugár. A járókelő ily módon körülugrándozhatja és körülvisítozhatja az egész háztömböt, miáltal nemcsak hasznos testgyakorlathoz jut, hanem hangszálait is hatásosan fejleszti.

Célgimnasztika A gerinc hajlékonyságát fokozza és a derékra rakódó zsírpárnákat fogyasztja a következő egyszerű gyakorlat. A közutak járdájára, mintegy méterenként tízforintos érméket helyezünk el. A gyalogos természetesen lehajol ezekért a csinos fémtárgyakért. Ez a módszer már egy rövid, tízkilométeres távon kereken tízezer mély törzshajlítást jelent, miközben a tömegsportolónak a felgyülemlő érméket is cipelnie kell. Minthogy legdrágább kincsünk az egészség, a járókelő céljához érve könnyű szívvel adja át érméit az ott elhelyezett szervnek, újbóli való elhelyezés végett.

Kocogás Az egészségügyi futás fellendítésére tősgyökeres magyar módszert ajánlunk. A játékmester kora reggel kitalál egy zaftos pletykát és szigorú titoktartás terhe mellett átadja az első kocogónak. A titok őre most rohanni kezd és meg sem áll, amíg a pletykát legalább két sporttársának tovább nem adta. Most már ők futnak tovább. A pletykastaféta módszerével huszonnégy óra leforgása alatt hazánk valamennyi polgára heves futásra késztethető, ami főnyeremény. Hátránya, hogy a játékmesternek másnapra új pletykát kell kitalálnia, de ez — a honi szokásokat figyelembe véve — nem jelenthet akadályt.

Természetjárás A módfelett egészséges sportág elterjesztésére decentralizálni kell a legforgalmasabb hivatalokat. Helyezzük az információs irodát Pilisszentkeresztre, az iktatót Bakonypölöskére, az ügyintézést Gellénházára, a reklamációt Szatmárcsekére. A vetélkedés a kockadobásos társasjátékok szabályai szerint folyik. Aki kétszer hatot dob, az benősülhet a főosztályvezető családjába és ügye ezzel egy életre elintéződött. Aki eljut a panaszirodára (Kemenesszentpéter), annak már nincs több dobása. Aktáját sosem intézik el, viszont jól szolgálta egészségét és megismerkedett hazánk legszebb tájaival.

Úszás E csodálatos sportág népszerűsítésére be kell vezetni a zsákbamacskahajók intézményét. Amikor a sétahajó Felsőgöd felségvizeire ér, megszólal a hangszóró és a kapitány bejelenti:

— Mélyen tisztelt hölgyeim és uraim. Következik a nap meglepetése. Levetítjük önöknek a televízió műsorából az „Egy óra IRÓnia" című kacagtató produkciót.

Erre a vezényszóra az utasok átvetik magukat a hajó korlátján és vad úszással menekülnek. Biztonsági okokból nem árt az üres filmdobozokat is utánuk hajítani. Ha valamelyikük nem tud úszni, legyen miben megkapaszkodnia.

Ha véletlenül a film is a dobozban maradt, az sem tragédia.

Peterdi Pál

ÚJ SZERZEMÉNY

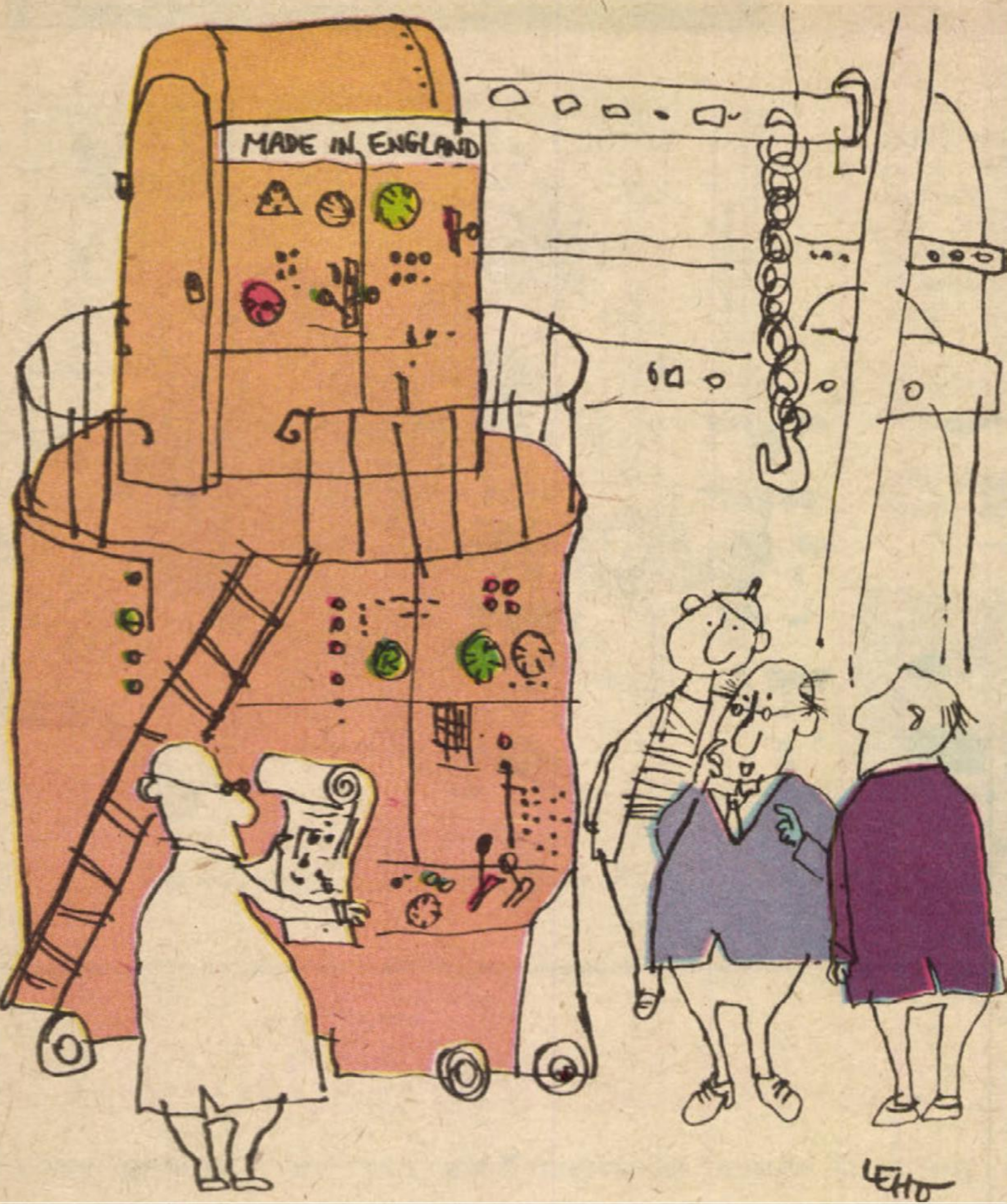

– Olyan ismerős ez a gép! Nincs már nekünk egy ilyen valahol a raktárban?

MARSLAKO

– Nem érti a kedves vendég? Bé, mint borravaló!

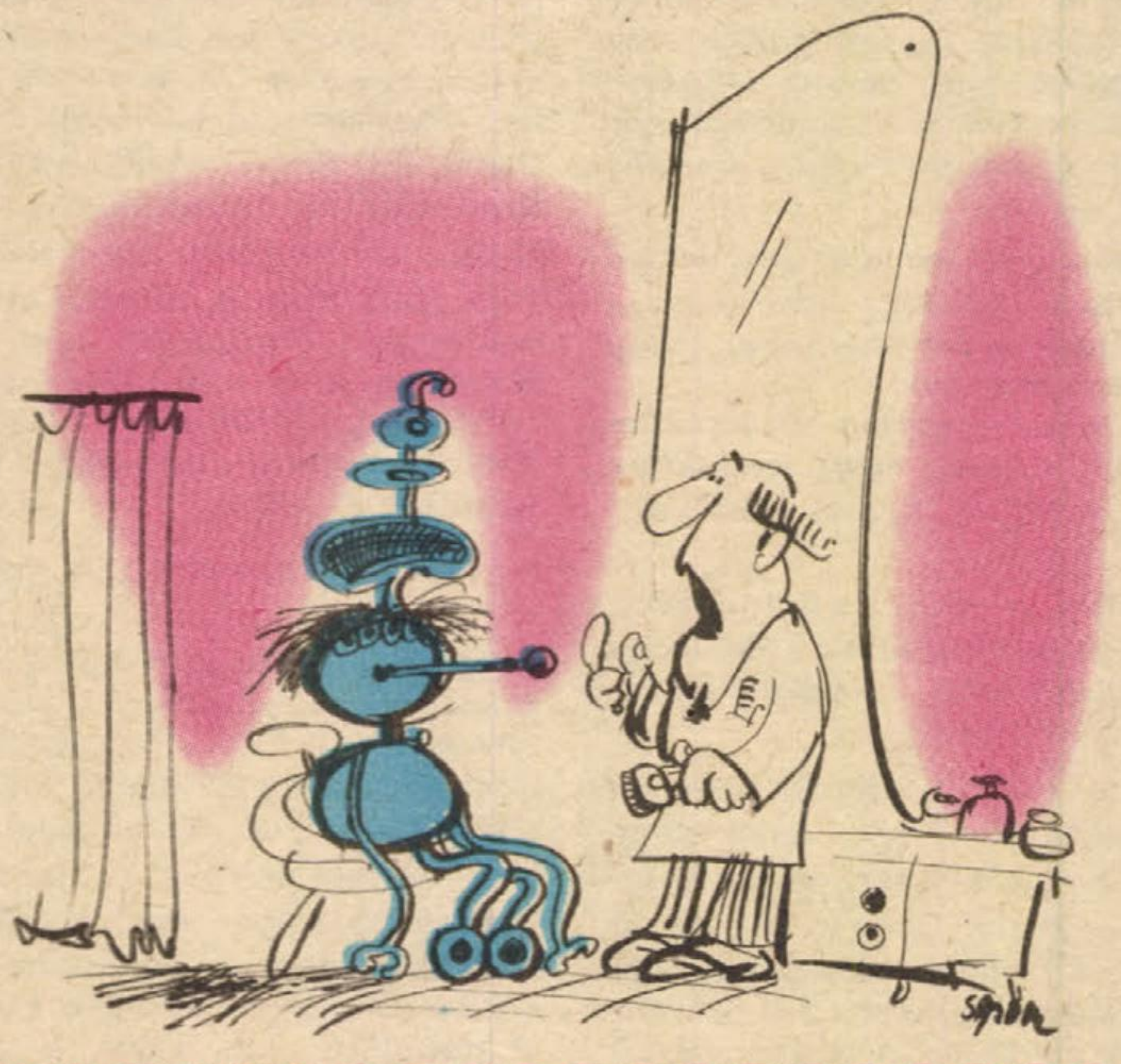

PERSPEKTÍVA

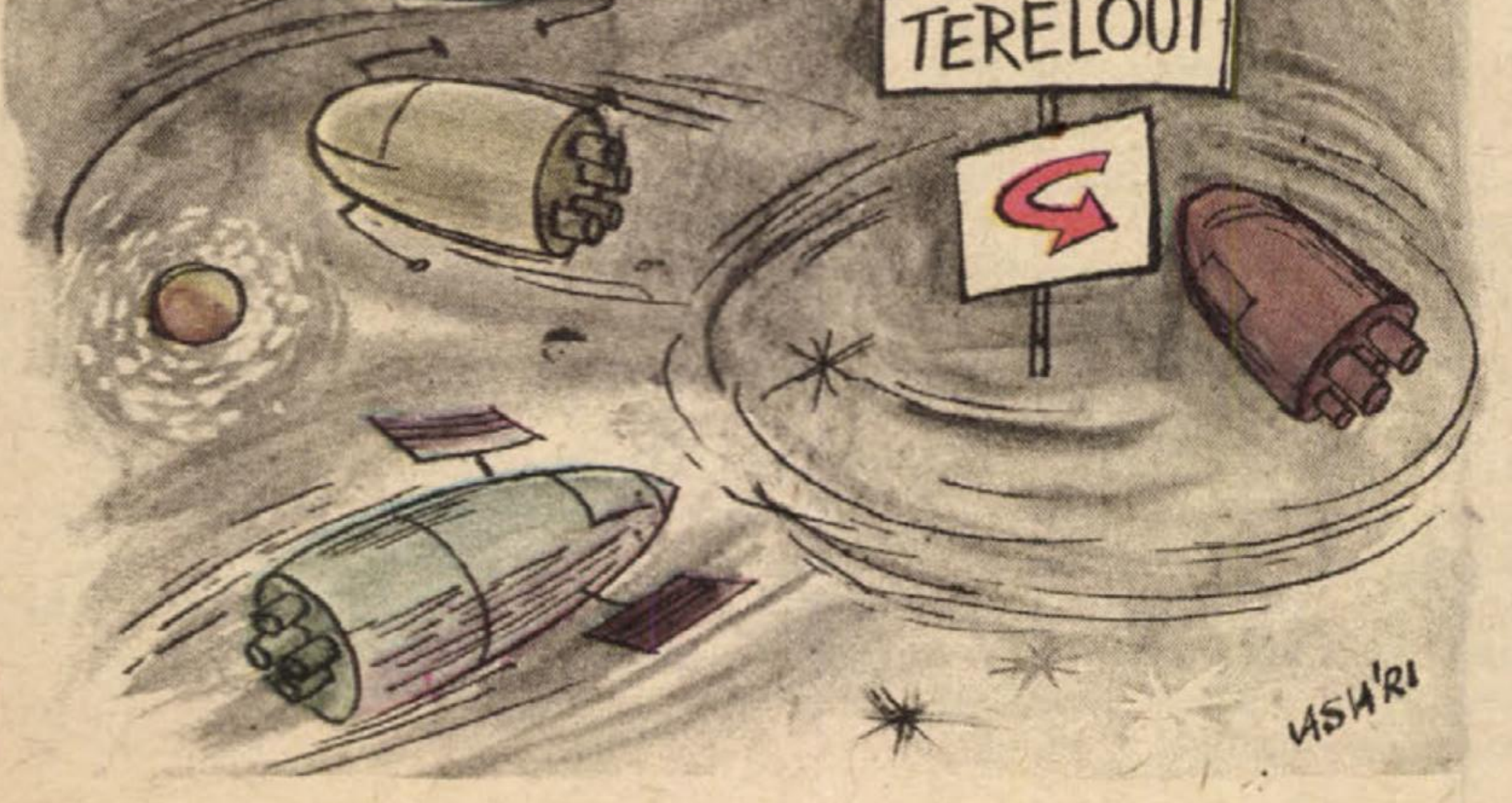

A MEGBÍZHATÓSÁG DICSÉRETE

Mit nagyon szeretnél, gyakran egyre késik.
Vajon, talán, ugyan, mikor, miért, hogyan:
ilyen és efféle kérdés van számtalan.
Ezek a szavacskák jól eszedbe vésik:
sok az életben az, ami bizonytalan.

Értékeljük hát a megbízható márkát!
Ami hamarabb is jön, mint ahogy várták,
amiket az ember bizonyosra vehet,
amire biztosan számítani lehet!
Ilyen megbízhatók például a **számlák.**

Rozslay György

PESTI ÉLETKÉP

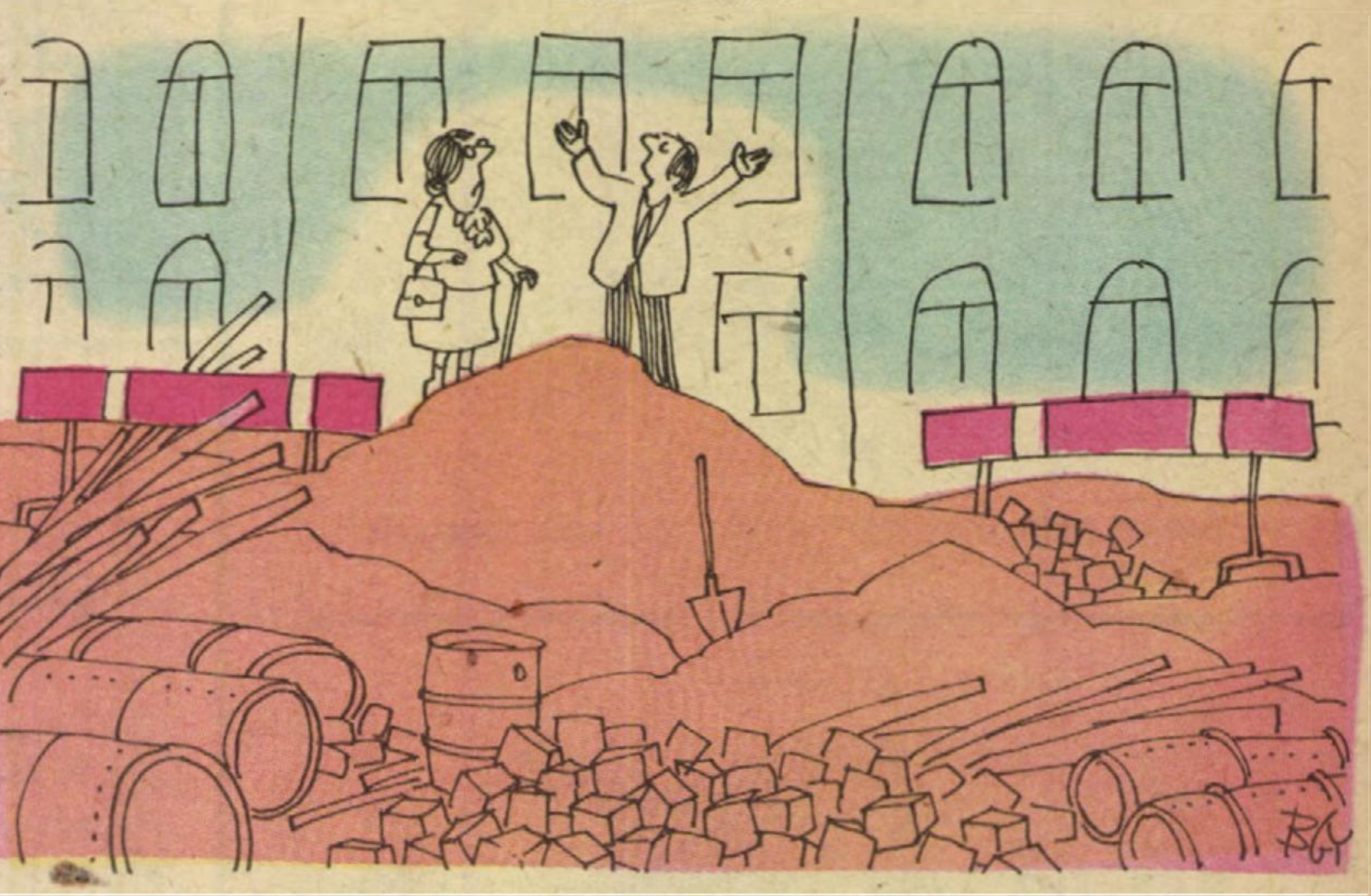

– Egy évig felül kell járnunk, ha aluljárót akarunk

KRISTÁLYOK

Asszonyok nélkül talán rossz szagú kannibálok volnánk mindmáig.

(Voltaire)

Az asszony olyan, mint az orvos: az ember kikel ellene s mégis rászorul.

(Kisfaludy Károly)

Könnyebb meghalni egy szeretett nőért, mint együtt élni vele.

(Byron)

Vannak nők, kiknek, midőn vénülnek, a nyelvök ifjodik.

(Szigligeti)

Az asszony ragaszkodása a férfihoz olyan, mint a rendőr ragaszkodása foglyához.

(G. B. Shaw)

Sok pénzt költött nőkre, hogy férfinak nézzék.

(E. Hemingway)

Mások számára oroszlán, az én számomra bárány! Ilyennek akarja a nő a férfit.

(Mantegazza)

Valósággal tragikus látvány az olyan ember, akinek egzisztenciája értelmességre van alapítva, és nincs hozzá elég esze.

(Füst Milán)

Rosszat magáról az ember szívesebben mond, mint hall.

(La Rochefoucauld)

Bölcs Salamon is csak addig volt bölcs, ameddig a kalamárisa mellett ült.

(Gárdonyi)

A pesszimisták szerint: a becsületesség legtöbbször hormonzavar.

(Vizy Dániel)

Ne legyen előadásunk túlságosan világos. A legtöbben nem becsülik azt, amit megértenek, de annál jobban imponál nekik, amit nem tudnak fölfogni.

(B. Gracian)

Az ostobáknak nagy előnyük, hogy mindenütt találnak maguk-hoz hasonlókat.

(A. Maurois)

Az emberek mindig gyűlölik azt, akit megbántottak.

(Galsworthy)

Jaj neked, ha minden ember jót mond rólad!

(A. Camus)

(Vasvári József idézetgyűjteményéből)

Megkérdeztük rajzolóinkat:

KIVEL KÖTNÉNEK ÉRDEKHÁZASSÁGOT?

Lehoczki István:

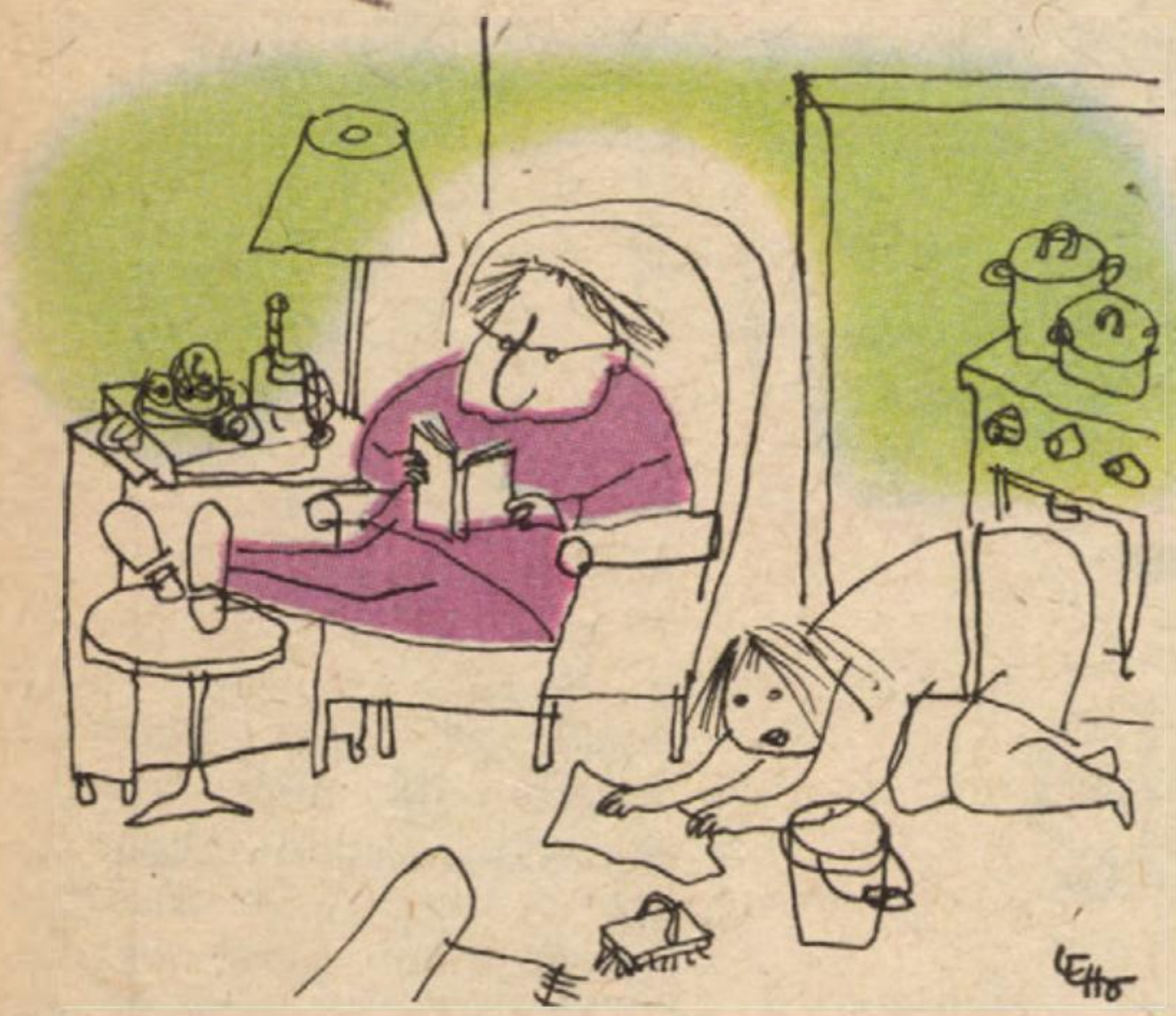

– Már megkötöttem.

Fülöp György:

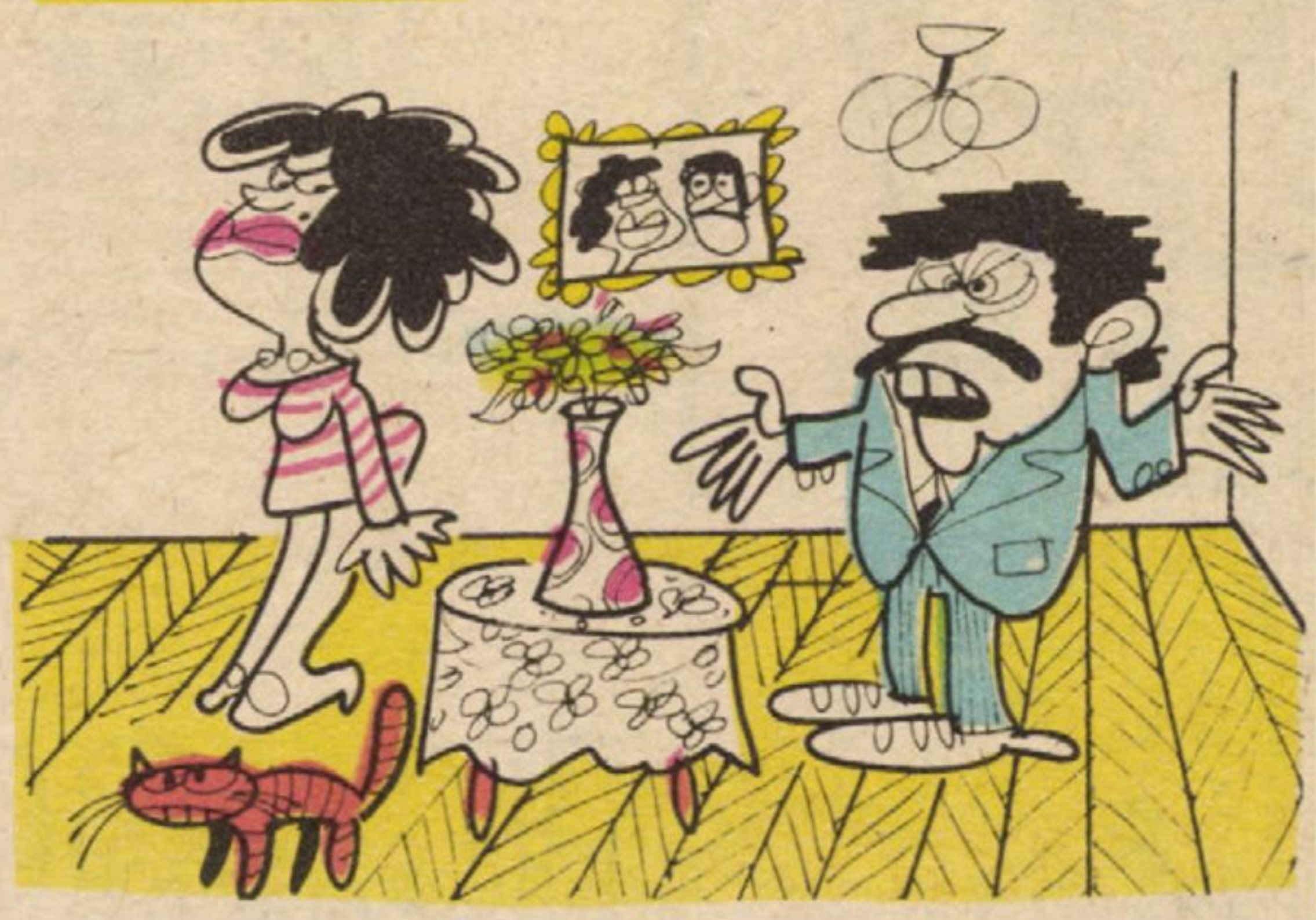

– Ilyen méltatlanságot feltételezni rólam? És különben is, tudnak valakit ajánlani?

Hegedüs István:

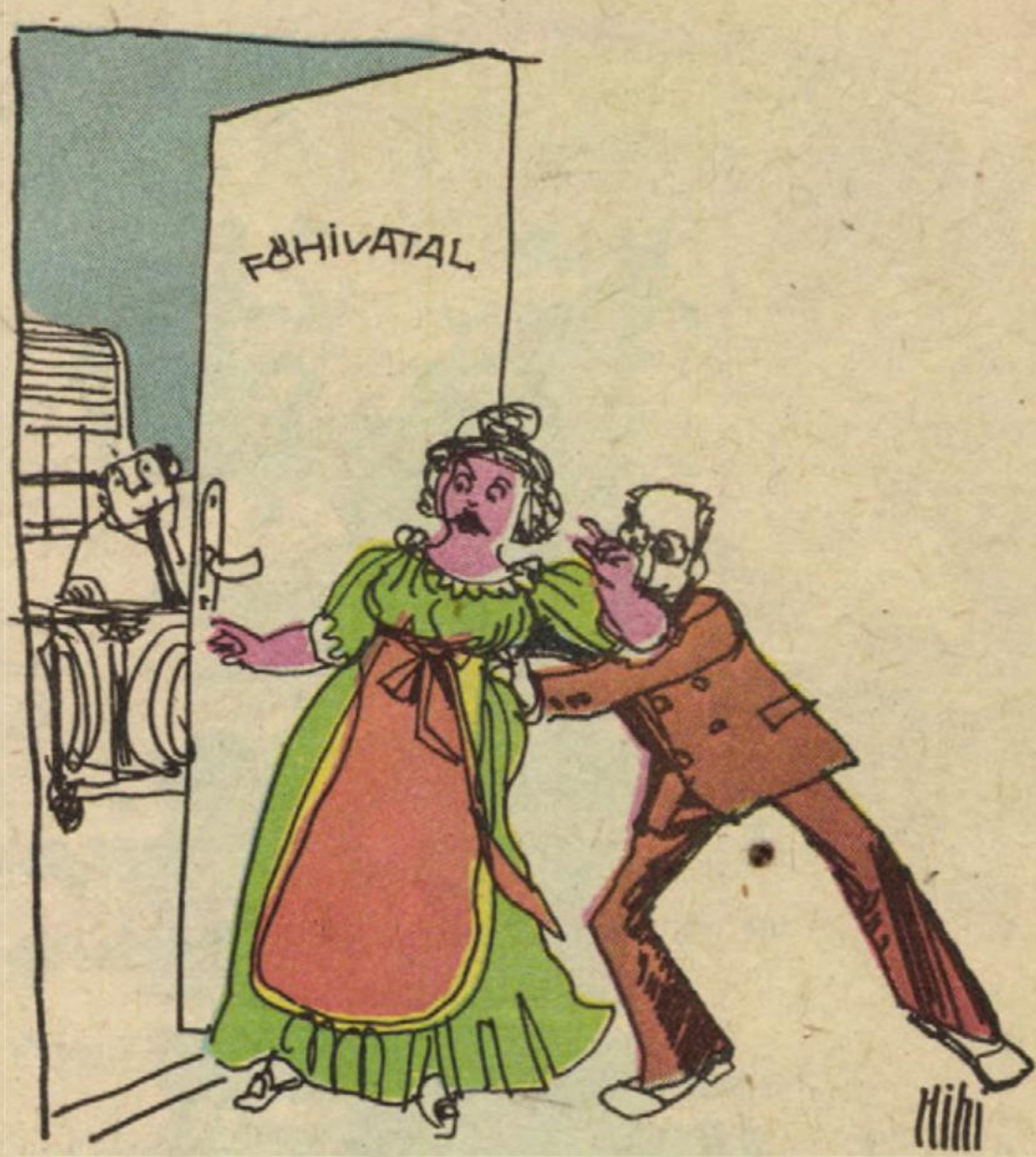

– A szókimondó asszonysággal.

Brenner György:

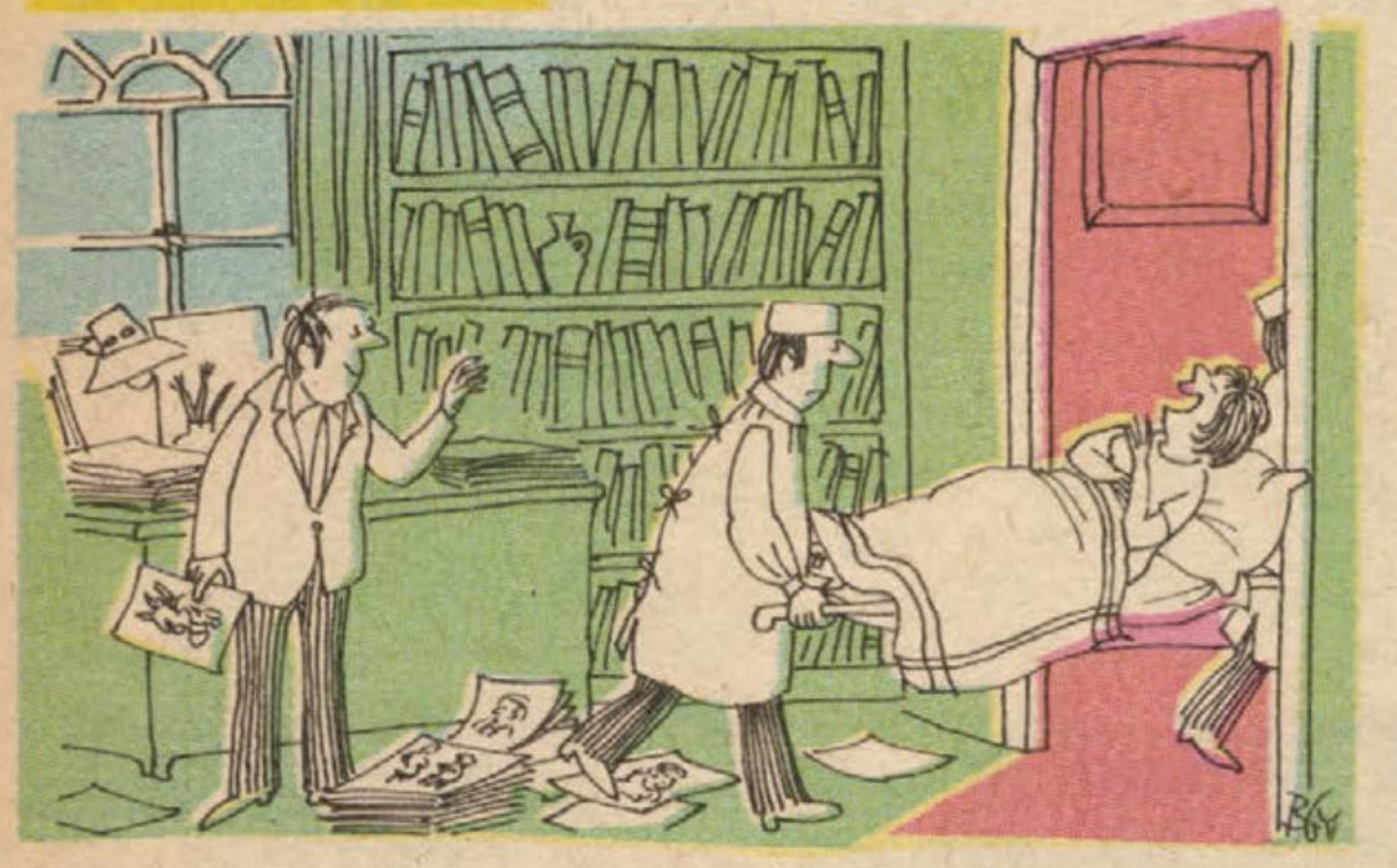

– Mancikával, aki halálra nevette magát a rajzaimon.

Endrődi István:

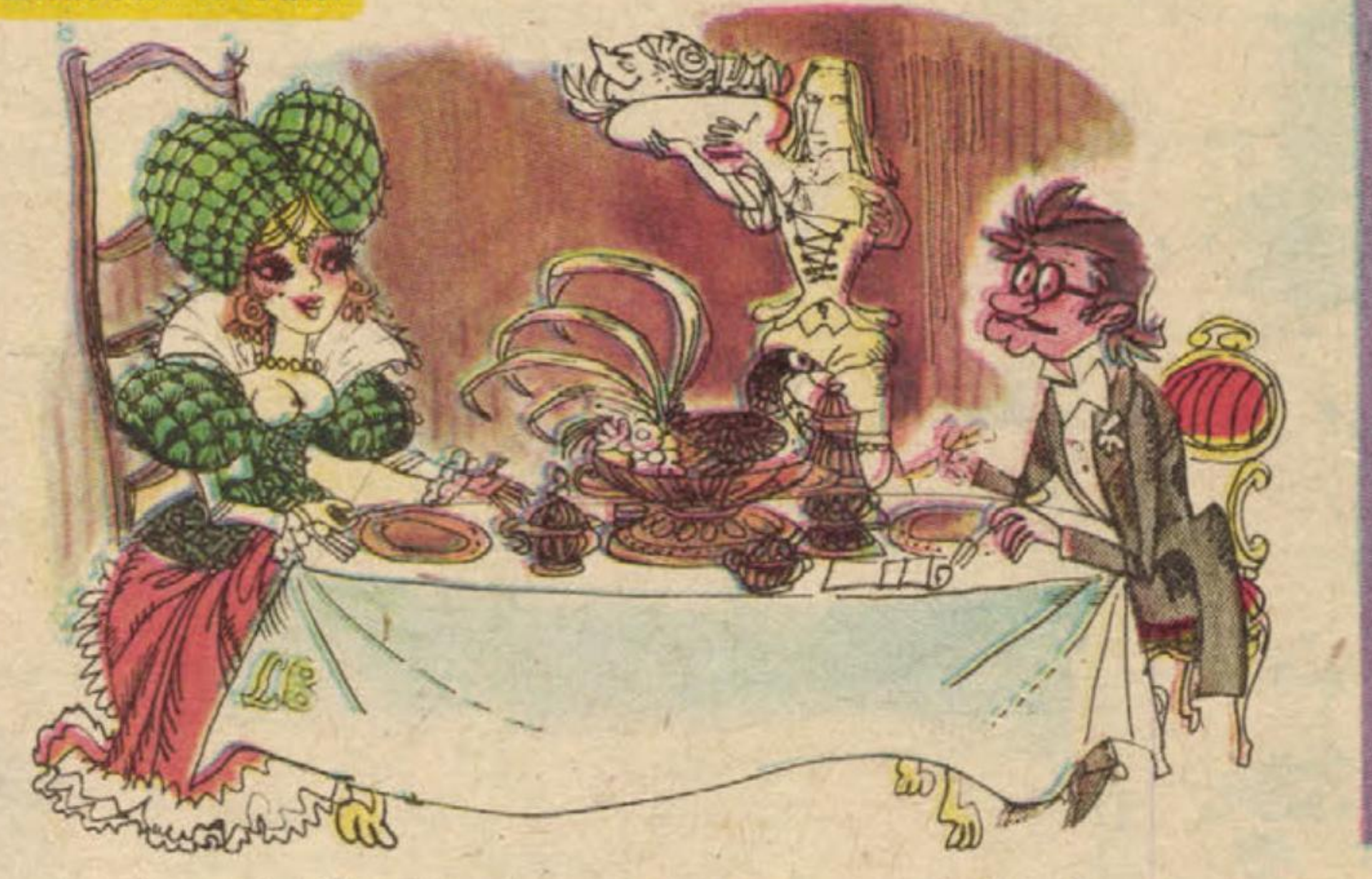

– Lucretia Borgiával, mert szeretem a jó házikosztot.

Vasvári Anna:

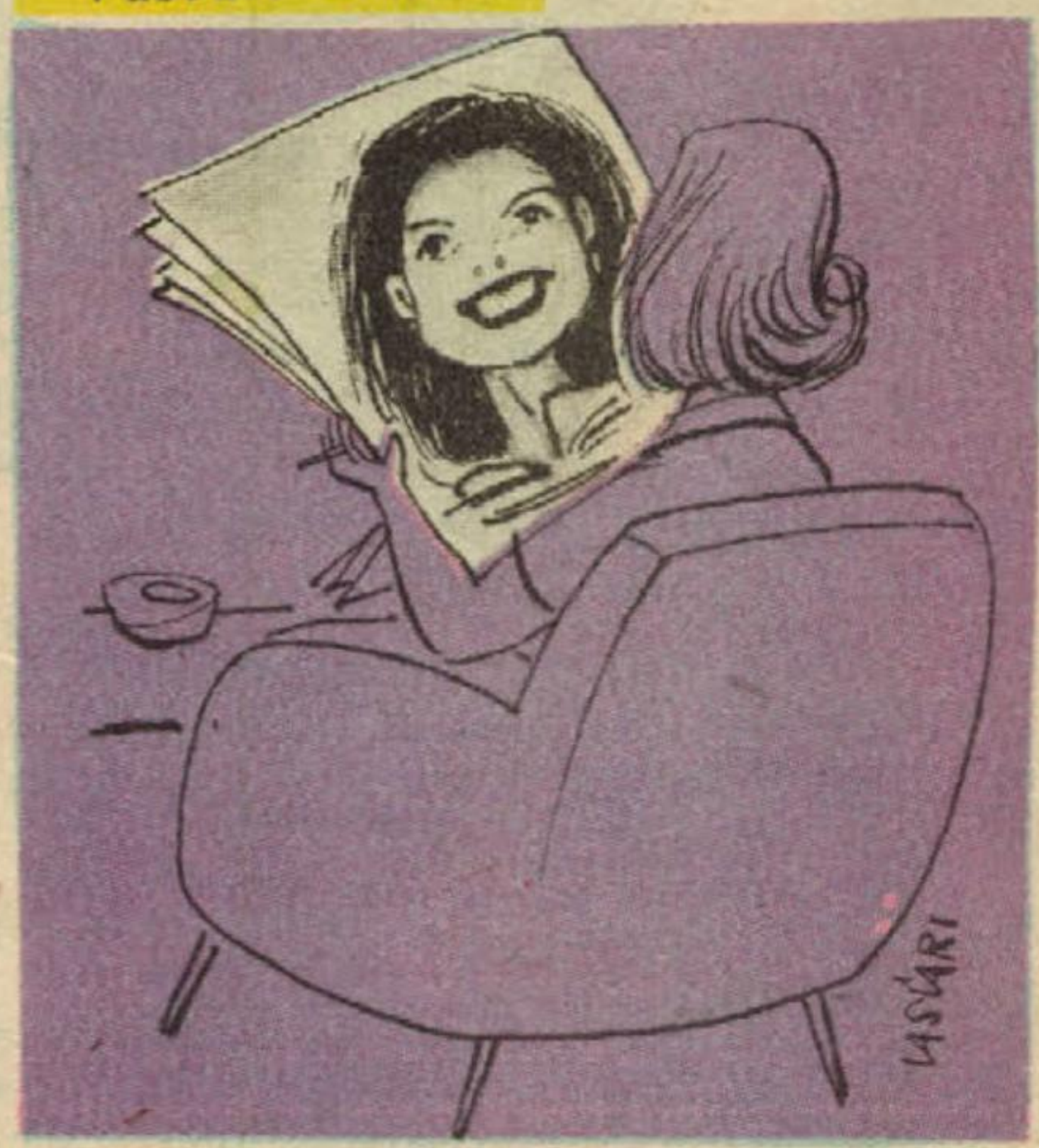

– Jackie Kennedy következő férjével.

Sajdik Ferenc:

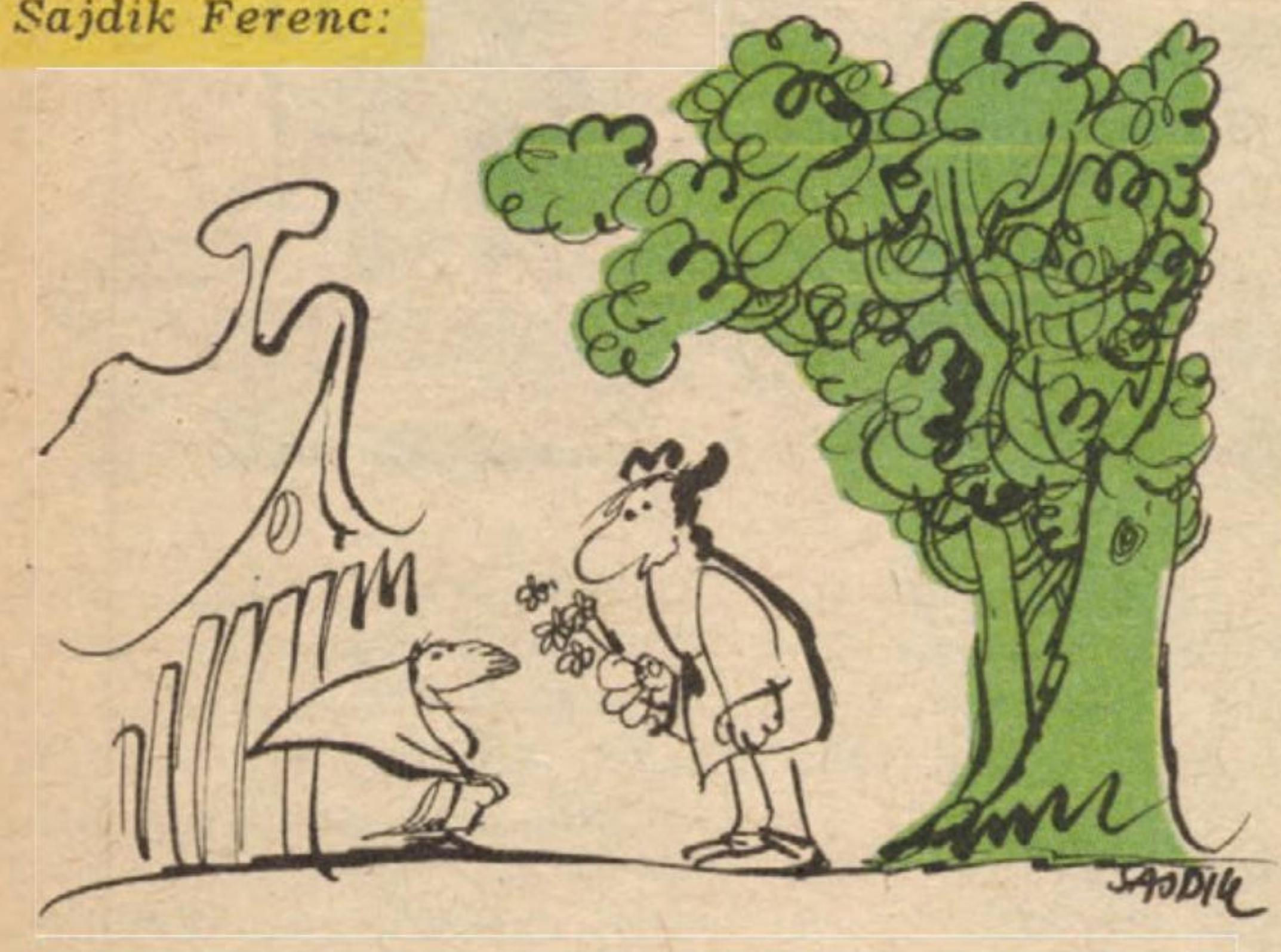

– A vasorrú bábával. Biztosan van egy-két hétvégi telke az óperenciás tenger partján . . .

Szűr-Szabó József:

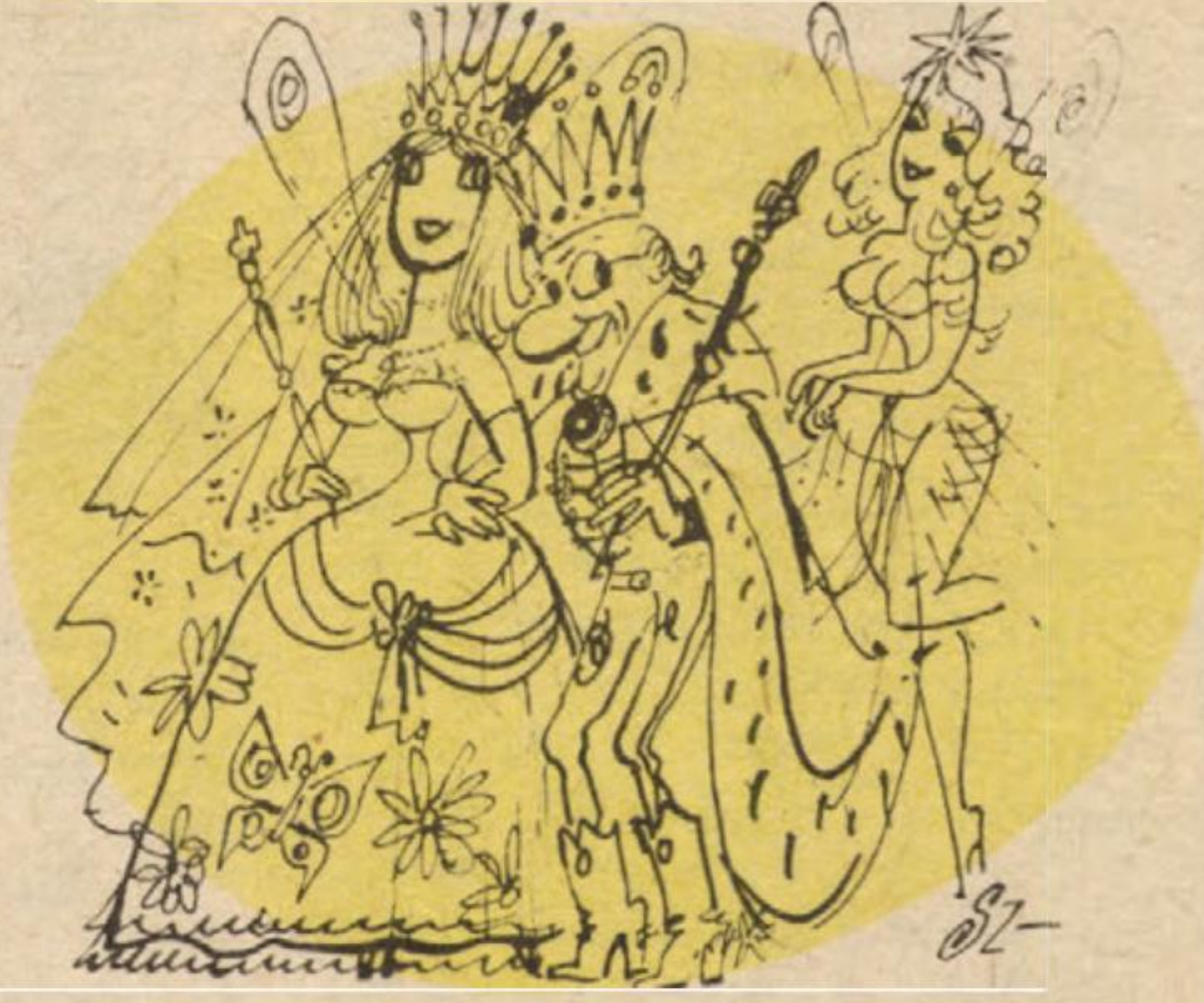

– Iluskával, de nem a szegénnyel, amikor még mosott, hanem amikor tündérkirálynő lett . . .

Tót Gyula:

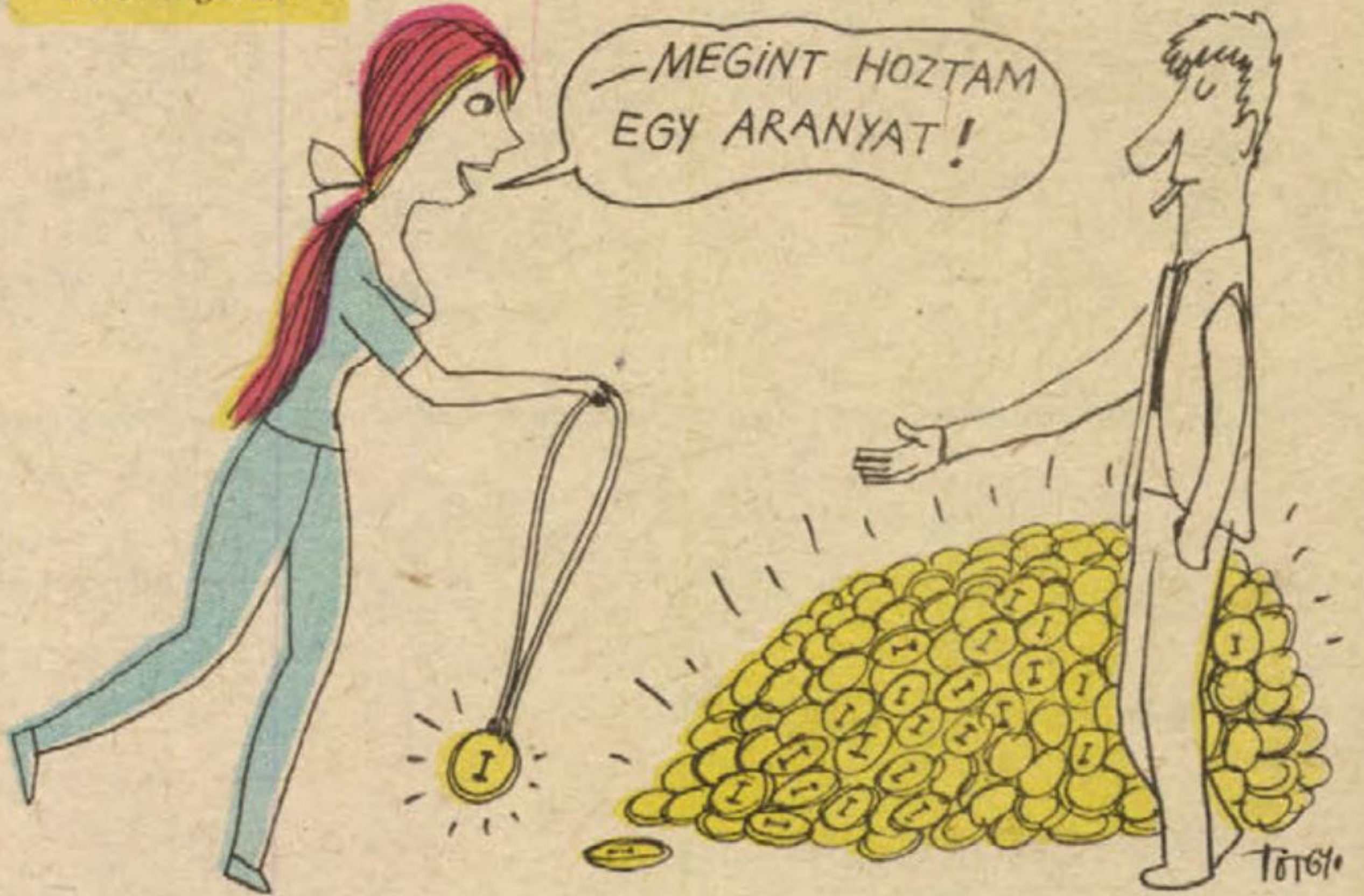

– Egy bajnoknővel.

Barát József:

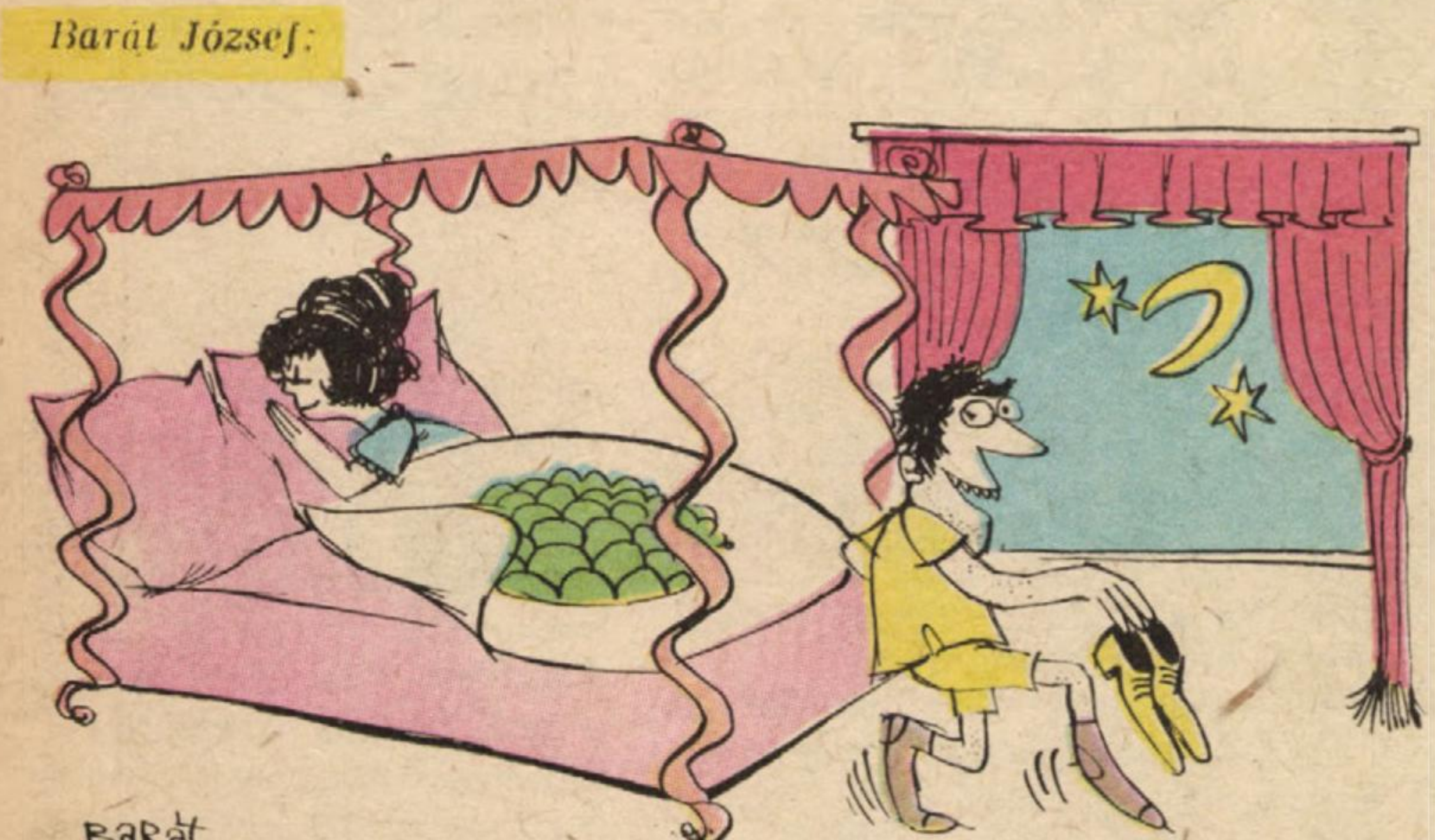

– Csipkerózsikával.

Erdei Sándor:

– Siva istennővel, aki nem csupán isteni nő, de a hat dolgos keze sem megvetendő.

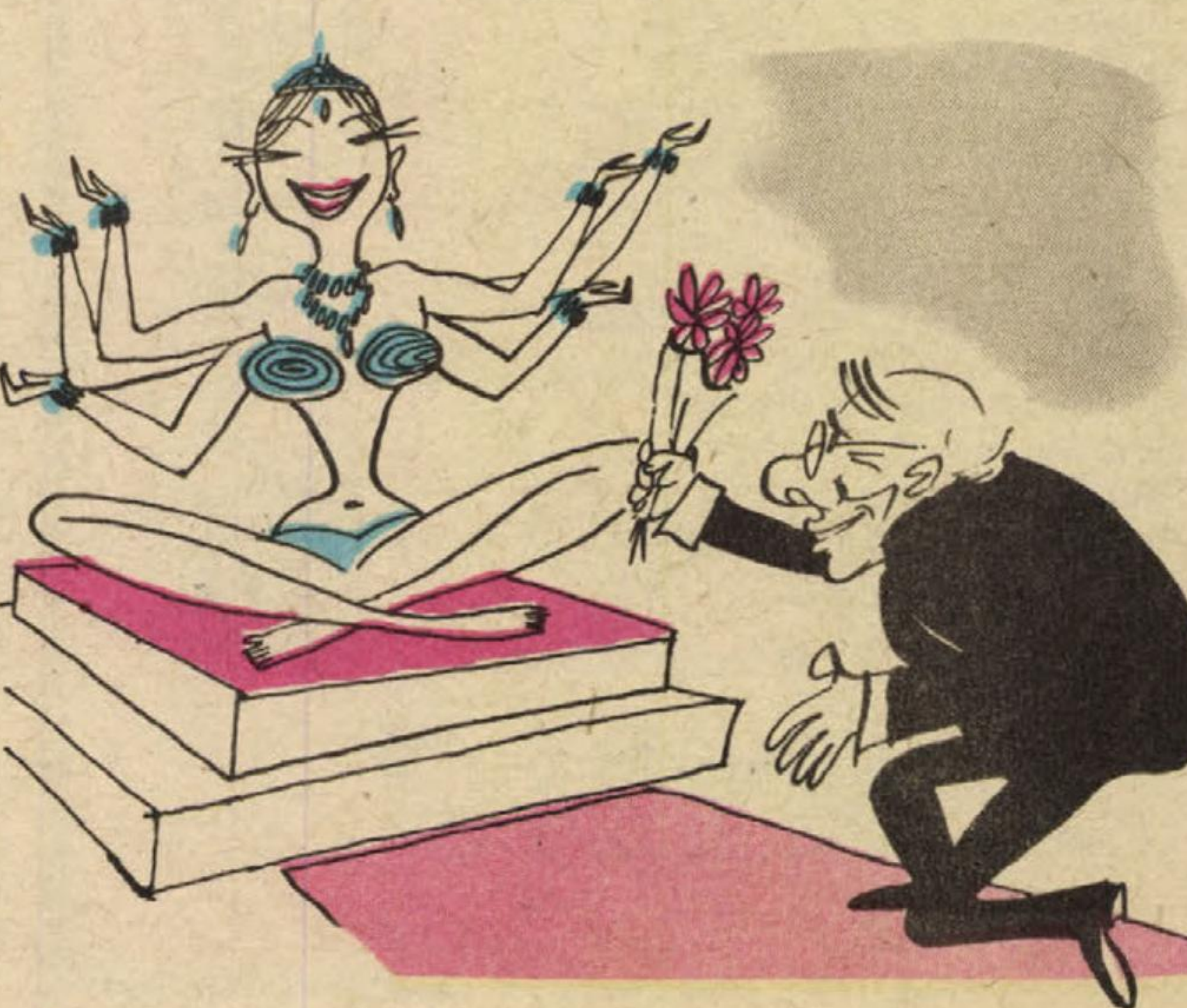

HARC AZ ÁLMATLANSÁG ELLEN

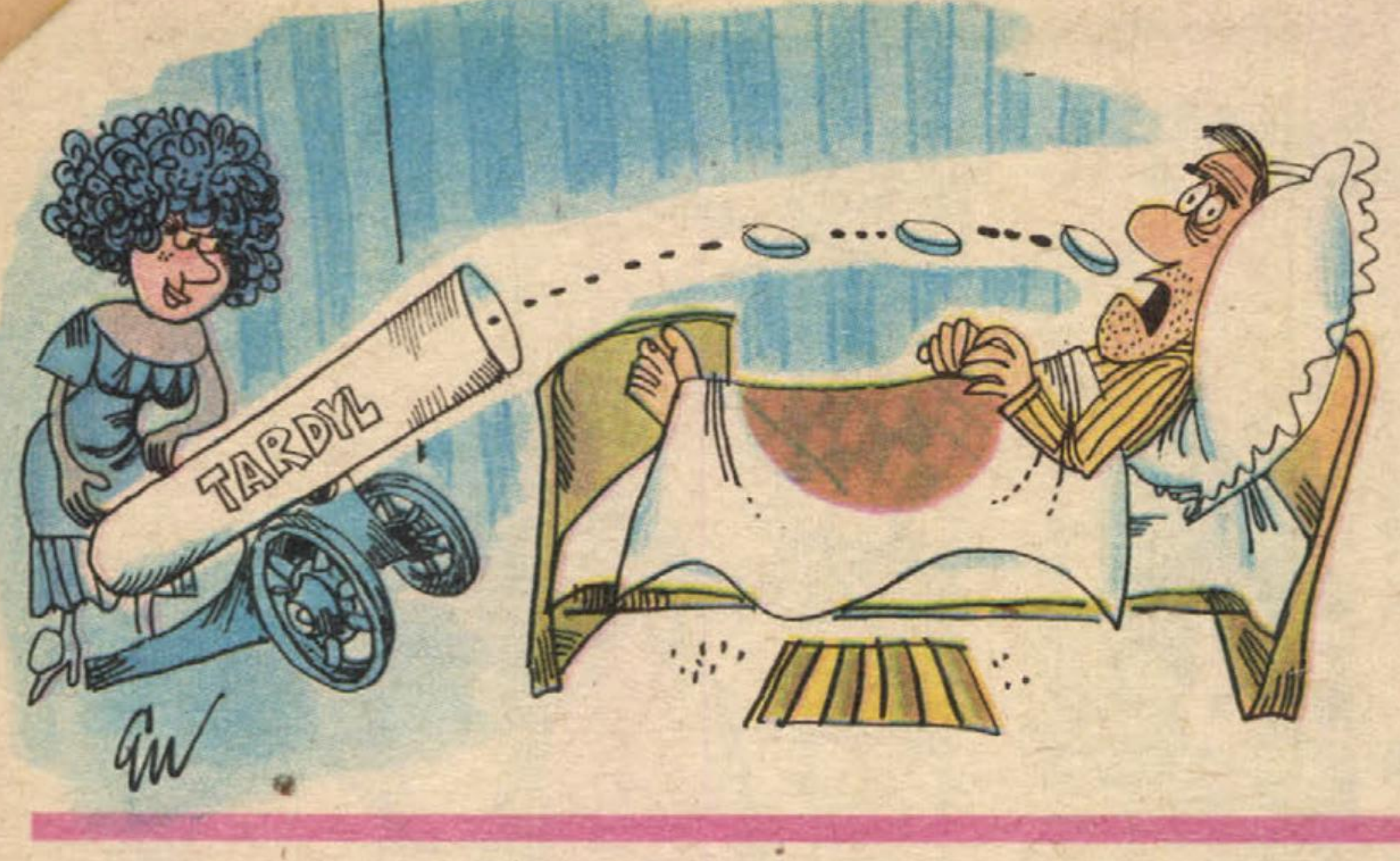

ADMINISZTRÁCIÓ

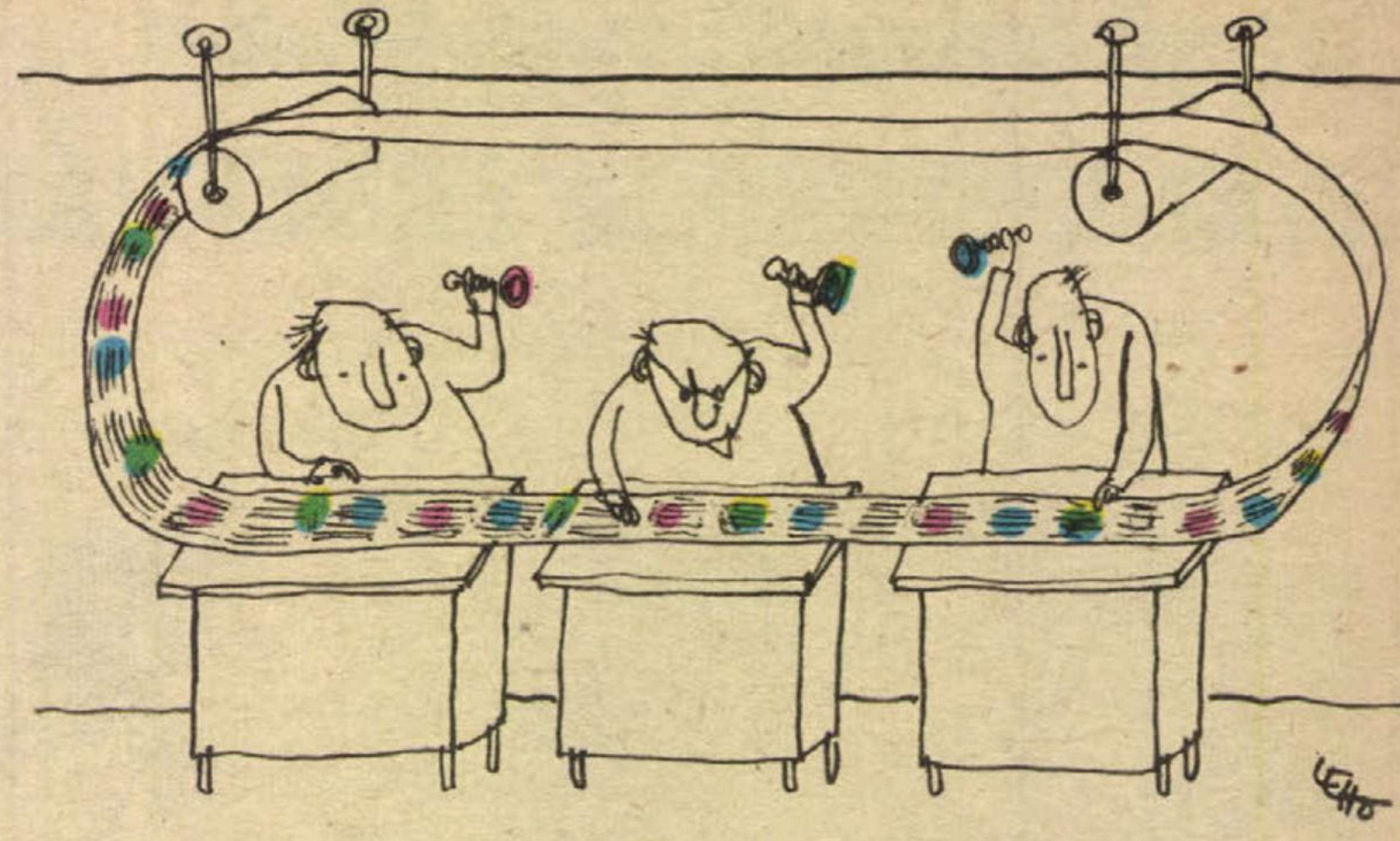

BALESETVÉDELEM

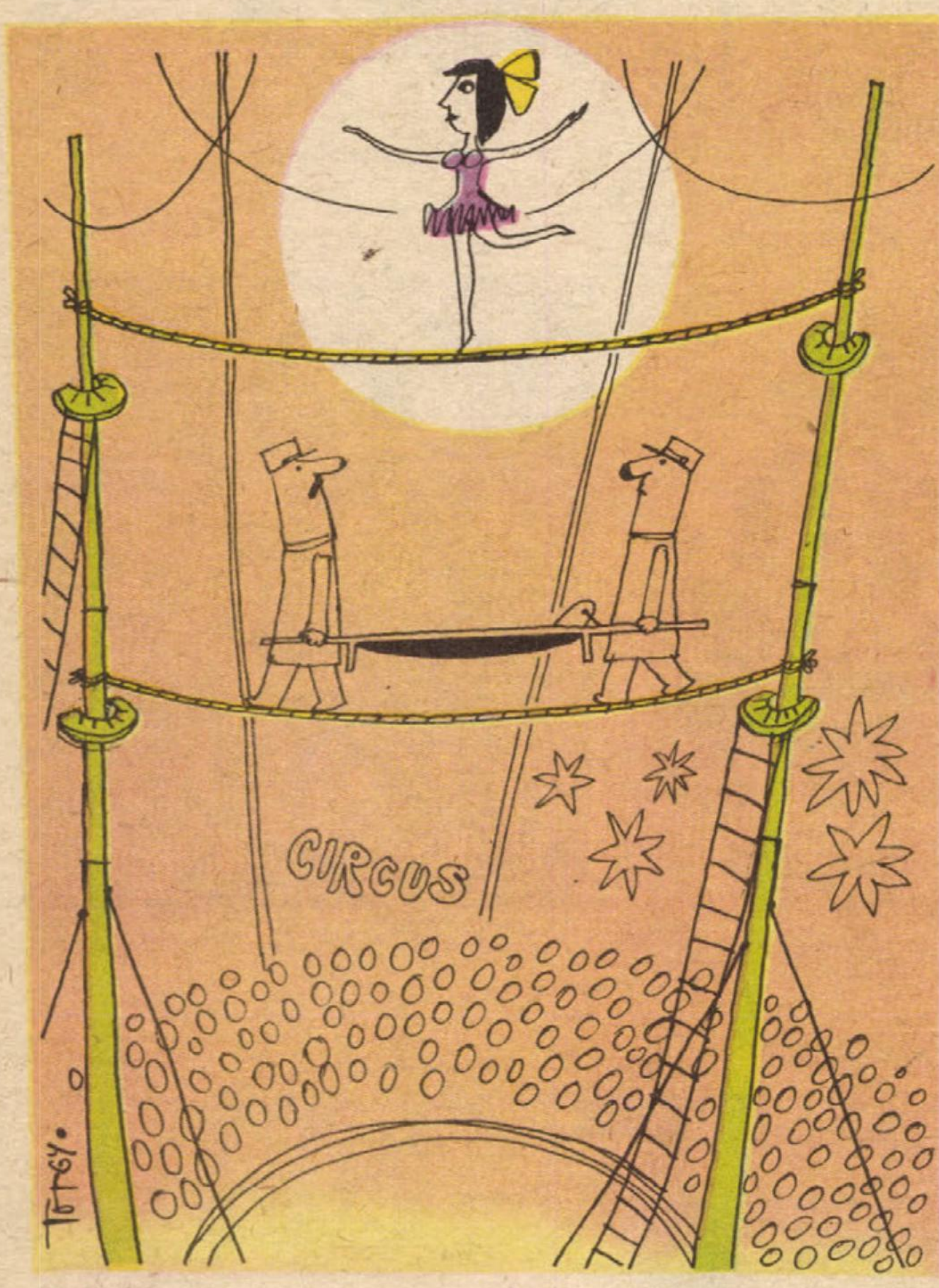

AZ ÚJ CIPŐ

Hó elején gazdag lettem
S új, fáintos cipőt vettem,
Este ágyam mellé tettem,
Elbűvölten nézegettem.
Jött az elragadó reggel,
Elindultam emelt fejjel,
Ruganyosan szép léptekkel,
Cipőbebújt reményekkel.
Ám egyszerre szúrt, égetett
És szegény talpam szenvedett,
Bús szememben könny rejtezett,
Mert patám nőtt, míg este lett!
Sötétedés után halkan,
Mint a Hold, csak lopakodtam,
Cipőtlen volt már a talpam,
Új cipőim zsebre dugtam.
Másnap reggel visszavettem,
Amelyiket megvetettem,
Az újat meg elrejtettem
Mérhetetlen szégyenemben.

Gomola György

HORROR

Kovács Jenőt, aki ez évben aranykoszorús törzsgárdatag lett a munkahelyén, a Beszerelő Vállalatnál, jutalmul, többek között, feleségével beutalták a vállalat balatonharácsi üdülőjébe, főszezonban, két hétre.

*

Este nyolc óra volt, az első nap Balatonharácson. A legkellemesebb balatoni este, langymeleg, felhőtlen. Túl voltak már a hivatalos programokon, megvolt a szobájuk, helyük az ebédlőben, túl voltak az ismerkedési esten is. Kovács Jenőnek nem volt még kedve pihenőre térni.

— Sétáljunk egyet a környéken! — ajánlotta a feleségének.

— Menjél csak — mondta a házasságukban gyémántjelvényt elért felesége, Renáta. — Én a szobába megyek inkább, fáradt vagyok. Te csak menjél!

Jenő először az üdülő nagy kertjében sétált, leballagott a vízpartra, azután a kerítésen belül körbekanyarodott az üdülő kapuja felé. Cigányzene szűrődött a közelből, Jenő — becsukva maga mögött az üdülő rácsos kapuját — elindult a zene irányába. De még el sem engedte az üdülő kapuját, elfeketedett előtte minden! Egy zsák repült a fejére, Kovács tehetetlenül vergődött, védekezni próbált, miközben elvesztette egyensúlyát és elvágódott a földön. Az ismeretlen támadó most vonszolni kezdte a földön, ismeretlen irányba, majd csend lett körülötte. Futó lábdobogást, egy papucs csattogását vélte hallani Kovács a zsákból. Nagy keservesen kiszabadította magát, lihegve felállt és körülnézett. Az üdülőjük kertjében volt, a szobájuk alatt, egy virágágyáson.

Az átélt izgalomtól Kovács Jenőnek a keze-lába is remegett, nagysokára szedte össze magát. Természetesen nem volt kedve a további sétára, szobájába vonszolta magát és kimerülten esett az ágyába. Felesége, Renáta, mélyen, békésen aludt a másik ágyon, fel sem ébredt. Kovács elhatározta, hogy az éjszakai támadásról említést sem tesz az asszonynak, hogy halálra ne rémítse.

*

Másnap délelőttre Kovács egy kissé magához tért. Alighanem összetévesztették valakivel a sötétben — gondolta át az esti kalandját — talán ostoba tréfa áldozata lett. Nem kell rá gondolnia többet.

— Kirándulhatnánk hajóval, Badacsonyba! — ajánlotta délben a feleségének. — Mit szólsz hozzá?

— Ha kedved van rá! — felelte Renáta. — Elmégy hajójegyet venni? Én addig kiülök a nyugágyba!

— Csak napozzál, szívem — bólintott Jenő. — Én kisétálok a kikötőbe, körülnézek, megveszem a hajójegyet.

Kovács Jenő kilépett az üdülő kertjének kapuján, amikor egy kendőt szorítottak az arca elé: csípős, átható illat áradt a kendőből, Kovács még felismerte a kloroform szagát, többre nem emlékezett.

Amikor magához tért, a pázsiton feküdt, ugyanott, ahol tegnap este találta magát, kiszabadulva a zsákból. Rogyadozó léptekkel indult a part felé, a Balaton vizében megmosta az arcát. Feleségét fedezte fel nem messze; egy nyugágyban pihent, arcát a nap felé fordítva. Mosolyogva, kissé csodálkozva nyitotta Kovács Jenőre a szemét:

— Már visszajöttél?

— Meggondoltam magam — motyogta Jenő. — Inkább ne menjünk el sehová. Olyan kellemes itt a kertben.

— Igazad van! — felelte Renáta. — Nekem nem hiányzik az a kirándulás. Miért is mennénk ki az üdülőből!?

*

Kovács Jenő még egyszer megpróbálta elhagyni a Beszerelő Vállalat üdülőjének kertjét. Egy gumimatracon ringatózva, a víz felől közelítette meg Balatonharács központi üdülő- és vendéglátó-centrumát, amikor a gumimatracról a vízbe rántották, fejét a víz alatt tartva, míg eszméletét vesztette. A pázsiton tért magához, szobájuk ablaka alatt.

Többé nem próbálkozott azzal, hogy kimerészkedjen az üdülő területéről.

*

— Alig költöttünk valamit a két hét alatt — mesélte Renáta a mamának, már otthon, a lakásukban. — Jenőnél eleinte egy kissé erőszakosan kellett fellépnem, hogy ne menjen el az üdülőből. Hiszen tudod, mama, hogy a vállalati beutalás szinte ingyen van, de kimozdulni onnan, kész leégés!

Somogyi Pál

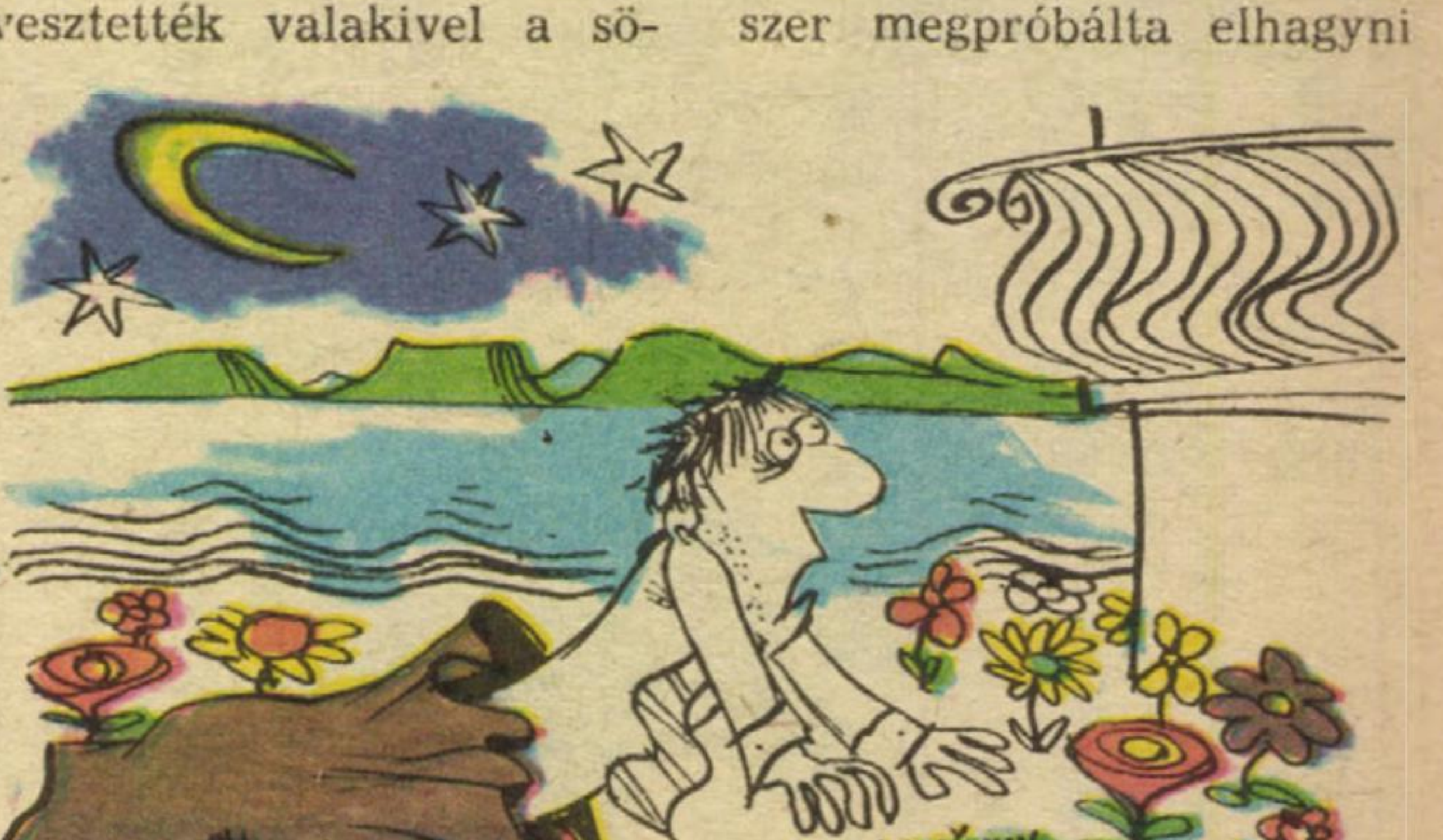

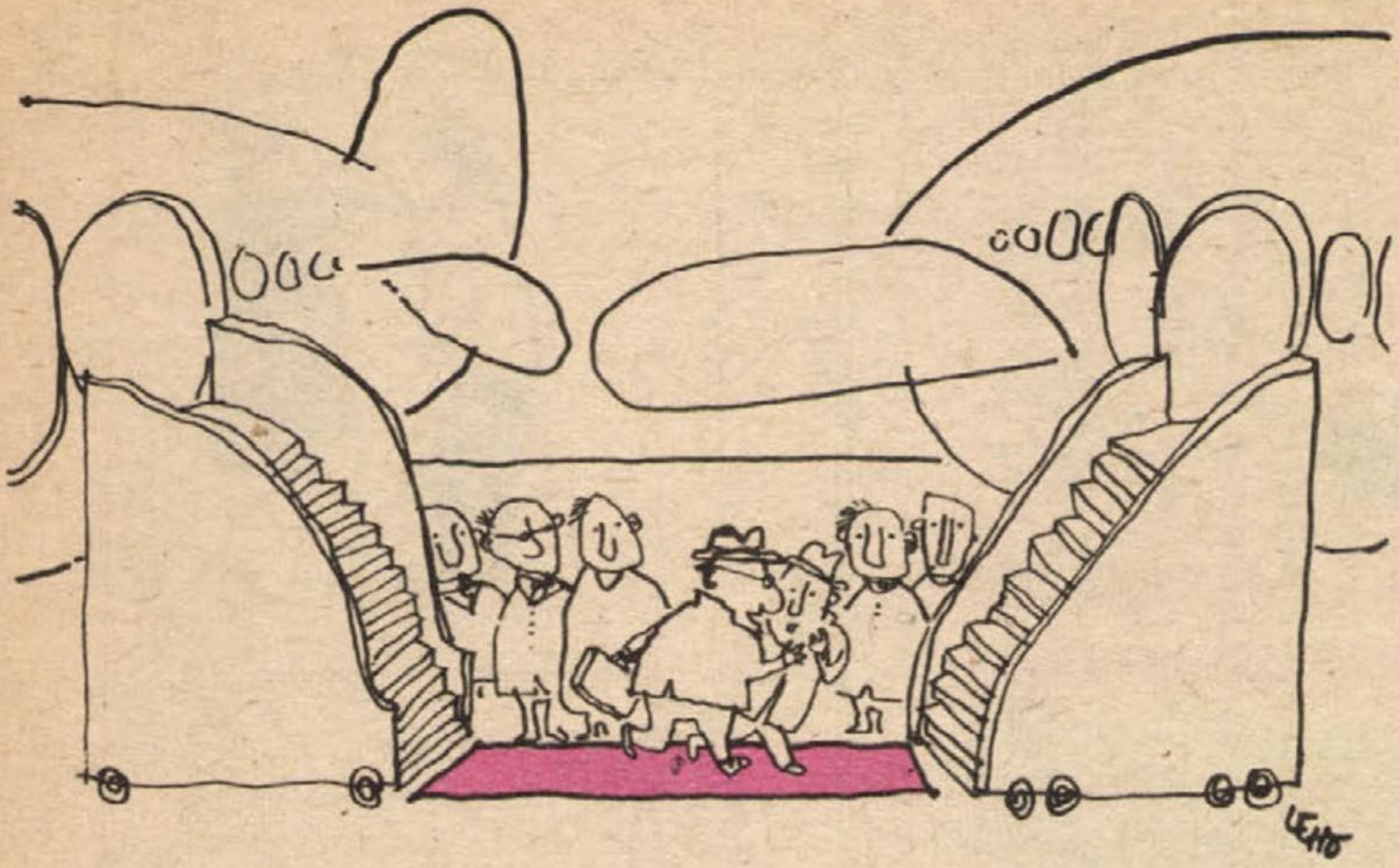

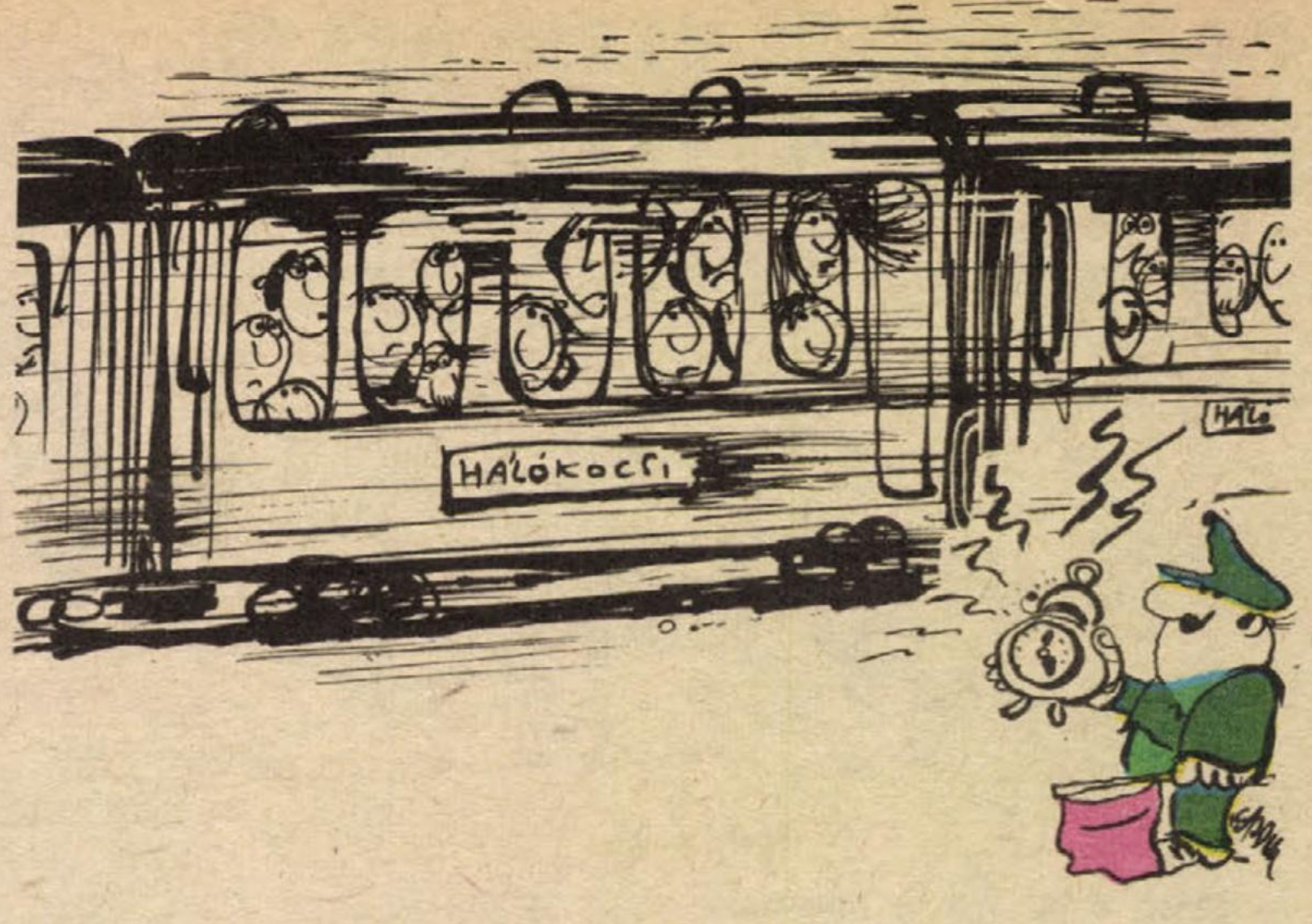
HALÓKOCSI
HALÓ

EXPRESSZ

LEHOCZKI
SAJDIK
DALLOS
HEGEDŰS
SZŰR-SZABÓ
FÜLÖP
BALÁZS-PIRI

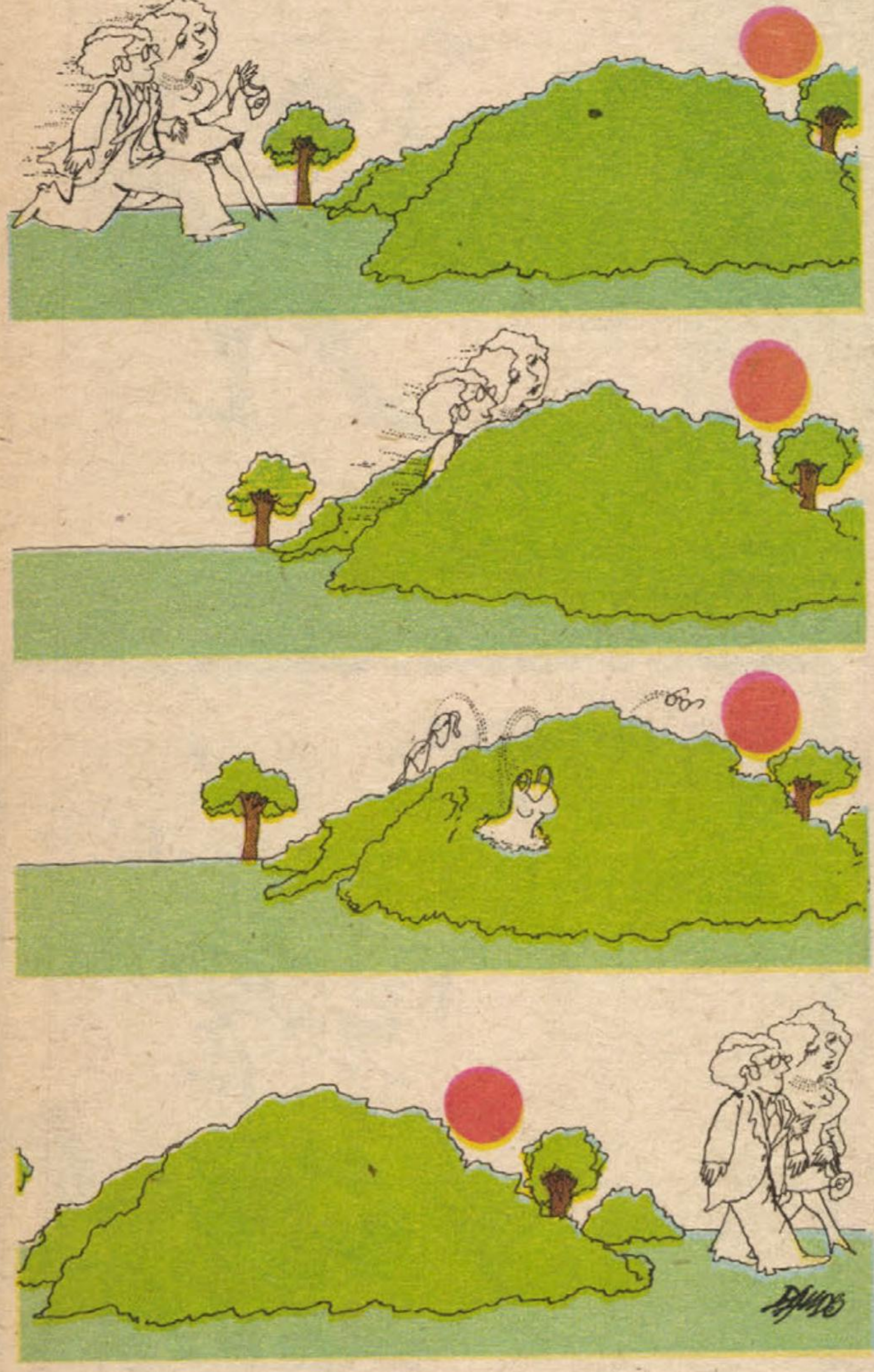

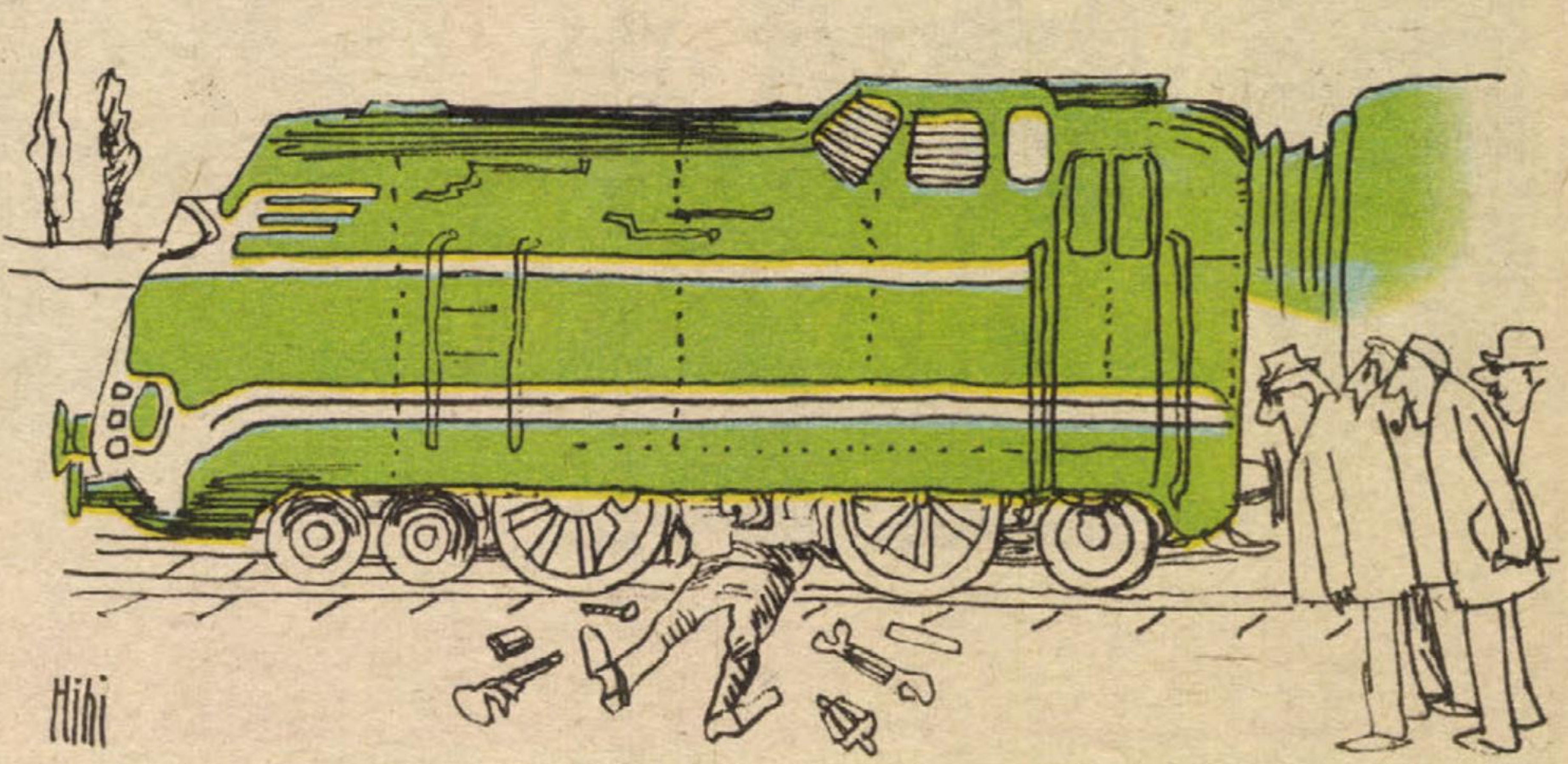

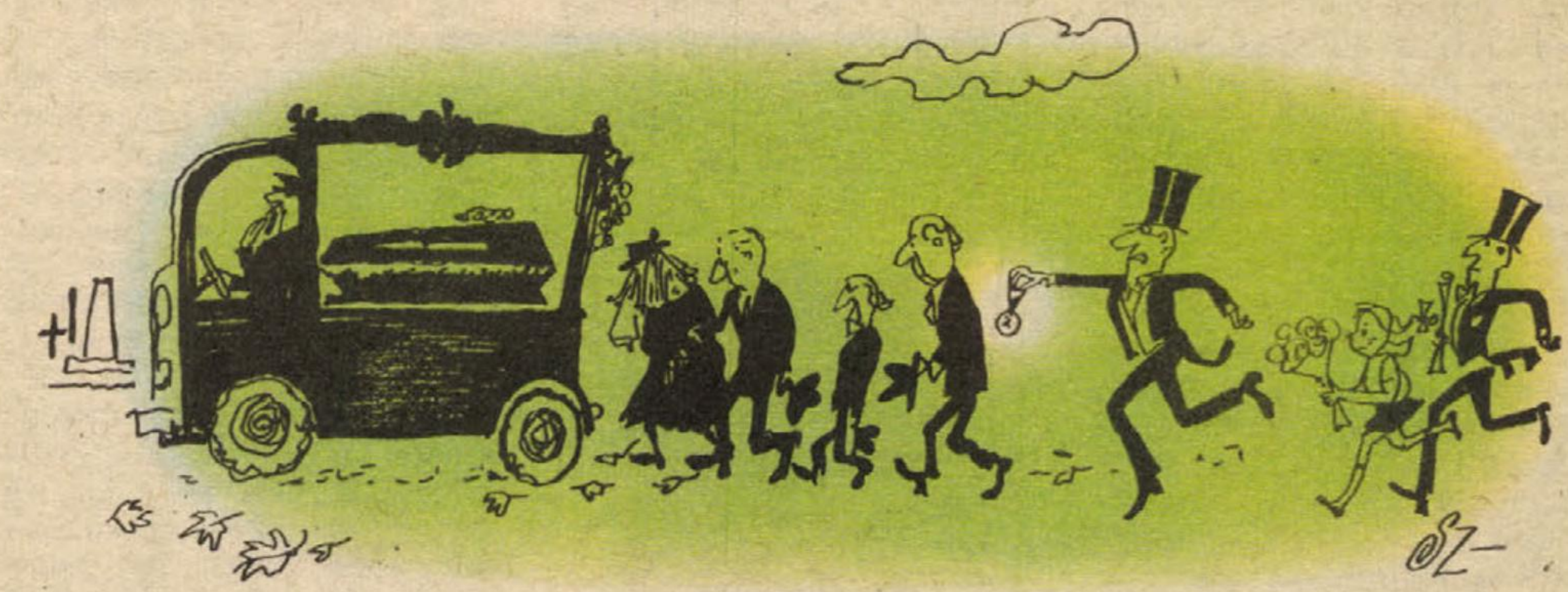

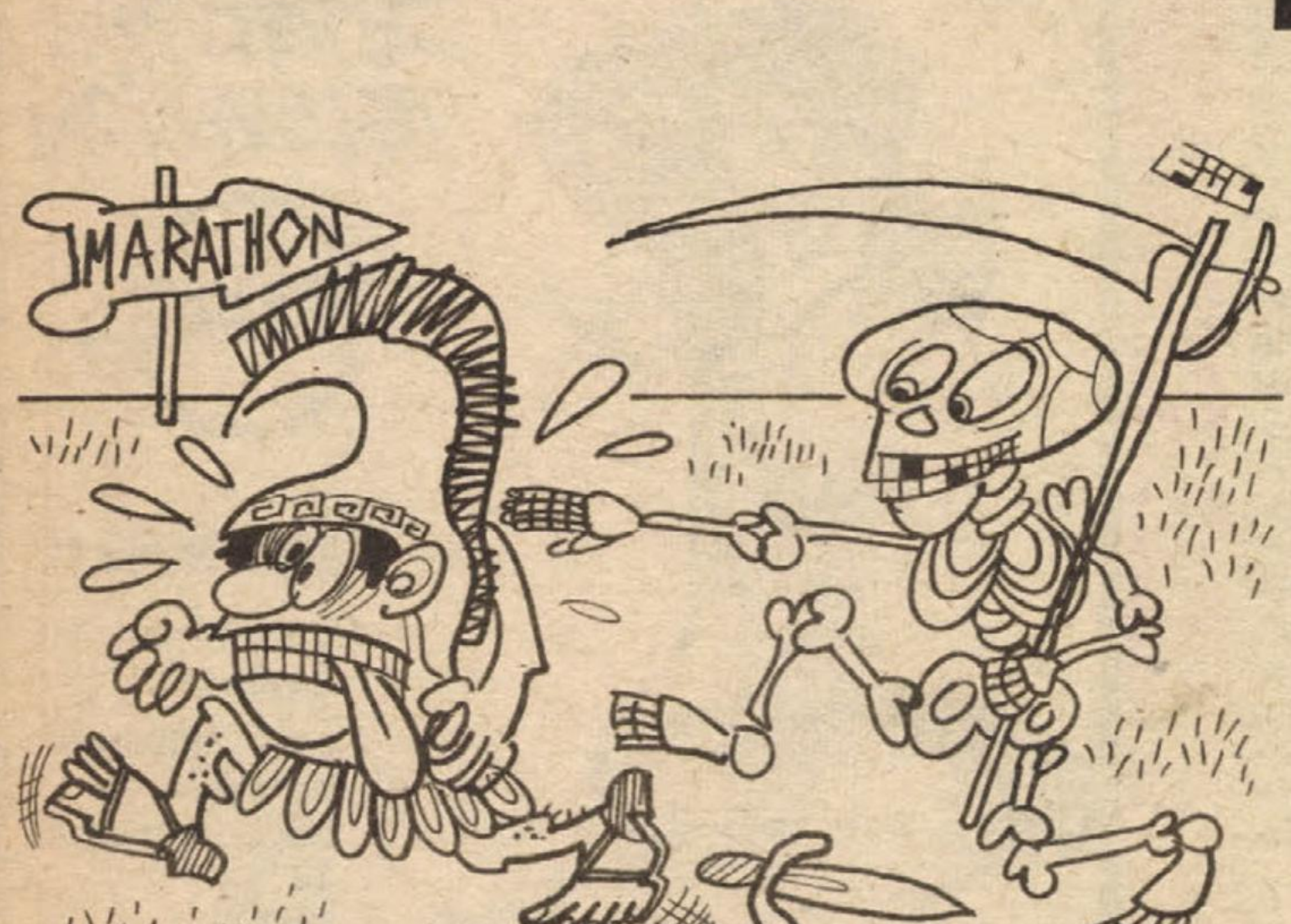
MARATHON
FÜL

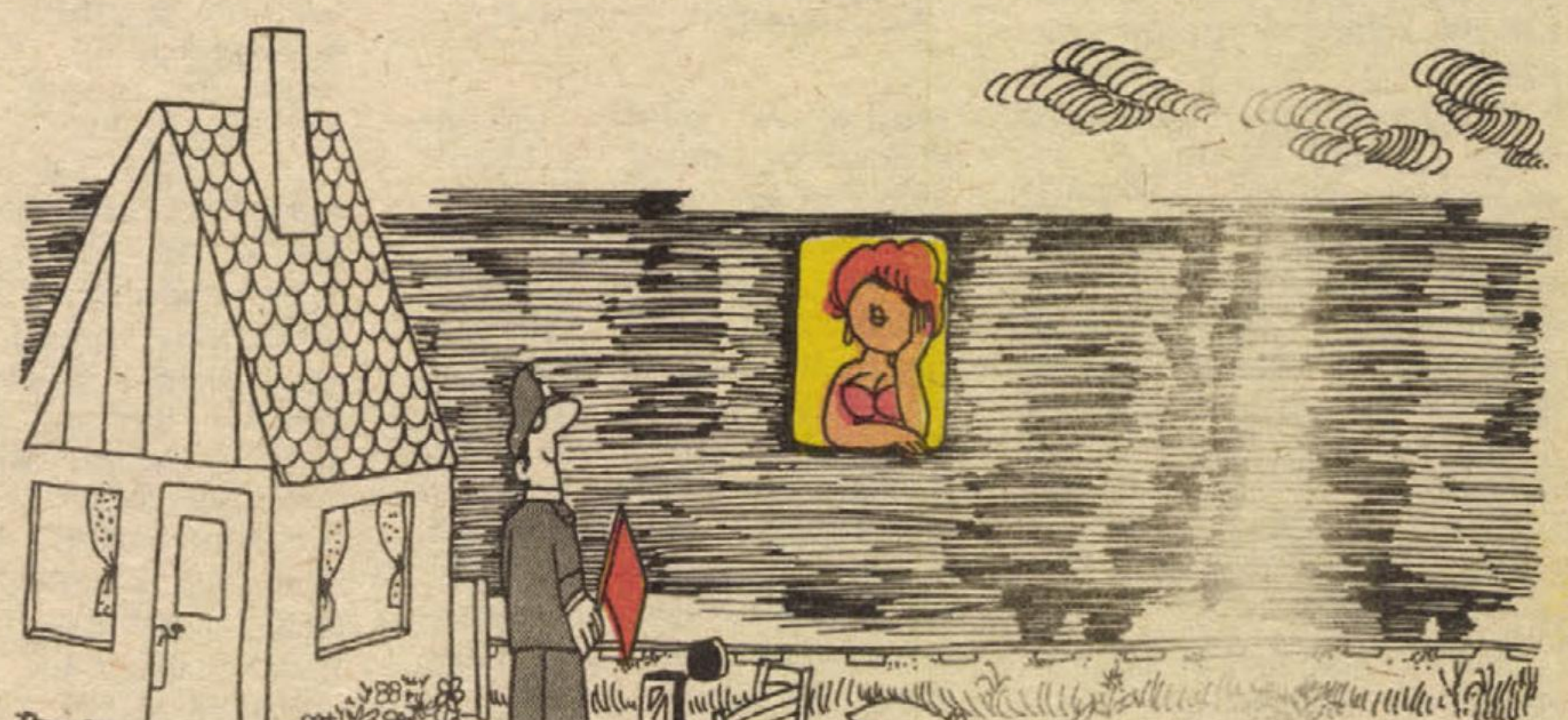

IMPORT HUMOR

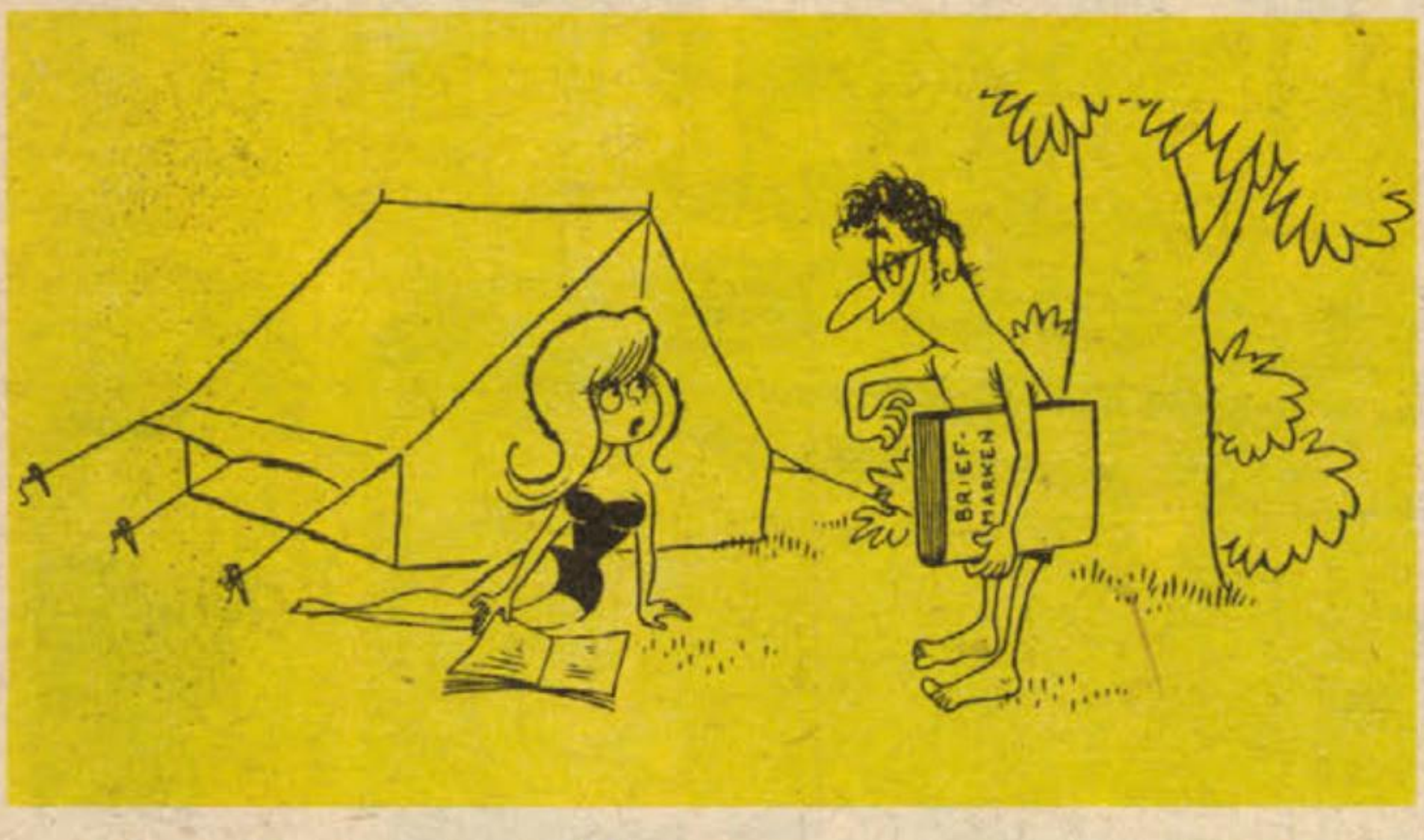

– Most, hogy már a feleségem vagy, igazán megnézhetnéd végre a bélyegalbumomat!

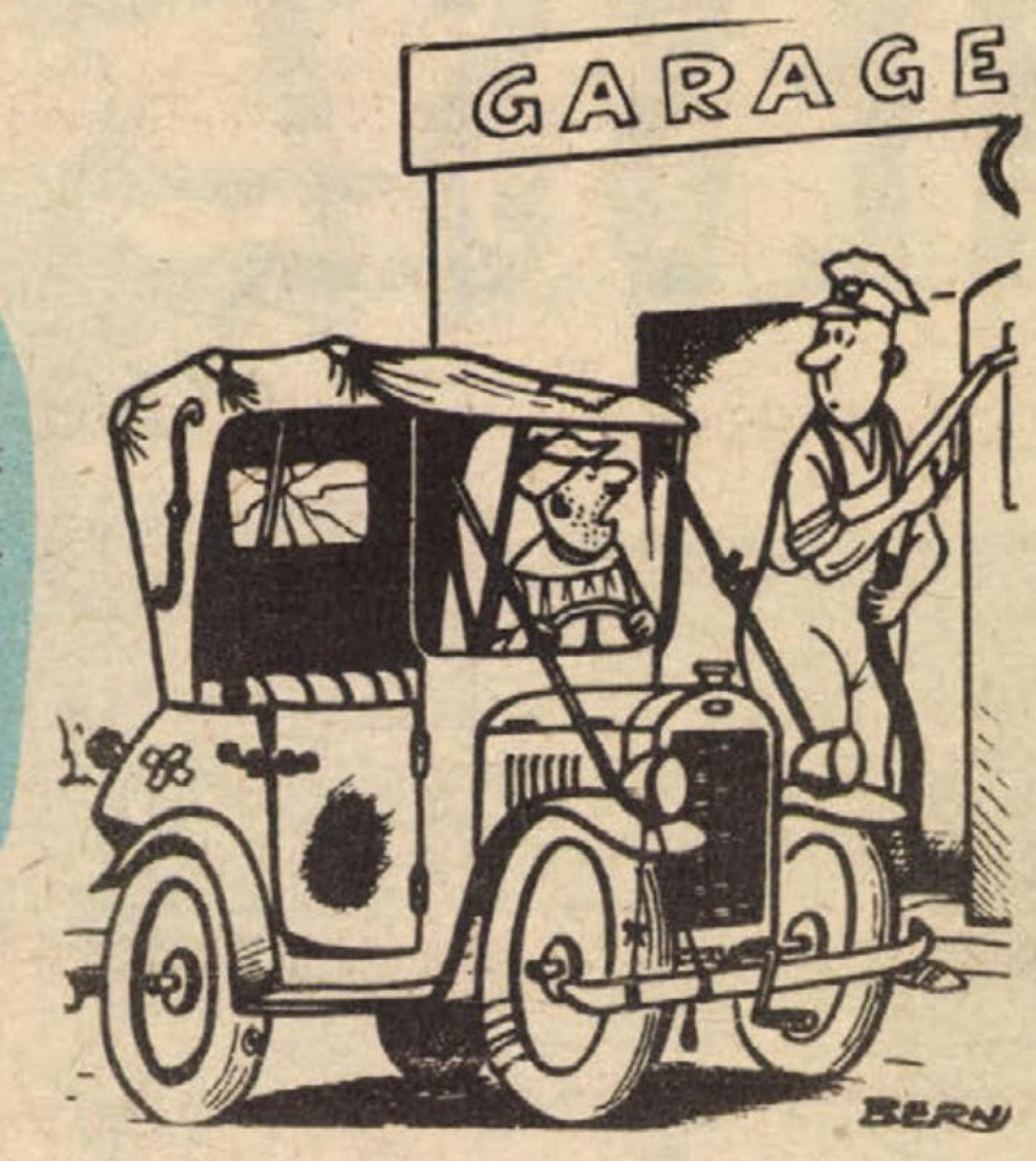

– Kérek két liter benzint, három méter cukorspárgát és egy biztosítótűt!

A CSAPDA

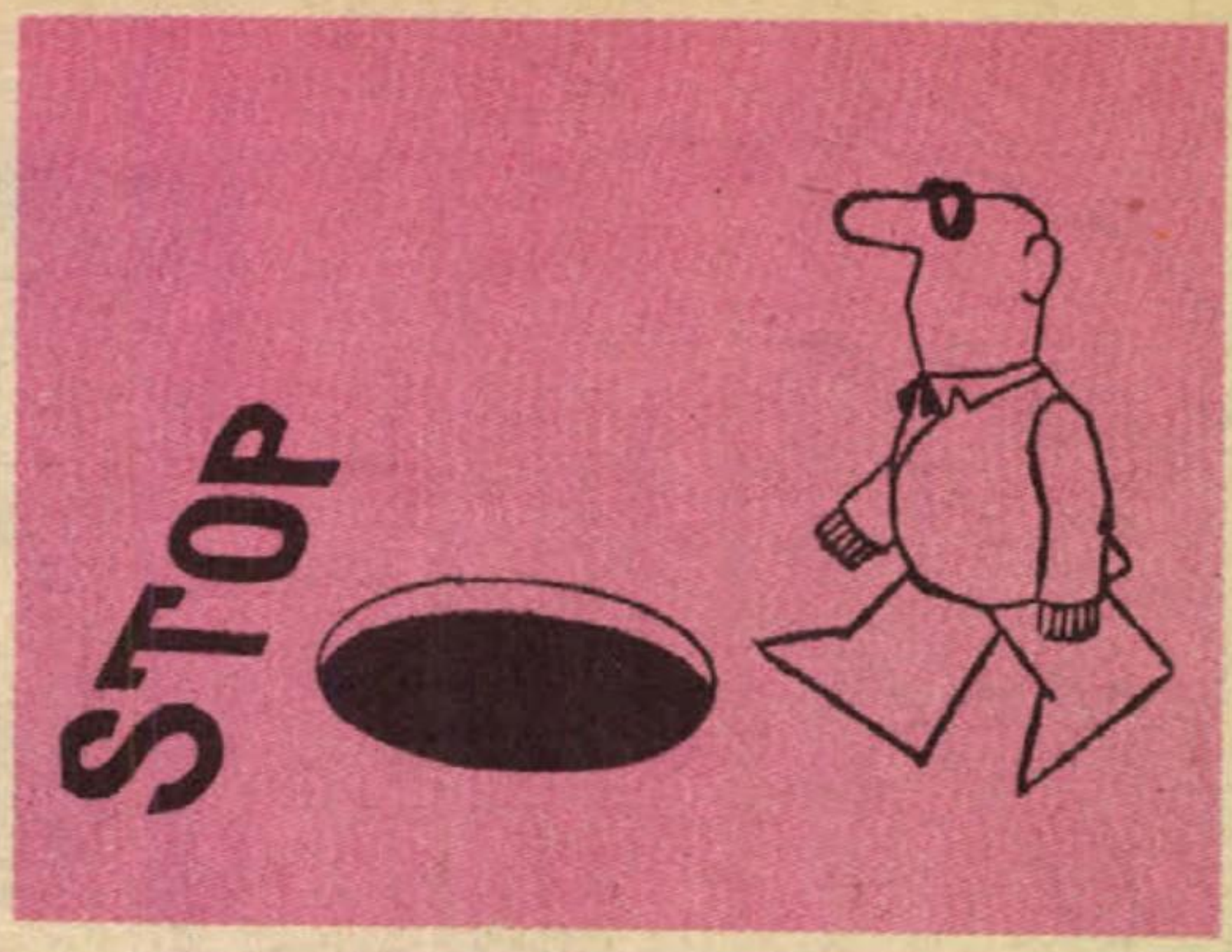

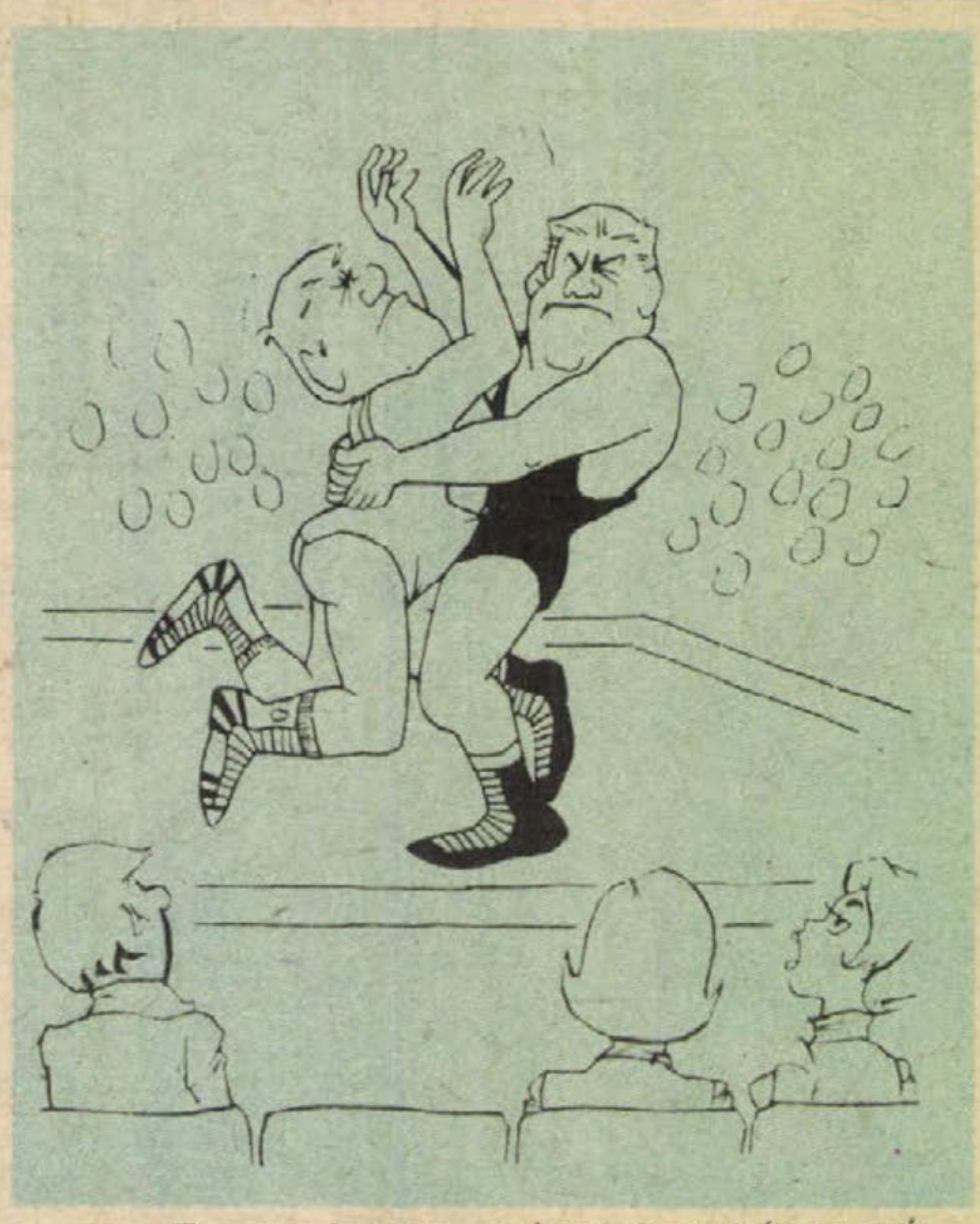

– Engem bezzeg sohasem szorít magához ilyen erősen!

TÜRELMETLEN EMBER

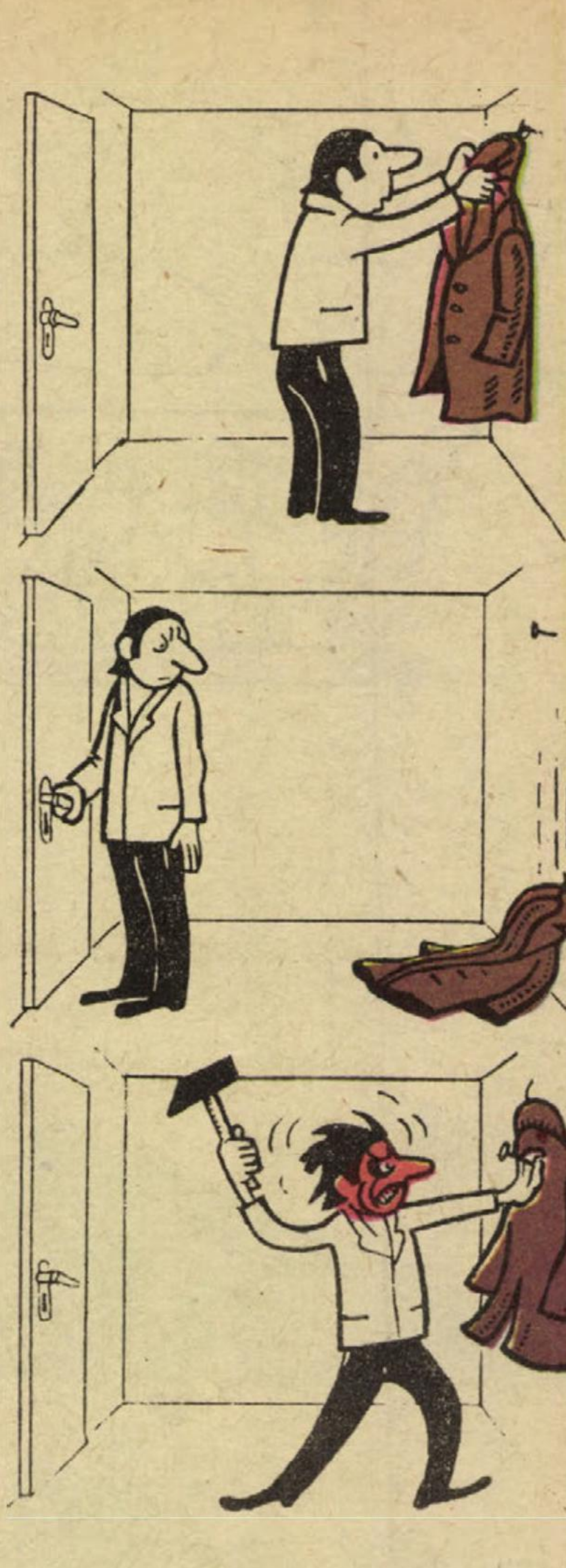

ÖNVALLOMÁSOK A NAGYSZÜLŐKRŐL

Sokféle tünettel, jelenséggel lehetne korunkat jellemezni, ezek közül egy: a nagyszülők, szülők foglalkozása, hajdanvolt ténykedéseik vajmi kevéssé érdeklik a mai fiatalokat. Ásítoznak, ha véletlenül hallják, amint a nagymama a másik nagymamának azt mondja: „Igaz, hogy a Boros fiú egy Sörös lányt vett feleségül?"

„Hol is dolgoznak Zoli szülei?" — kérdeztem legkisebb fiamat, amikor nevezett barátja már évek óta járt hozzánk. „Fogalmam sincs róla" — hangzott a lakonikus válasz.

Leányom viszont, középiskolai legjobb barátnőjének szüleiről ennél többet közölt: „Anyukája mindig fáradt, apukája mindig ideges. Ennyit tudok róluk."

Ezután nem is lepődtem meg, amikor Panni, az én barátnőm közölte velem: férjhez megy a lánya. „És mit csinál a férjjelölt?" — kérdeztem. „Egyetemista, ösztöndíjas, nálunk fognak lakni." „És mit dolgoznak a fiú szülei?" „Te... nem is tudom" — így Panni. „Olyan hirtelen jött az egész... Erről még nem is beszéltünk..."

Fentiek ismeretében csodálkozva olvasgatom irodalmi folyóiratunk hasábjain ismert írók „vallomásait". Minthogy e vallomások terjedelme korlátozott, az író csecsemőkori, iskolai és szülei fotóival együtt sem igen haladja meg a 10—15 oldalt — egyre nagyobb méltatlankodással tapasztalom, hogy a maradék kevéske helyet jelzett írók — szüleikre és nagyszüleikre pazarolják. A helyett, hogy annak rendje és módja szerint kitárulkoznának, és közölnék, hogy például hány dekával gyarapodtak naponta csecsemőkorukban, mikor lopták az első cseresznyét s az első csókot, mit tartanak a fehérneműfiókjukban, mit fogyasztanak reggelire és mi a kedvenc kártyajátékuk, többnyire epikus leírásokba bocsátkoznak a tiszteletreméltó, még élő, vagy már elhunyt szülők és nagyszülők viselt dolgairól.

Emlékszem: mennyire megnőtt az önbizalmam, amikor egy nagy írónk, saját íróasztalával kapcsolatos „vallomását" olvastam. Mindaddig ugyanis azt hittem, titkolnivaló, hogy jómagam az íróasztalomat írásra úgyszólván soha, ellenben mindenféle kacatok tárolására használom. És íme, megtudtam, hogy nagy írónk is szappant, zsineget, gyertyavéget, ceruzacsonkat és más ritkaságokat őriz íróasztalának kulccsal zárható fiókjaiban. Nos, ilyen ínyencségek helyett kapom mostanában a kedves nagyszülőket. És, ha még az író és a szülők kapcsolatáról értesülnék! De nem! Többnyire régmúlt idők régmúlt szokásait írják le. Amelyek talán érdekesek lehetnének, de több száz oldalas műben. De 10—15 oldalon egyfolytában azon bosszankodom, miről marad le, milyen életanyagot szorít ki — az íróról —, például a nagypapa második házassága. Legutóbb is, kedvenc íróm gyermekének fényképét láthattam ugyan vallomásában, de a gyermek anyjáról — egy szót sem. Dédapjáról annál többet. Lehetséges, hogy e közlések tartalma attól függ, milyen régi okiratok, feljegyzések, levelek, születési bizonyítványok és más ereklyék élték át az idők viharát s maradtak meg az író birtokában?

Pongrácz Zsuzsa

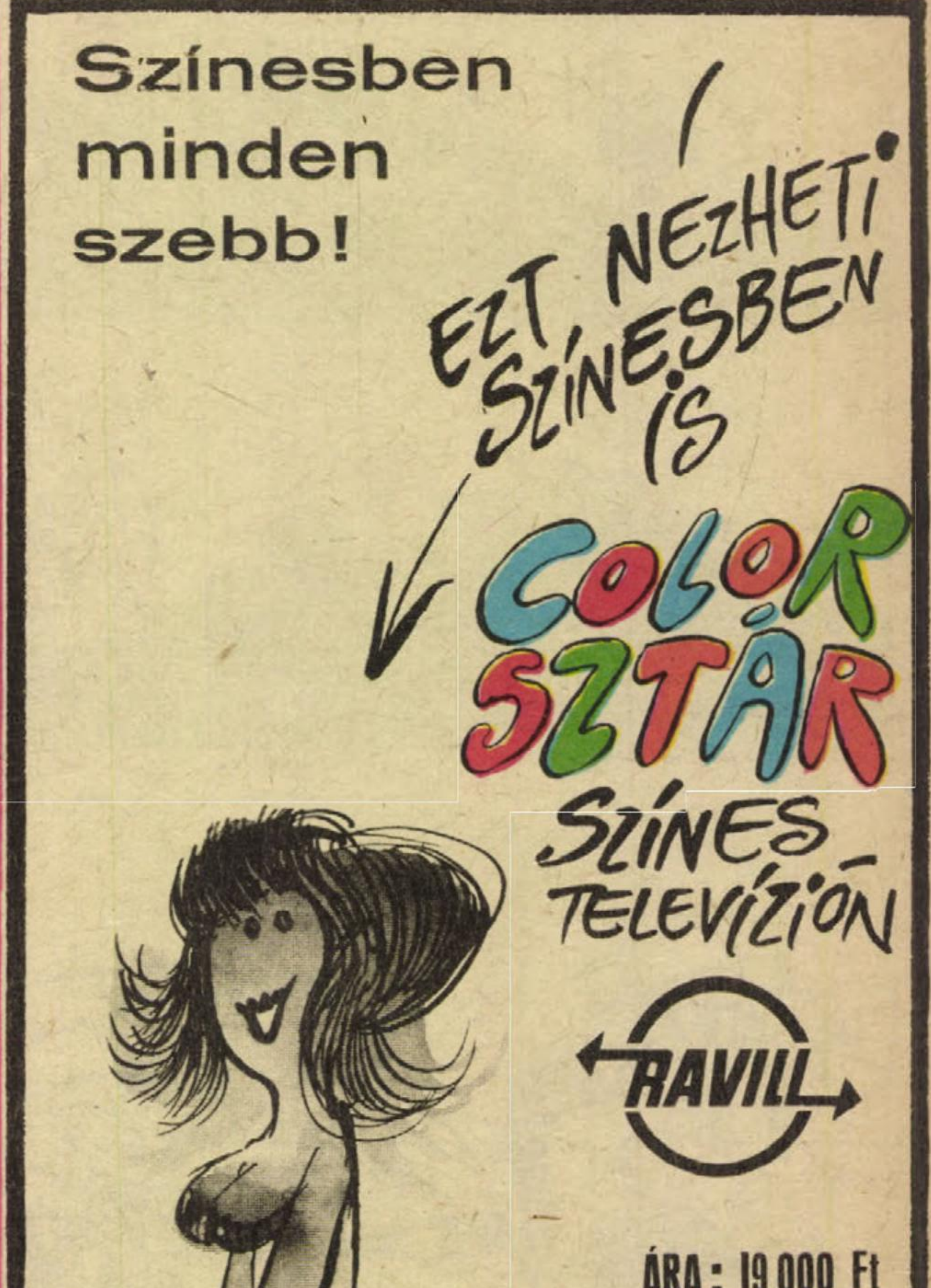
HIRDETÉS

Színesben minden szebb!

EZT NÉZHETI SZÍNESBEN IS

COLOR SZTÁR SZÍNES TELEVÍZIÓN

RAVILL

ÁRA: 19 000 Ft

OTP-hitelre is kapható:

20% előleggel 12 havi,

30% előleggel 18 havi részletre

HIRDETÉS

HIRDETÉS

NE TALÁLOMRA VÁLASSZON...

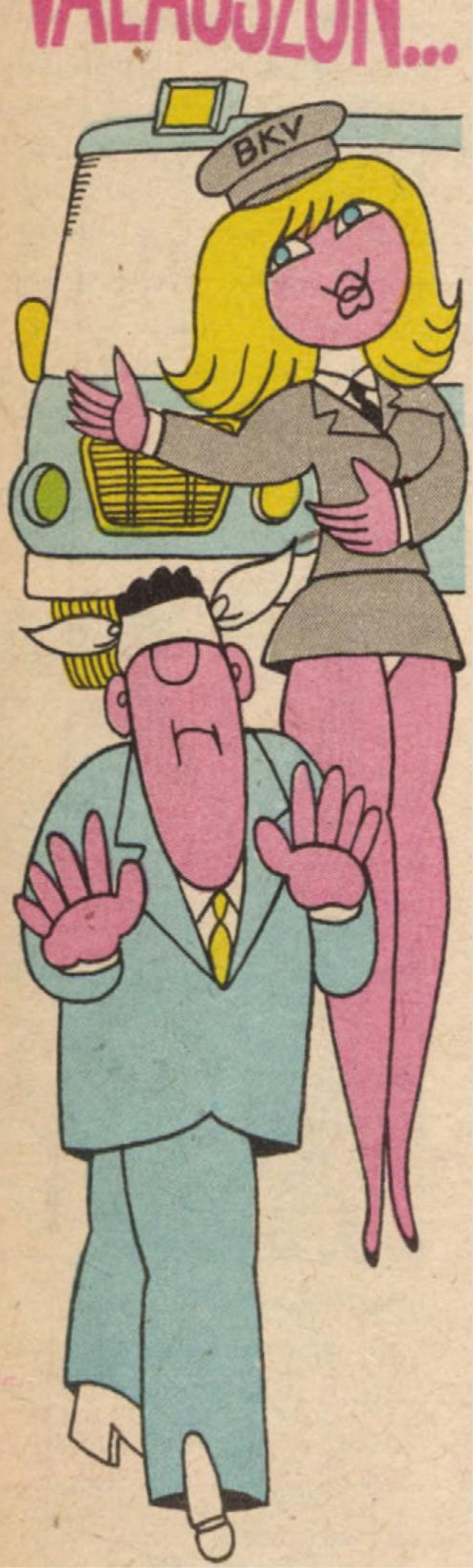

...MUNKAHELYET! OLVASSA EL FELHÍVÁSUNKAT:

A Budapesti Közlekedési Vállalat felvesz tehergépkocsik, cél- és munkagépek vezetésére

tehergépjármű-vezetőket

valamint 18 éves kortól férfiakat és nőket

járműkísérőnek, váltóőrnek, jelzőőrnek, peronőrnek

és egyéb földi szolgálati munkakörbe,

férfiakat fékezőnek, kocsicsatolónak, matróznak és hajómotorkezelőnek

Felveszünk továbbá férfiakat és nőket menetirányítói és jegyellenőri munkakörbe, a szükséges vállalati tanfolyam elvégzése után. A felvételnél előnyben részesülnek a fiatalok és a középiskolát végzettek. Bérezés a kiképzési idő alatt is a kollektív szerződés szerint. Téli és nyári egyenruha-ellátásról gondoskodunk. Minden dolgozónk és családtagja a BKV menetrendszerű járataira díjtalan utazási igazolványt kap.

Jelentkezés:

Budapest VII., Kertész u. 16.
földszint 64.,
és a vállalat valamennyi telephelyén

BKV

HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

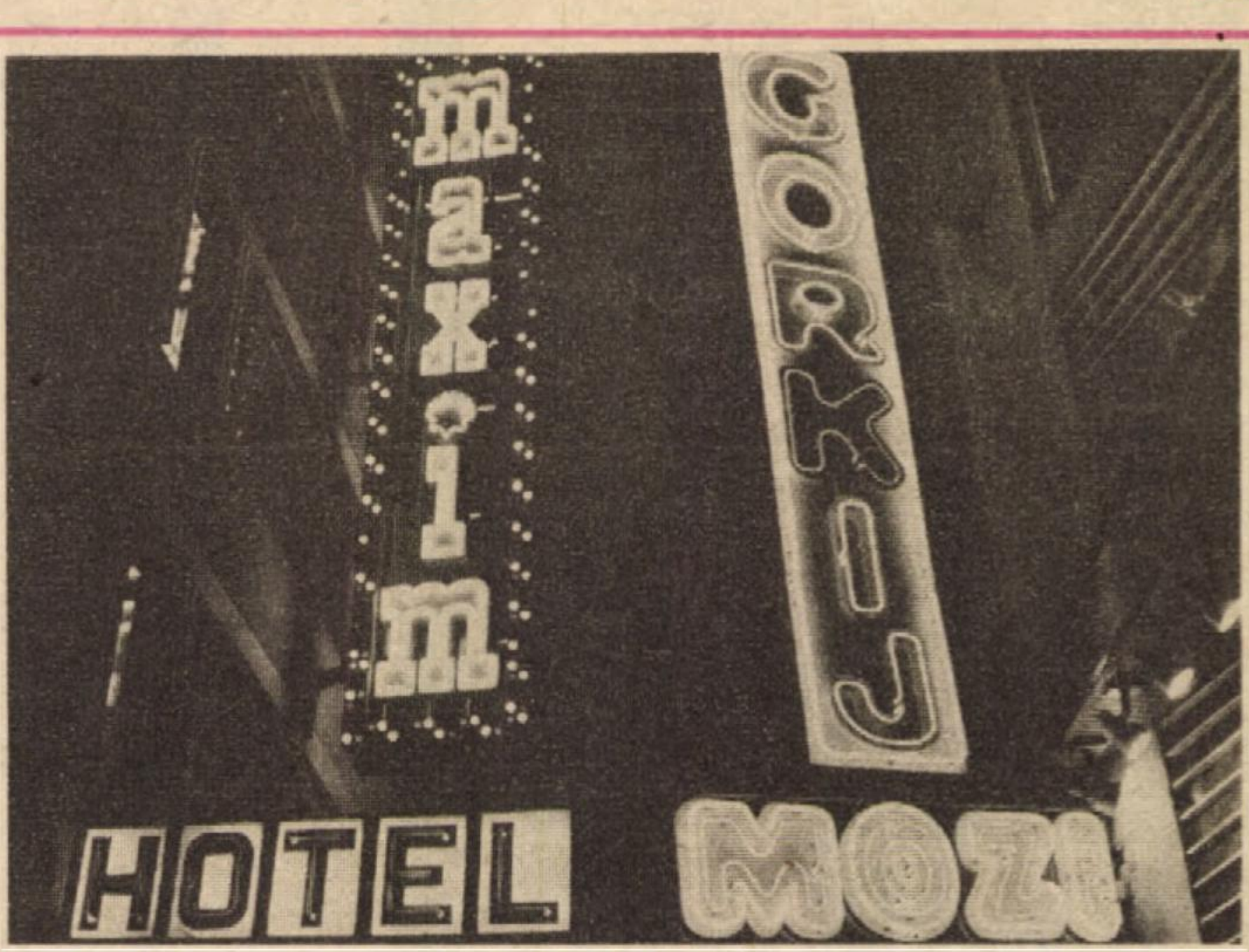

Az Akácfa utca neonbetűs hódolata Makszim Gorkij előtt. Könyvnapon különösen aktuális.

(Mertz Loránd felvétele)

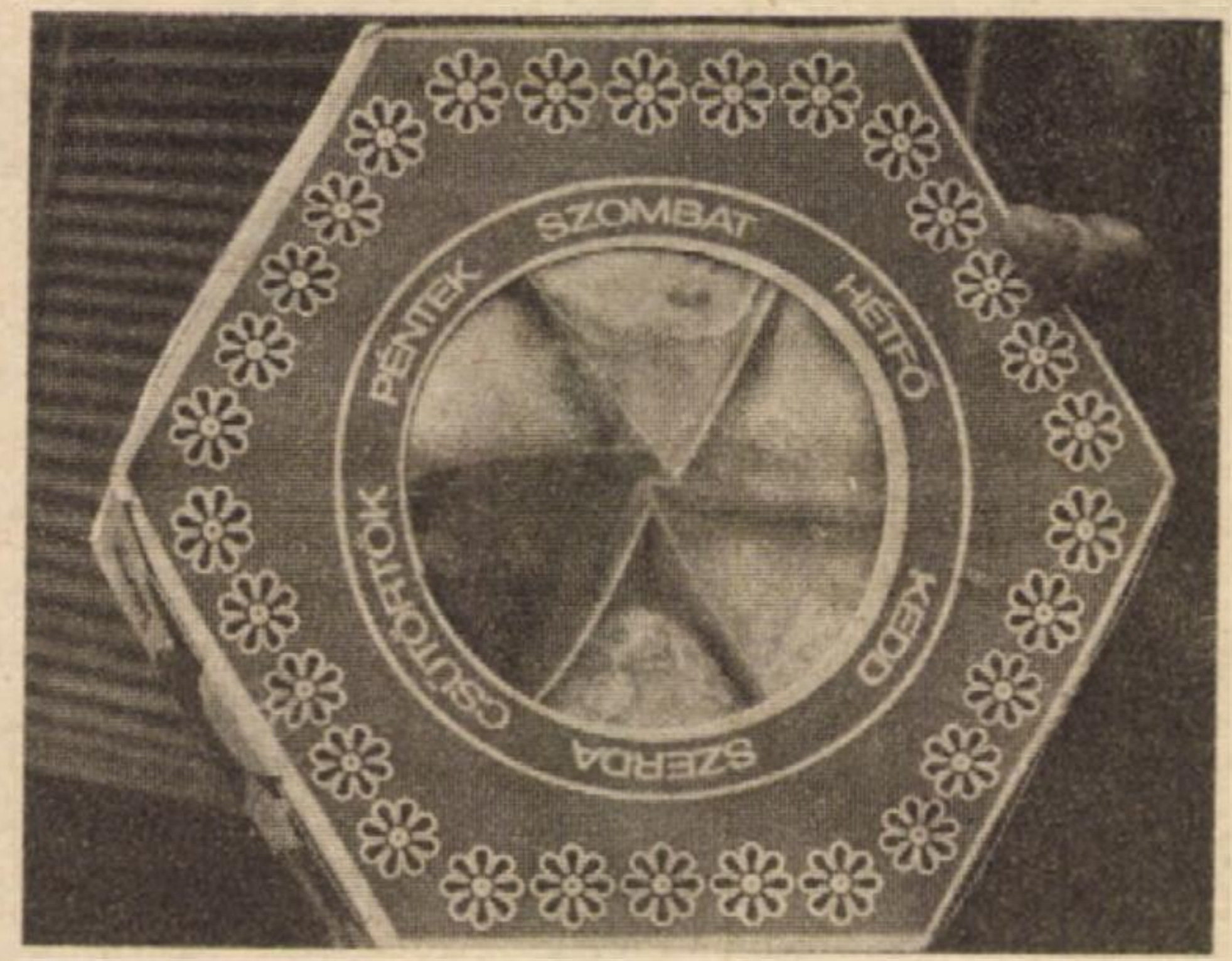

A dobozban hat finom és könnyű kis női bugyogót talál a vásárló. Minden hétköznapra egyet-egyet. A vasárnap nyilván a kikapcsolódásé.

(Jusztin Tibor felvétele)

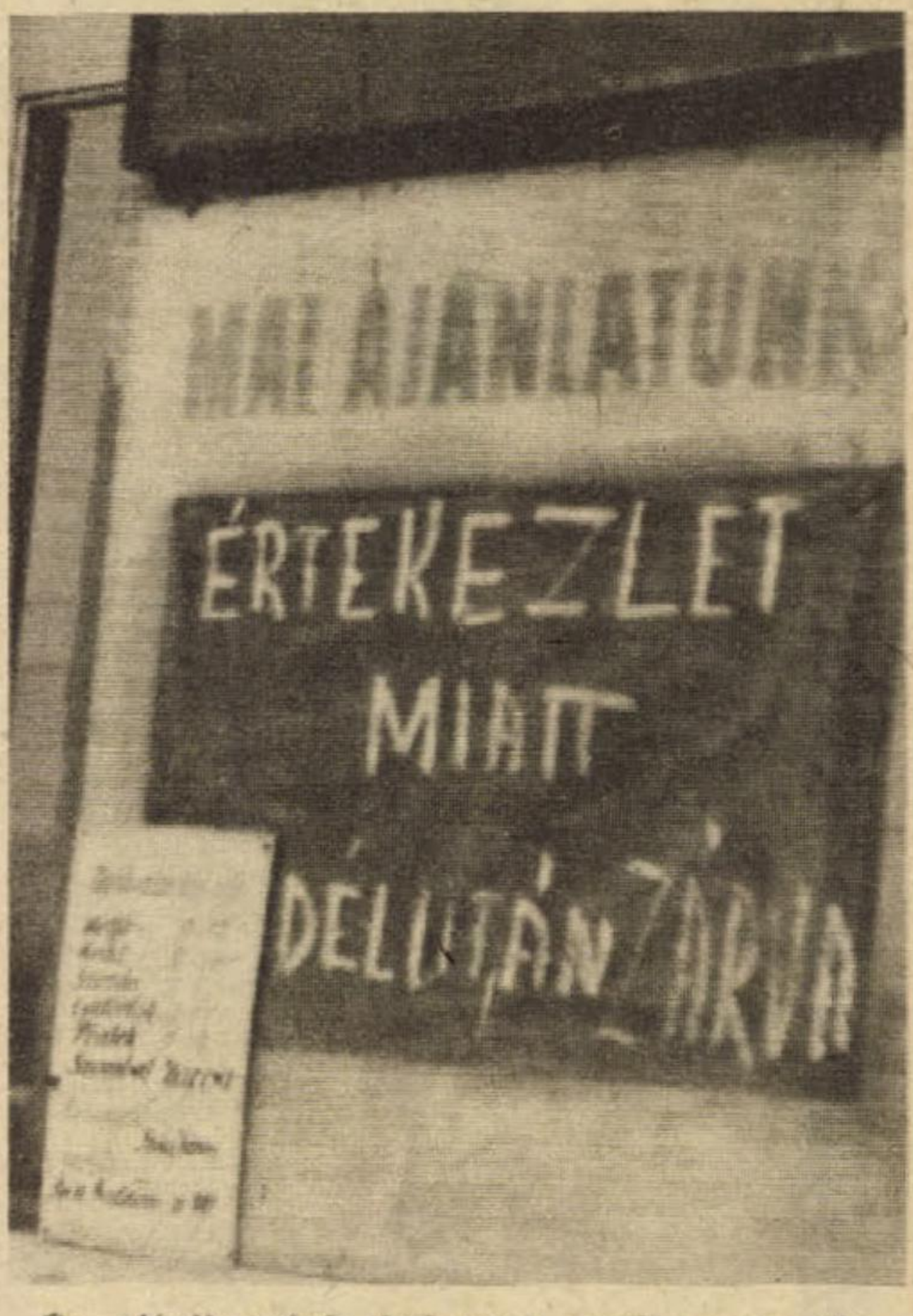

És ajánlhatnánk holnapra esetleg egy röpgyűlést?

(A Soroksári úton fotózta P. L., budapesti olvasónk)

SZÉP KIS MUNKAFEGYELEM

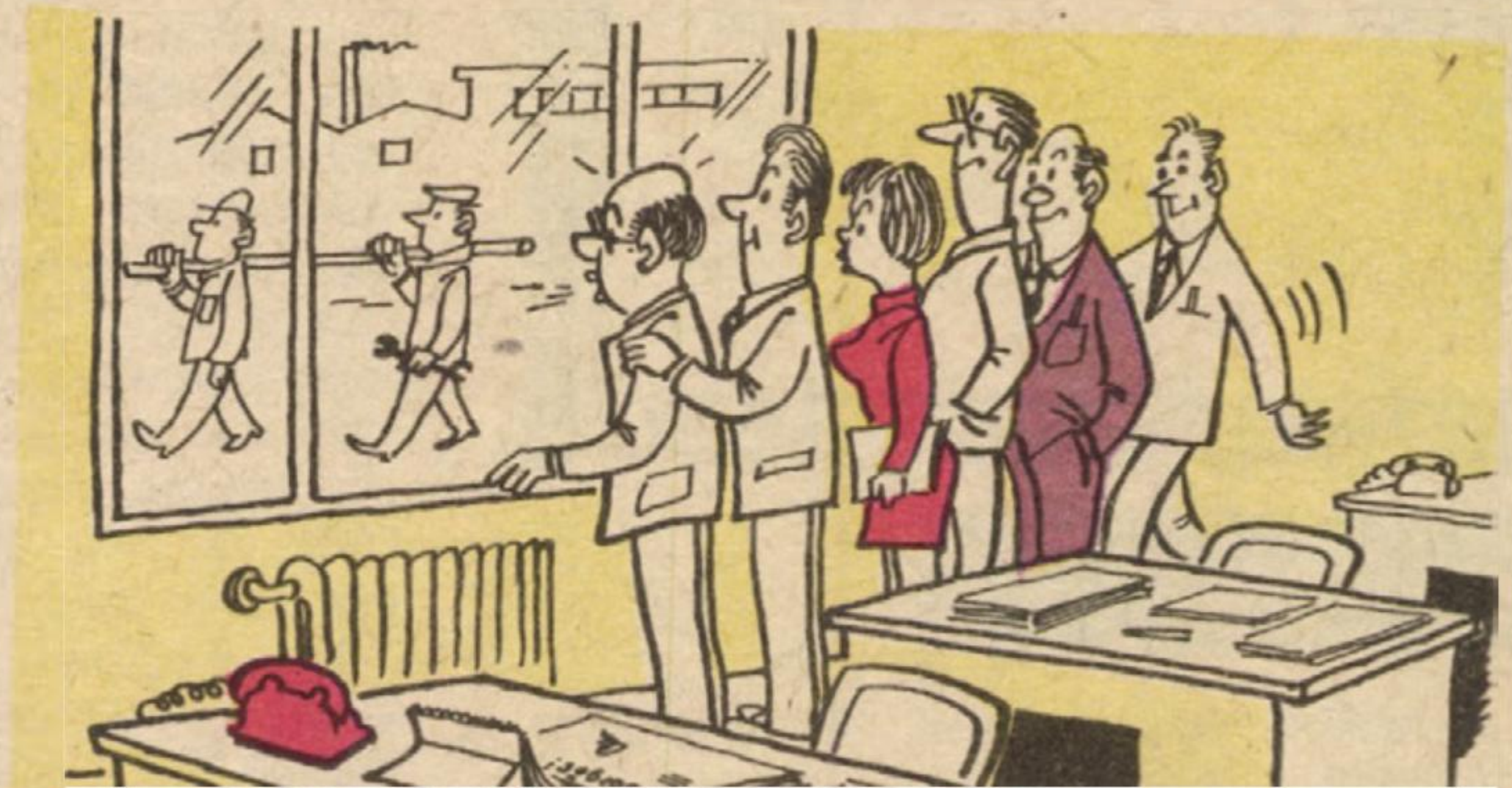

– Nézzétek csak, azt a könnyű rudat két ember viszi!...

VENDÉGLŐI NÉZETELTÉRÉS

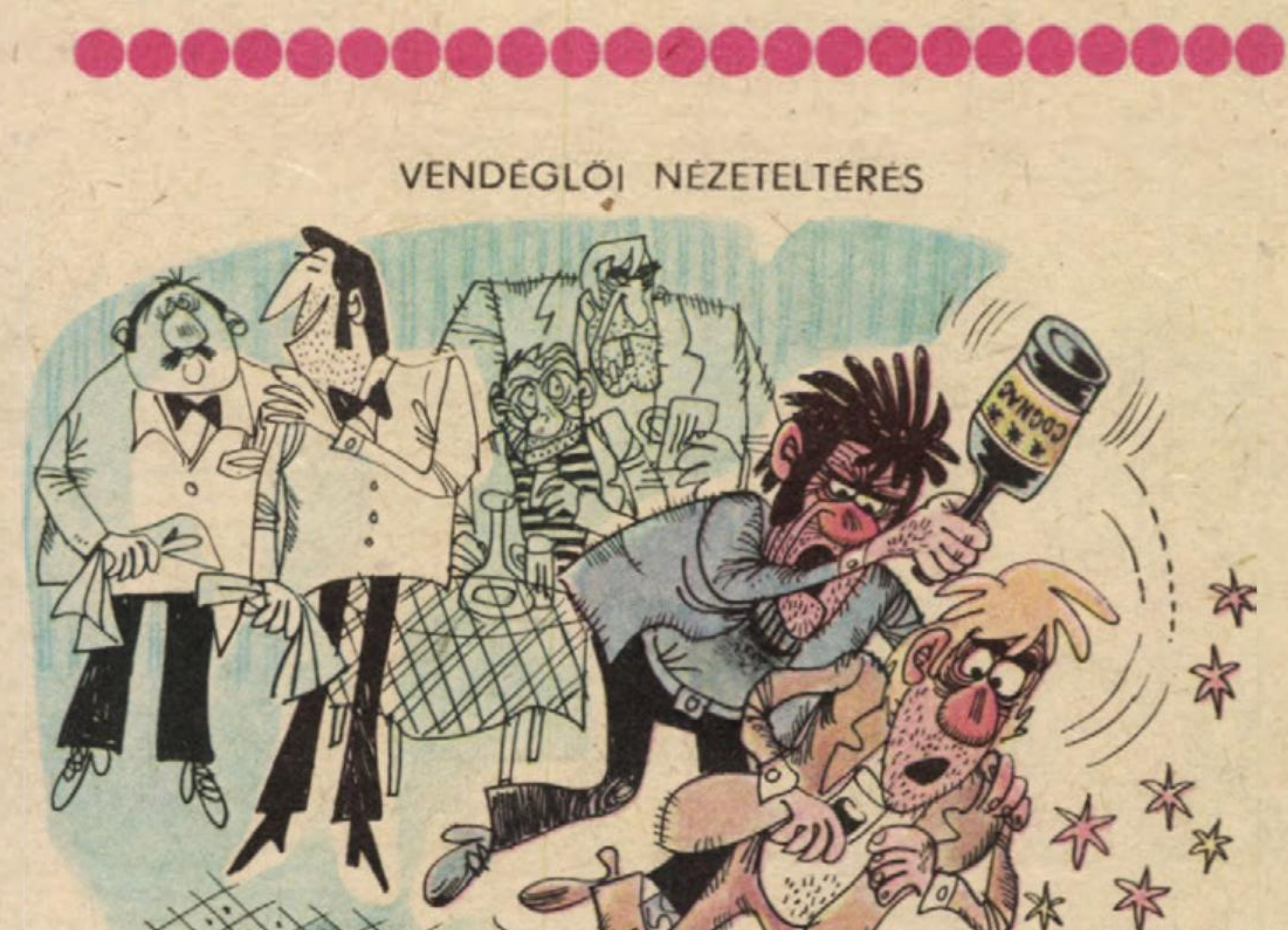

– Melyiküknek számítsam fel a konyakot?

ISMERKEDÉS A METRÓN

Utazom a metrón a Déli felé.

Az Astóriánál fölszáll egy lány. Csinos és álmos. Az előbbit az bizonyítja, hogy a férfiszemek csak úgy tapadnak rá; az utóbbit, hogy amint leül, a feje előrebukik, bóbiskol.

A Kossuth térnél belép a kocsiba egy ifjú. Kicsit körülnéz, aztán megindul egyenest a szunyókáló csinoshoz. Megáll előtte, és nézi.

A lány megérzi a fiú tekintetét, fölpislog rá.

— Álmos vagy, kicsi? — kérdezi az ifjú.

— Áhá! — bólint a lány, miután gyors tekintettel „értékelte" a kérdezőt.

— Hol kell leszállnod?

— A Moszkván.

— Szunyálj nyugodtan, majd szólok.

— Köszi — mondja a lány mosolyogva, de esze ágában sincs „szunyálni".

Épp ellenkezőleg. Egészen fölébred.

A Moszkva téri megállóban már együtt lépnek ki a kocsiból, a mozgólépcsőn pedig kéz a kézben, váll a vállhoz simulva állnak. „Én Ica vagyok" — hallom a lányt, „Én meg Zsolt" mondja a fiú, de nem fognak kezet.

Mögöttük állok, csak nézem őket.

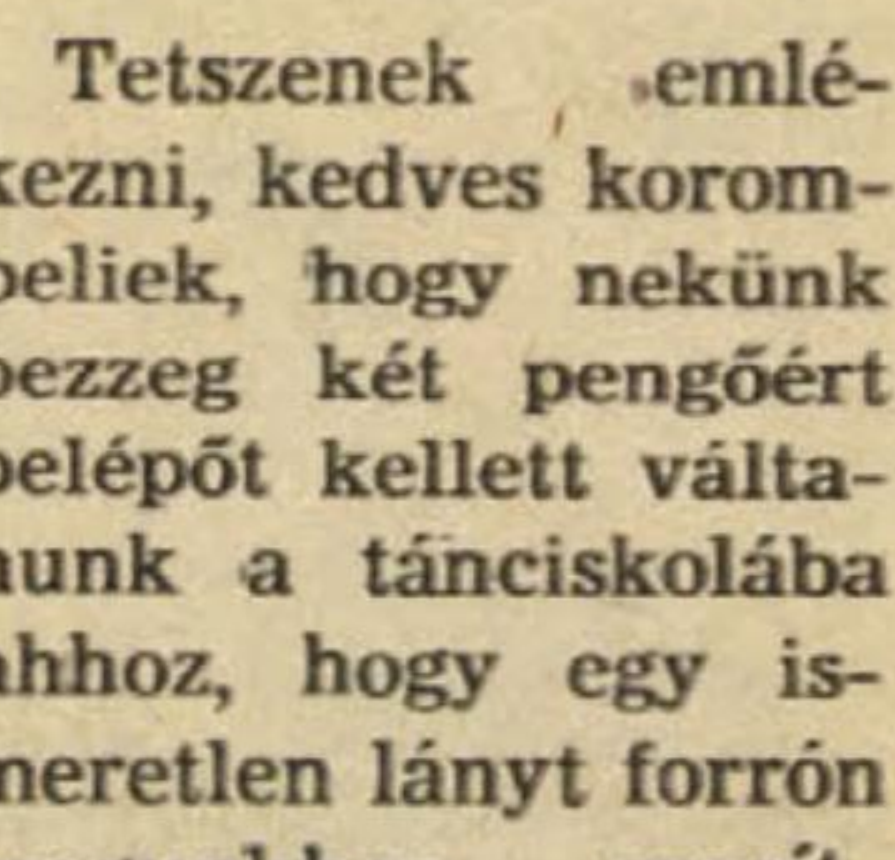

Tetszenek emlékezni, kedves korombeliek, hogy nekünk bezzeg két pengőért belépőt kellett váltanunk a tánciskolába ahhoz, hogy egy ismeretlen lányt forrón magunkhoz szoríthassunk?

Ma pedig elég egy villamosbérlet. Igaz, hogy forró szorítás nincs. Egyelőre.

(Sólyom)

Csak fiatalokról

NYÁRI SZERENÁD

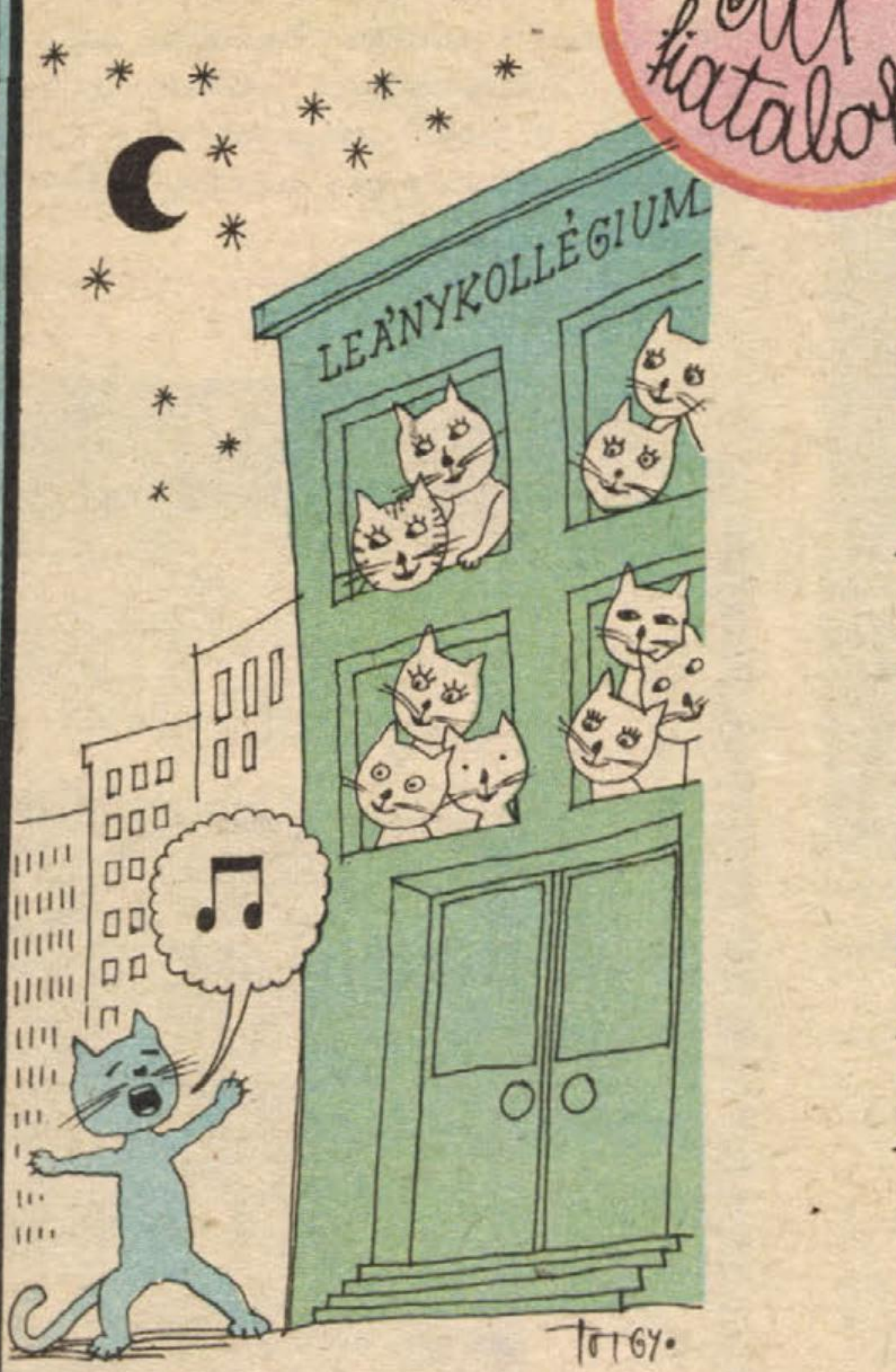

FIATAL HÁZASOK

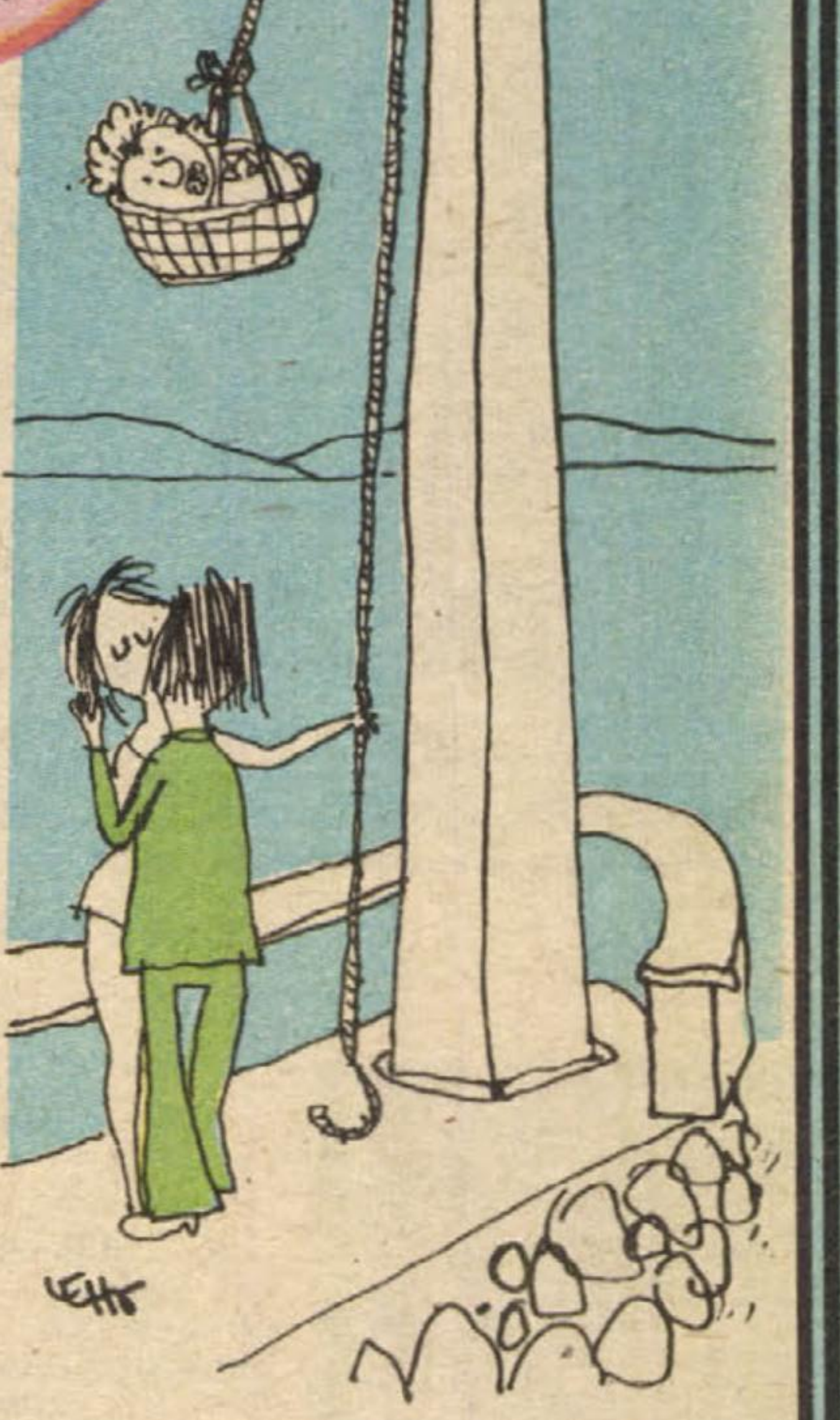

AMBICIOZUS FIATALOK

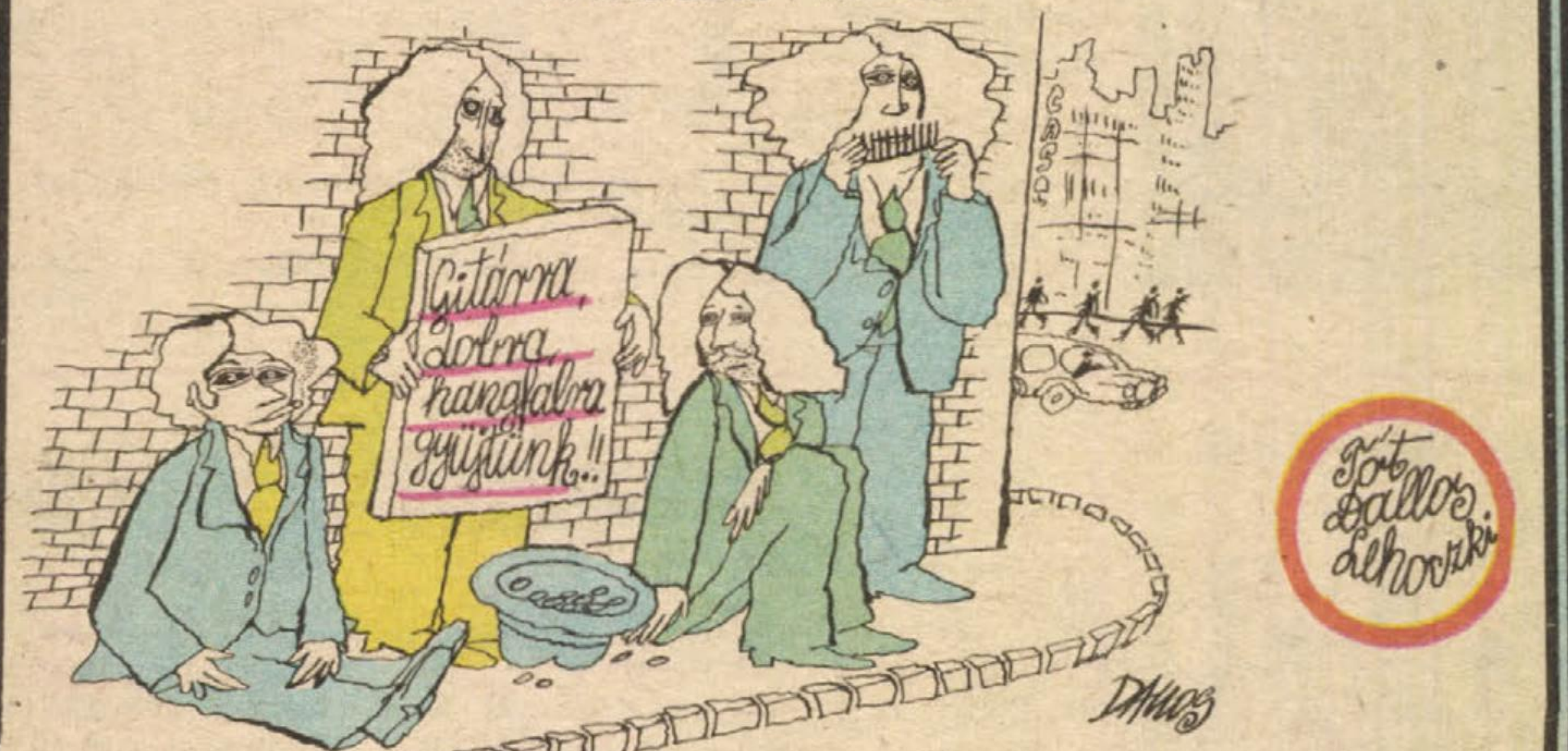

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

A farmer és a fia nagyon lusta. Egyszer, ebéd után, az apa így szólt a fiához:

— Nézz már ki: milyen az idő?

Mire a fiú:

— Inkább hívd be a kutyát és tapogasd meg, hogy nedves-e a szőre?

A nézőtér teljesen üres. Az igazgató odaszól a szerzőhöz:

— A közönségnek nem tetszik a darab.

— Honnan tudja? — kérdezi a szerző. — Hiszen nincs is közönség . . .

SOUVENIR

Két hete tértem haza külföldi nyaralásomból. Szerény pénzű magyar turista lévén, alaposan meg kellett gondolnom, mit vásárolok. Amikor átléptem a határt, a bőröndöm mégis tele volt apró ajándékokkal. Viszonoznom kellett kollégáim, rokonaim figyelmességét.

Csempei az utókalkulációból tavaly Oslóban járt, hozott nekem egy csomag eredeti norvég biztosítótűt. Azok aztán tudnak biztosítótűt készíteni! Én viszont tíz deka pemetefű cukorkát vittem neki. Hiába, a külföldi pemetecukorkának nincsen párja. Drobák a könyvelésből luxemburgi szódabikarbónát ajándékozott nekem. Azóta is várom, hogy gyomorégésem legyen és kipróbálhassam a csodaszert. Természetesen nem feledkezhettem meg új, bájos titkárnőnkről, Debrői Hárs Lídiáról, aki két éve Törökországban járt és Isztambulból tíz darab befőttesüveg-gumit nyújtott át kedves mosollyal. Ő egy darab tyúkszemtapaszt kapott, minthogy régóta panaszkodik fájós lábaira. Portásunk, Nyékládházi Lajos bácsi, egy üveg eredeti joghurtot hozott nekem Várnából, amit én egy szép zöld színű radírral viszonoztam. Milyen öröm lesz Lajos bácsinak a hosszú téli estéken radírozni! Szobatársam, Mord Ottó, egy doboz valódi japán gyufát vásárolt nekem Osakában, én viszont egy pár halványlila cipőfűzővel viszonoztam a kedvességét. A bérelszámolóból Zámori Z. Emília lengyelországi társasutazásáról hazatérvén, egy darab g-moll hangolású cimbalomhúrt hozott nekem a gyönyörű Krakkóból. Cimbalmom nincs, de Emília tudja, hogy muzikális ember vagyok. Cserébe öt deka első osztályú madáreledelt vittem neki. Tudom, hogy Emíliának nincs madara, de kedveli a búbosbankákat. Juli néni, a takarítónőnk, három éve Amerikában üdült, ahol a fia jó nevű kidobó-ember egy Las Vegas-i mulatóban. Juli néni két darab reprezentatív kiállítású papírzsebkendőt hozott nekem ajándékba. Neki egy csomag színes konfettit nyújtottam át. Imádja a farsangi táncmulatságokat.

Minden kollégának, szomszédnak, ismerősnek, a házmesternek, a postásnak, a gázóra-leolvasónak, a sarki újságárusnak hoztam valami apró ajándékot. Összesen 135 embernek szereztem örömet figyelmességemmel. Külföldről az ember nem érkezhet meg üres kézzel. Egyvalakiről feledkeztem meg csupán. Az illető két hete nem beszél velem, s ha meglát az utcán, átmegy a túlsó oldalra. Ő a feleségem. De hát az én fejem sem káptalan . . .

Galambos Szilveszter

CSALODOTT GYEREK

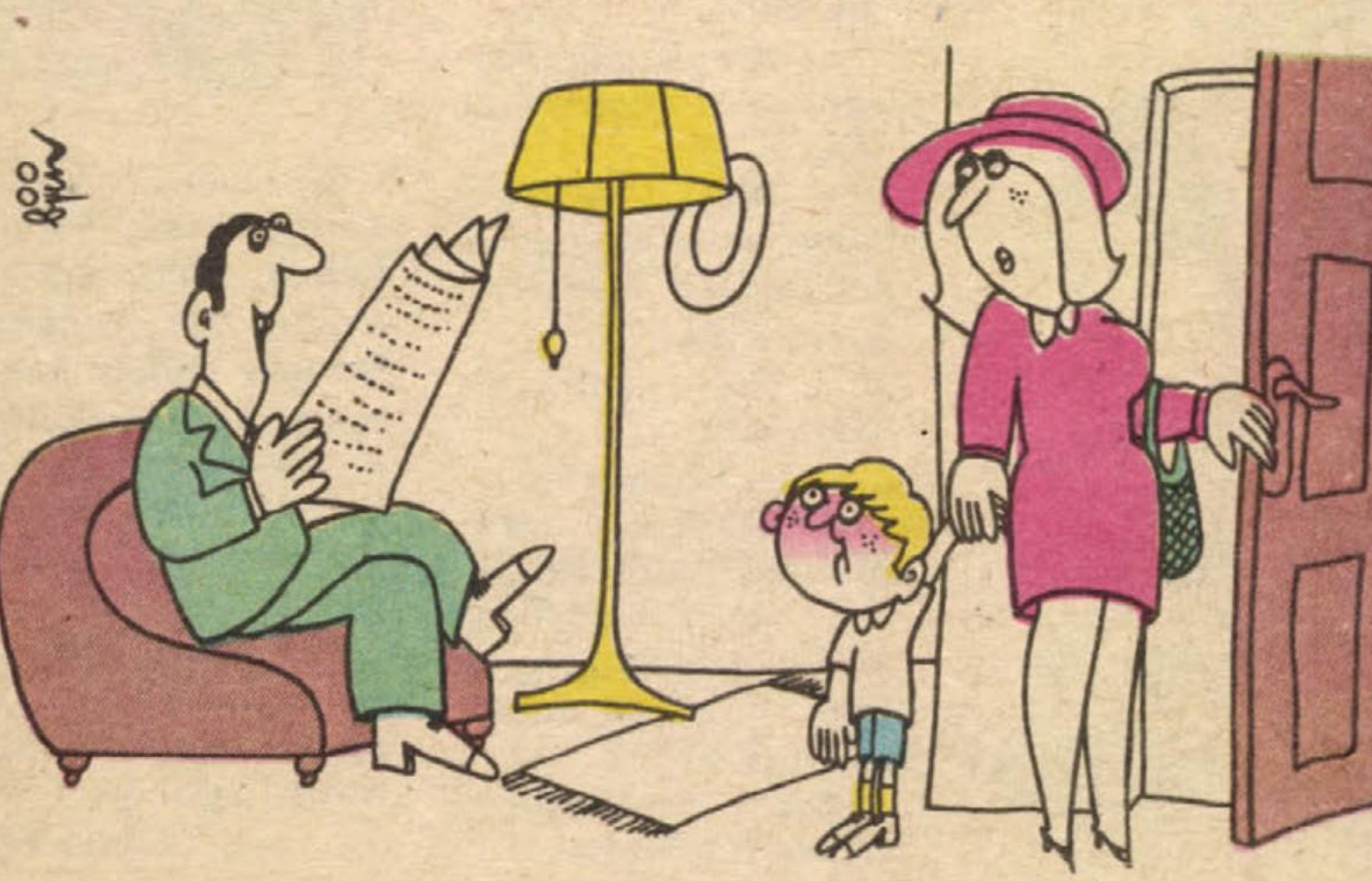

– Nos, mi volt az óvodában, kisfiam?
– Tömeg . . .

ÖSZINTESEG

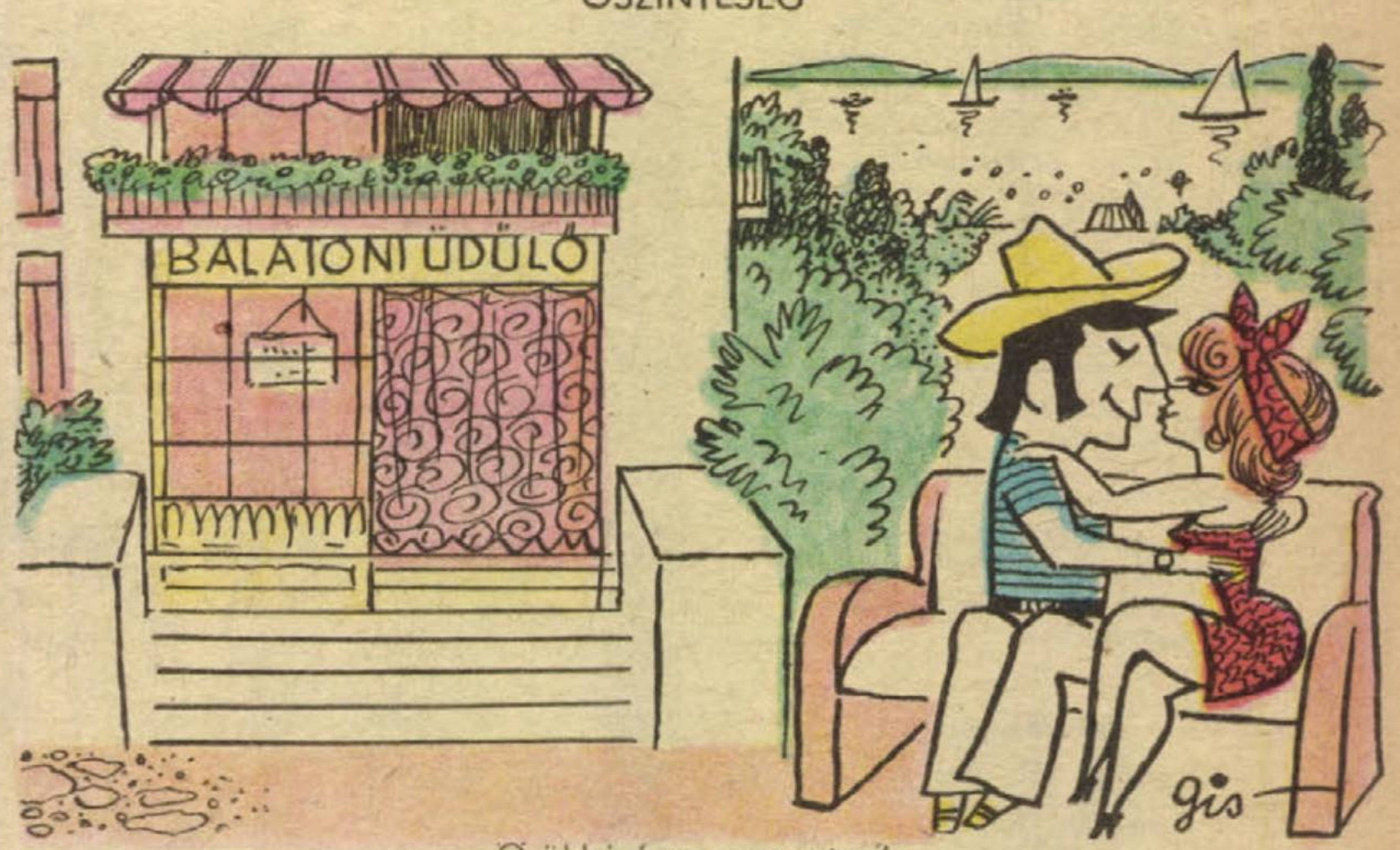

– Örökké fogsz szeretni?
– A beutalás csak két hétre szól . . .

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

KISSINGER ÉS PELÉ

Pelé, a nyugalomba vonult világhírű brazil labdarúgó-csillag az Egyesült Államokba költözik. Most tárgyal egy hétéves szerződés megkötéséről a „New York Cosmos" nevű teljesen ismeretlen labdarúgó klubbal. A klub persze azért ismeretlen, mert Amerikában nem terjedt el a futball európai változata. Éppen Pelé feladata lenne, hogy ezt a sportot az Egyesült Államokban is népszerűvé tegye. Ha a „New York Cosmos" ismeretlen csapat is — szegénynek aligha nevezhető. A csapat menedzserei hároméves szerződést kínáltak fel a brazil labdarúgó sztárnak hétmillió dollárért. Kissinger amerikai külügyminiszter, aki lelkes futballszurkoló, diplomáciai úton értesítette a brazil külügyminisztériumot: szívesen venné, ha a Cosmos—Pelé üzlet sikerülne.

A Washington Post kommentárja: „Ha végigtekintünk azoknak az ügyeknek a sorsán, amelyeket Henry Kissinger az utóbbi hónapokban támogatott, Pelének óvatosnak kell lennie."

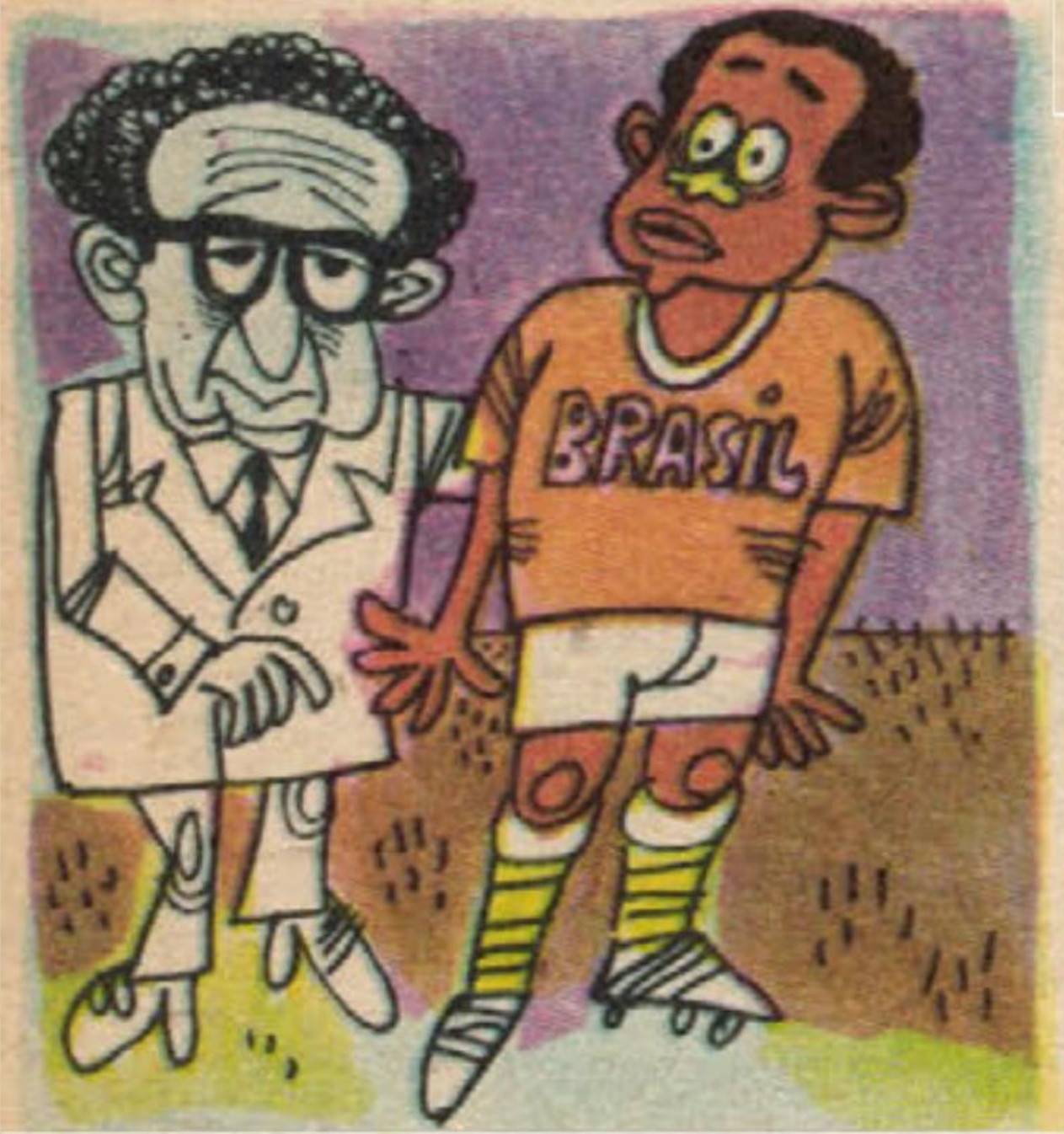

A PÖTTYÖS ELEFÁNT

Church szenátor vezetésével új törvényhozási bizottság vizsgálja meg az elkövetkező néhány hétben az amerikai hírszerző hivatal, a CIA tevékenységét. A bizottsági elnök nyilatkozata szerint az új vizsgálatra azért van szükség, mert a most véget ért bizottsági kutatás — amelyet Rockefeller alelnök vezetett — túlságosan megbocsátó volt a CIA törvénysértéseivel szemben. A Washington Post érdekes történetet közöl a Church-bizottság születésének hátteréről. A bizottságban részt vevő szenátoroknak páratlan (állítólag) alkalmuk nyílik majd arra, hogy betekintsenek a CIA „legsötétebb" aktáiba. Az ügynökség ugyanis két esztendővel ezelőtt másfél millió dollárért egy „bizalmas okmánymegsemmisítő gépet" vásárolt. A prospektus szerint a gépnek naponta húsz tonnányi titkos iratot kellett volna felfalnia. Úgy látszik azonban, némelyik aktától még a gép is gyomorrontást kapott, mert hivatalosan bejelentették: „A felszerelés tizenhét hónap alatt mindössze 51 napot volt képes dolgozni és minden egyes nap végén javításra szorult." A Washington Post emlékeztet arra, hogy az amerikai politikai tolvajnyelvben a méregdrága és használhatatlan dolgokat „fehér elefánt"-nak nevezik. Ez a gép — írta — „a CIA elsőszámú fehér elefántja".

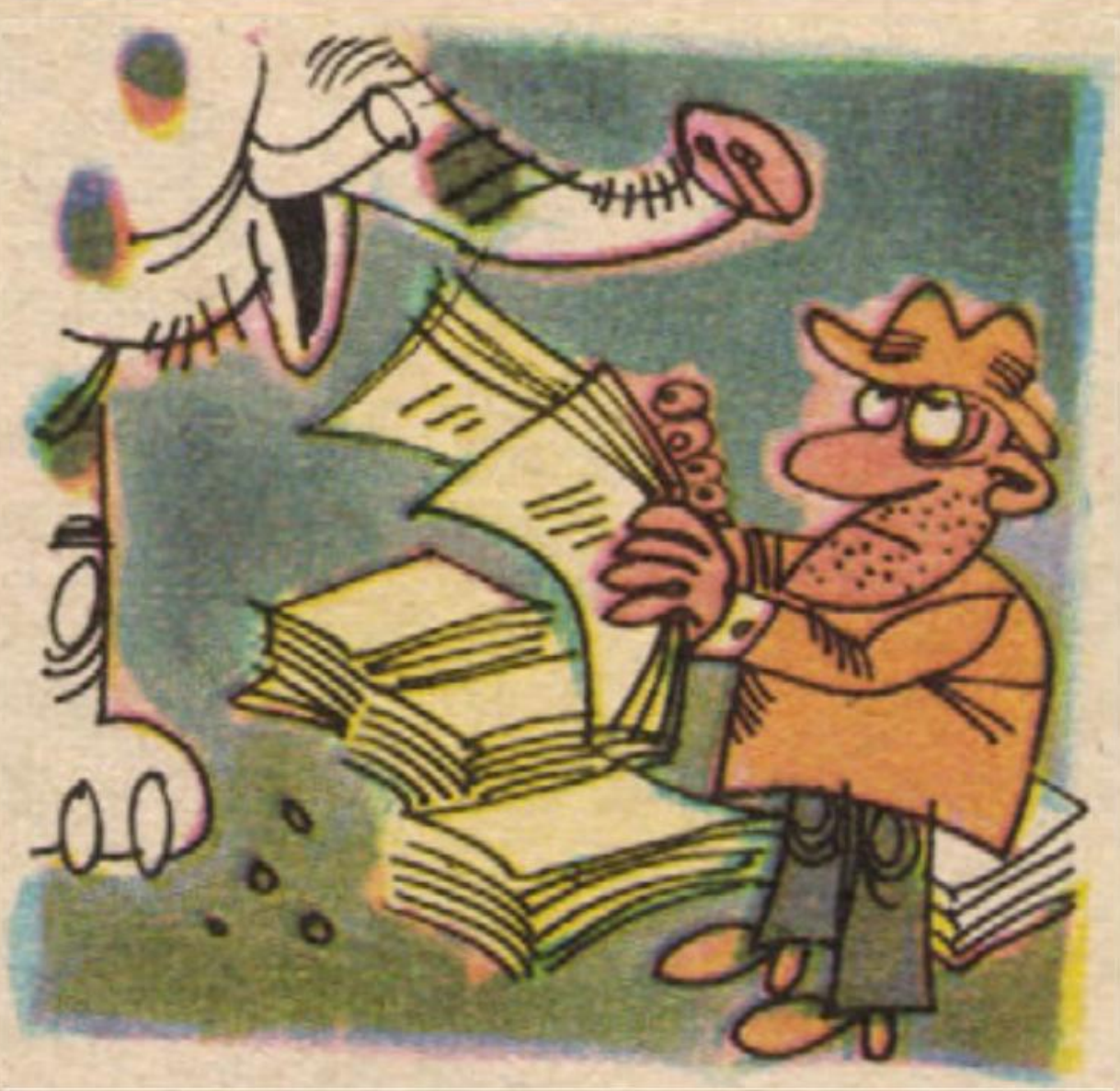

Hát lehet, hogy fehér elefánt — de lila pöttyökkel.

KIÁBRÁNDULTSÁG

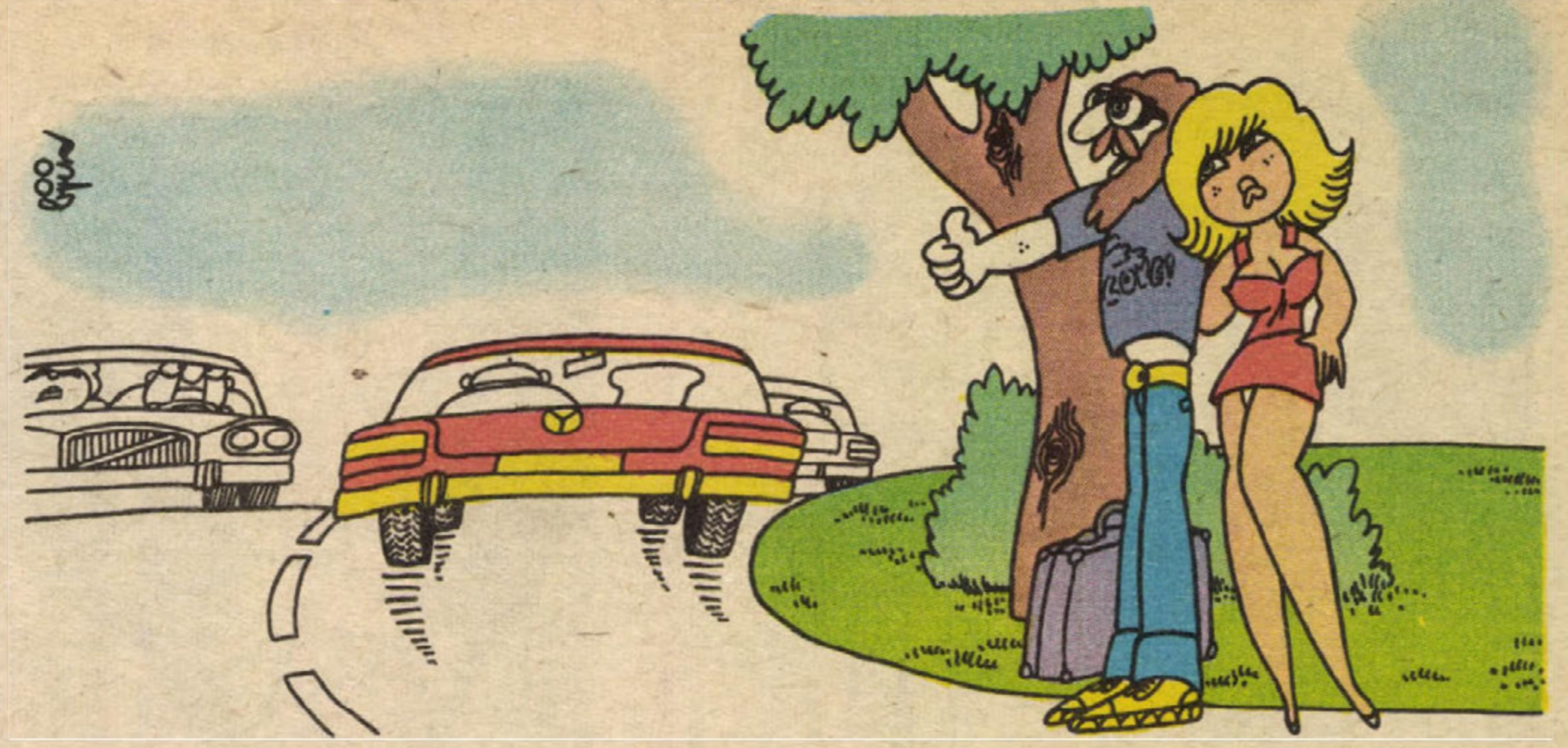

– Ha majd nekem is lesz kocsim, én se fogok senkit felvenni!

NÖVEKSZIK A ZÖLDSÉG- ÉS GYÜMÖLCSFELHOZATAL

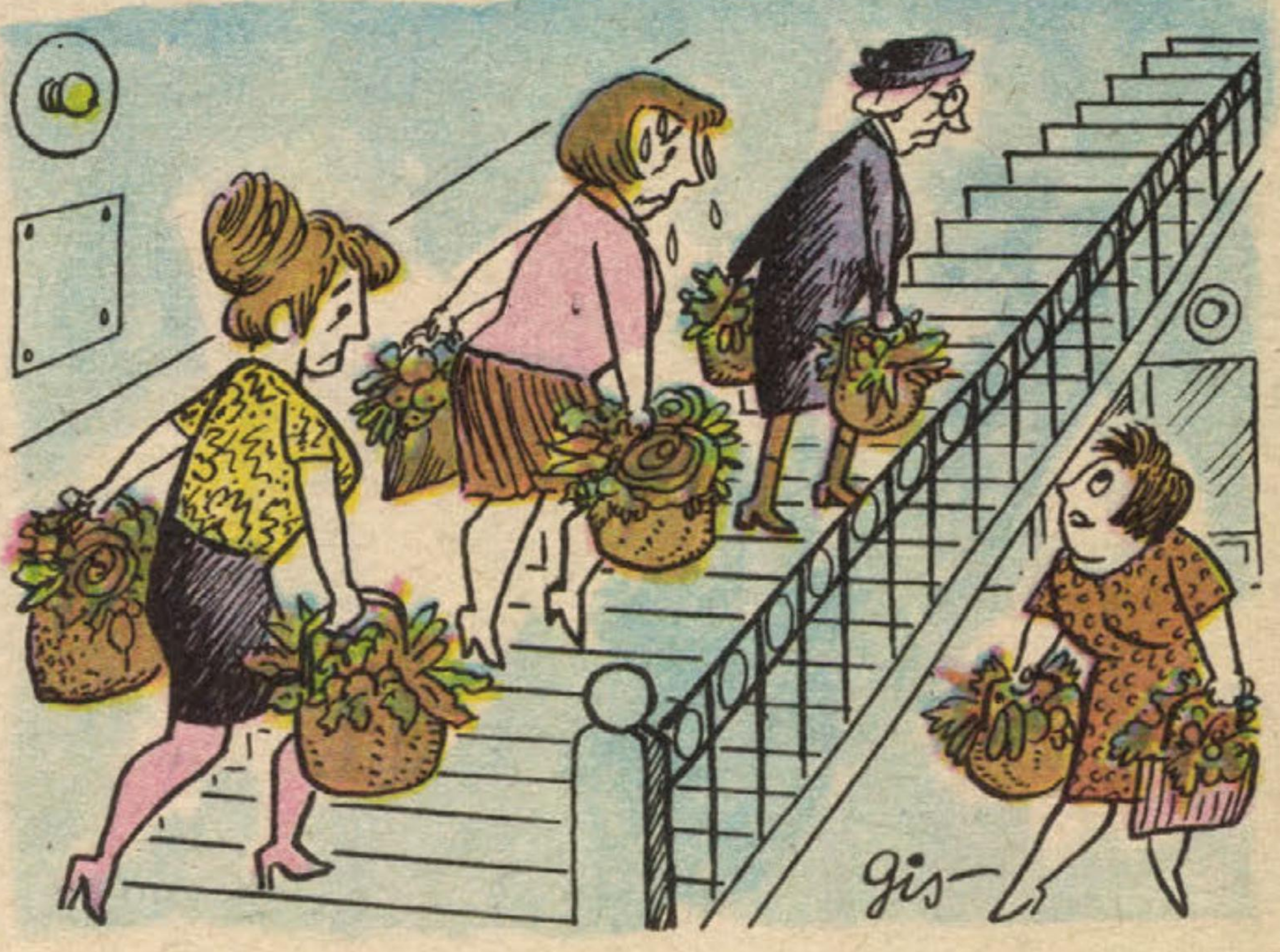

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Két barátnő beszélget:

— Hálás vagyok Jacknek, hogy segített elfelejteni Johnt . . .

— Ki volt az a John?

— Aki segített elfelejteni Jacket . . .

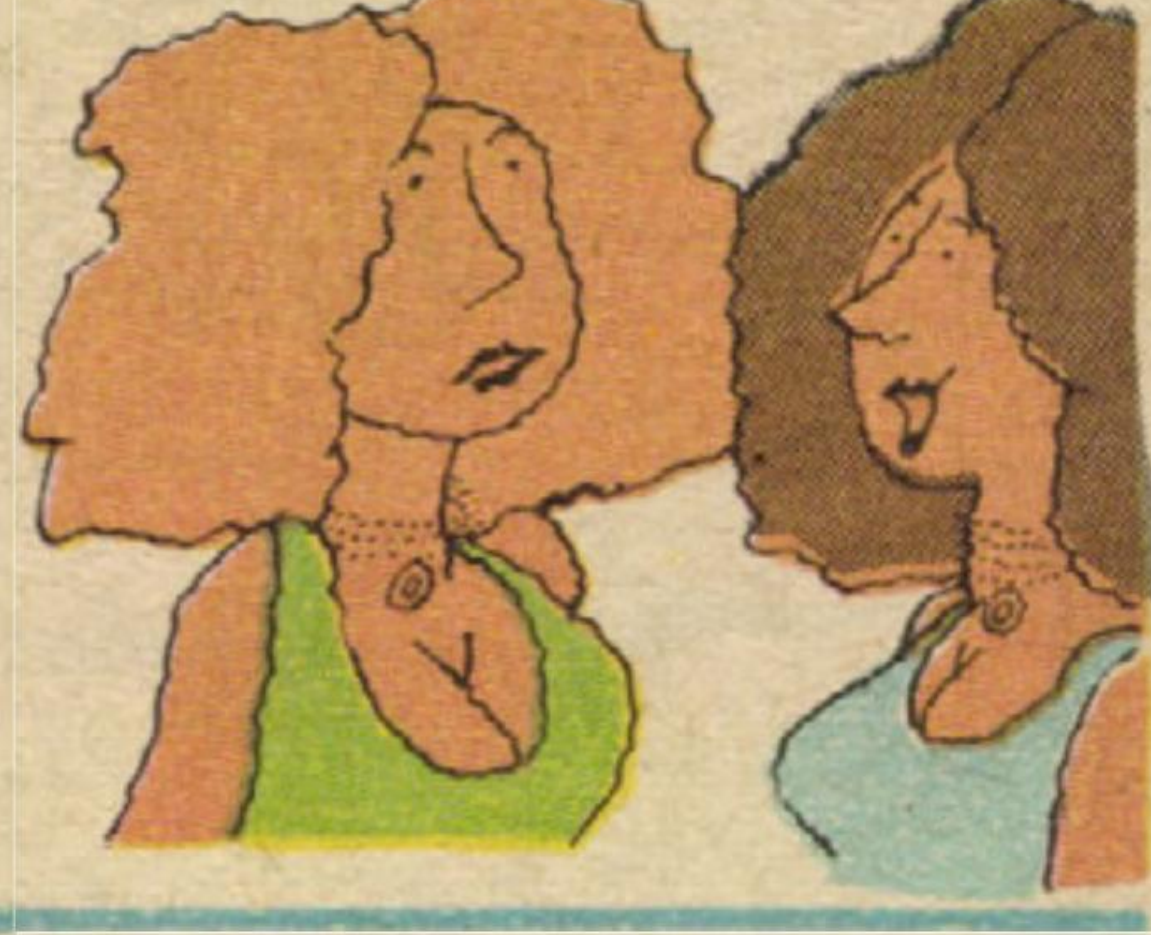

A TÉVÉ RABJA

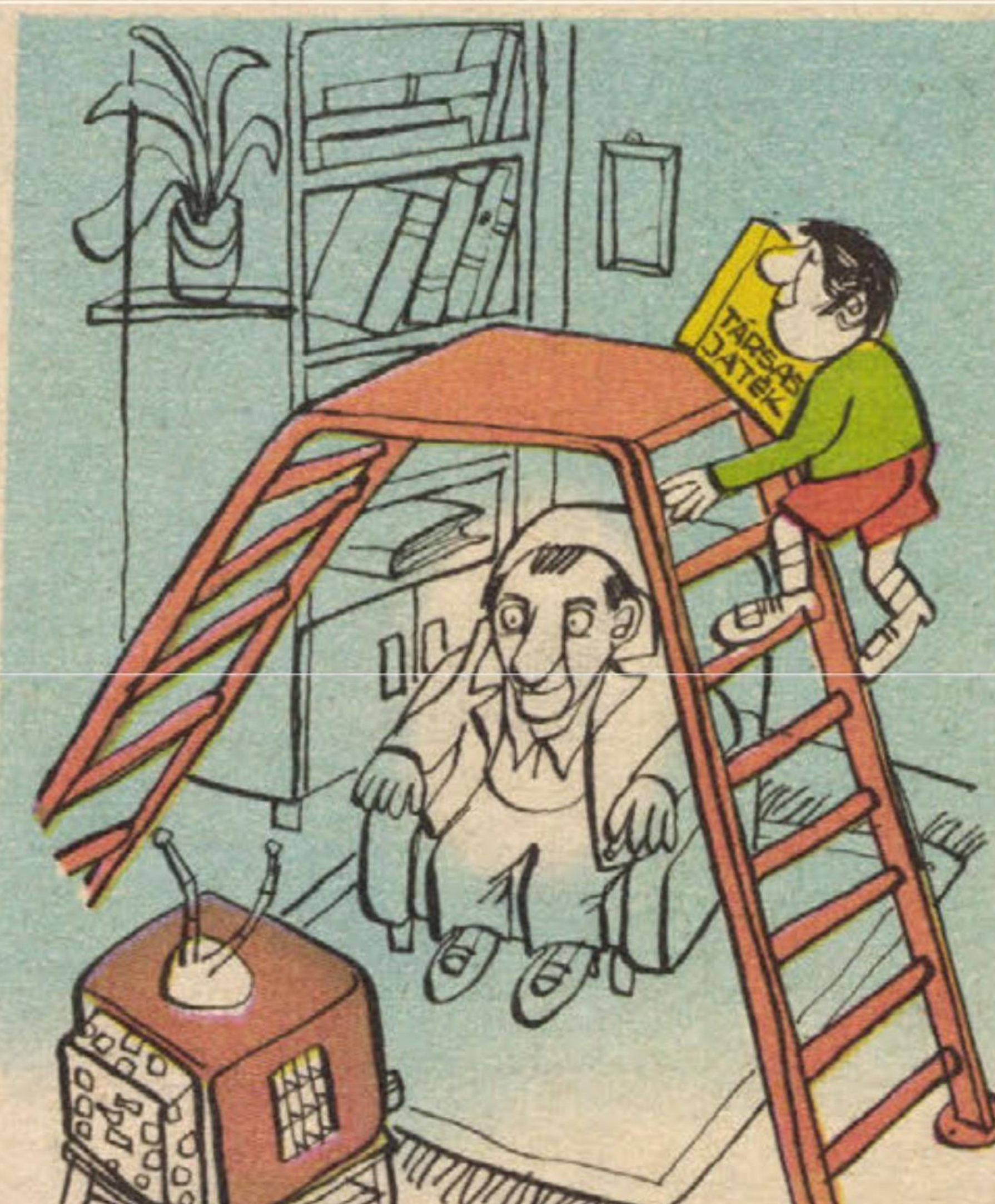

DIVATOS ÜDÜLŐHELY

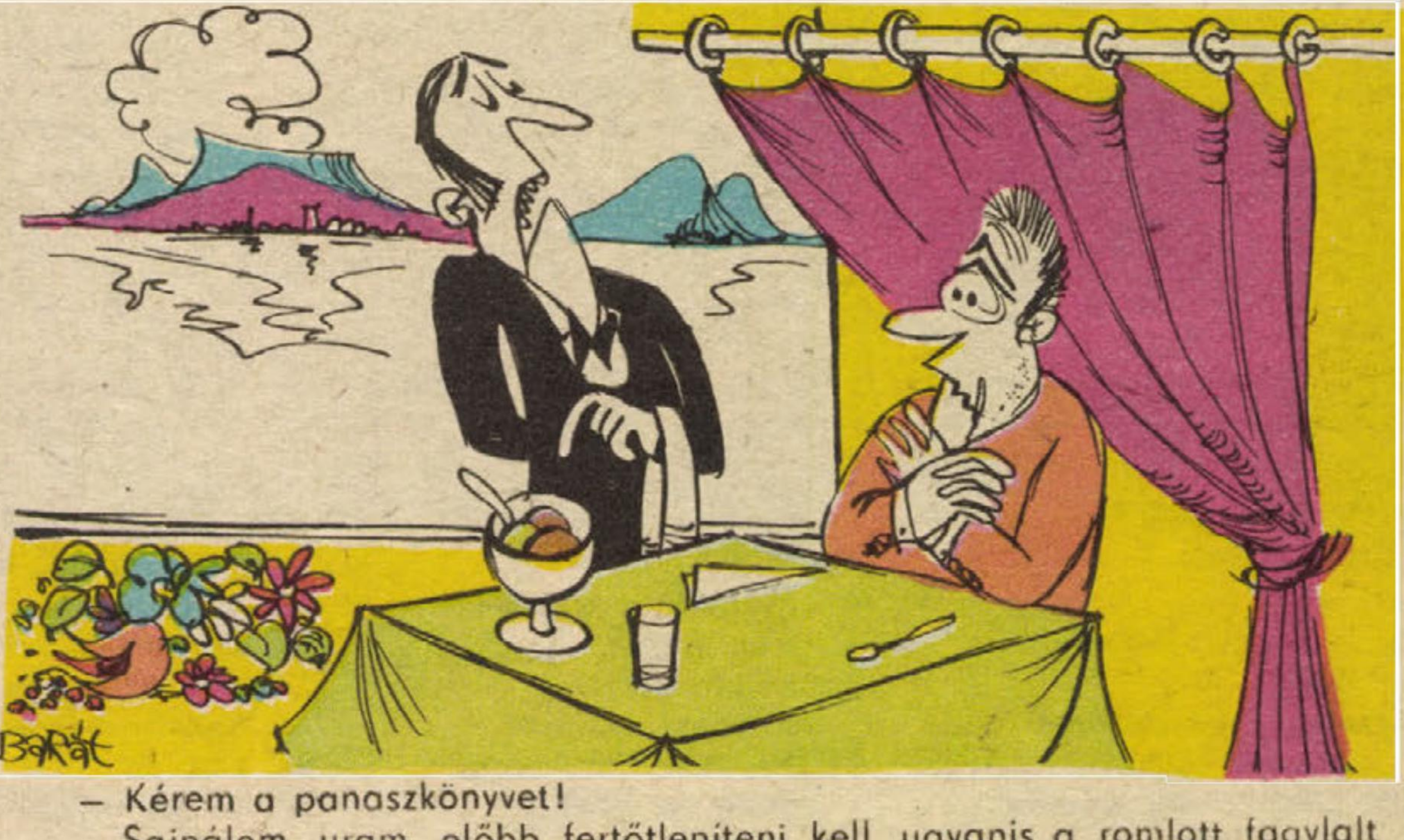

– Kérem a panaszkönyvet!

– Sajnálom, uram, előbb fertőtleníteni kell, ugyanis a romlott fagylalt mellé került.

PÁRVIADAL

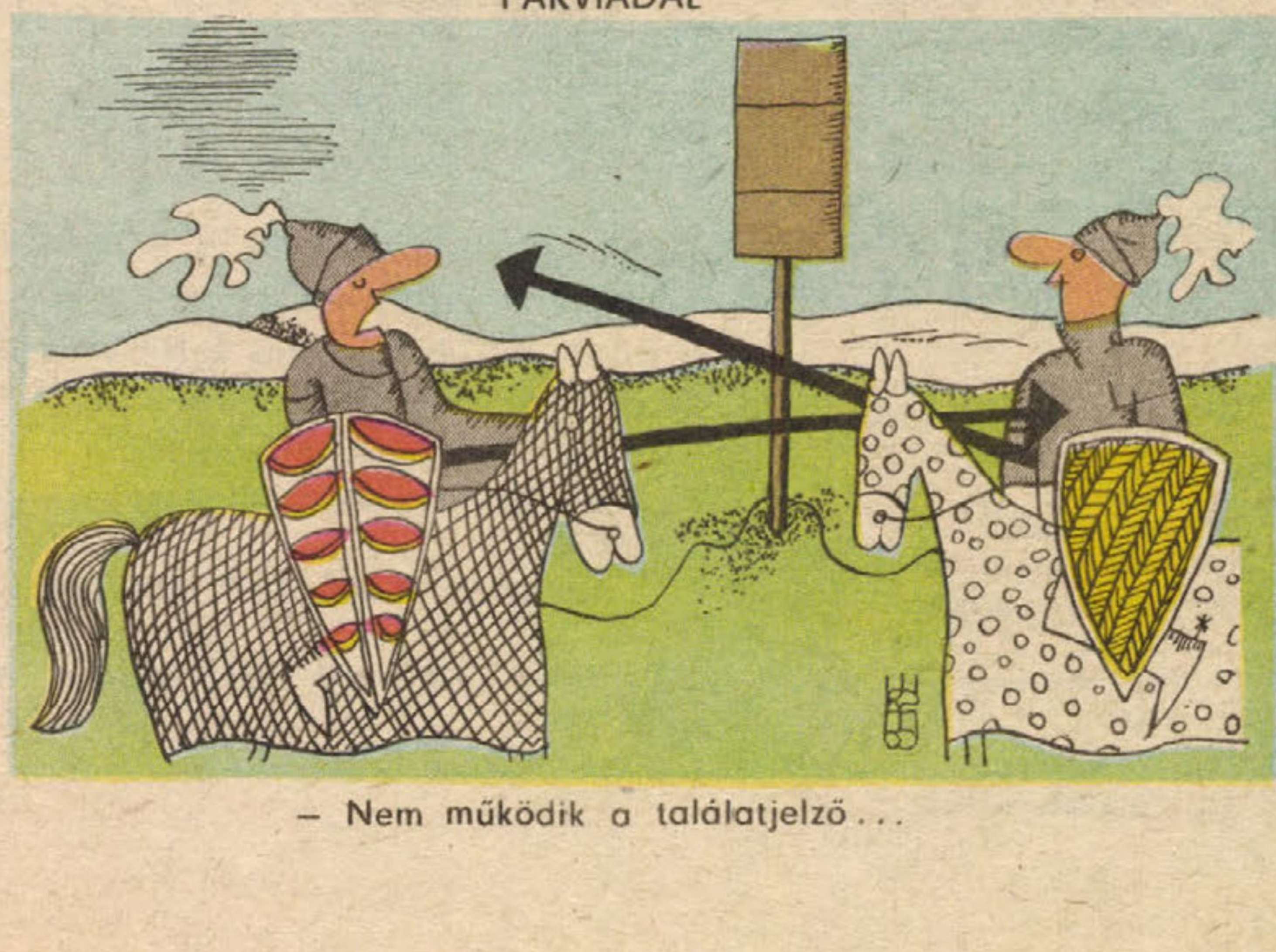

– Nem működik a találatjelző . . .

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100 142-220

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivataloknál és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7.50 Ft. 1/4 évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
75.2308/2-25 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

EGY VISZONZOTT SZERELEM TÖRTÉNETE

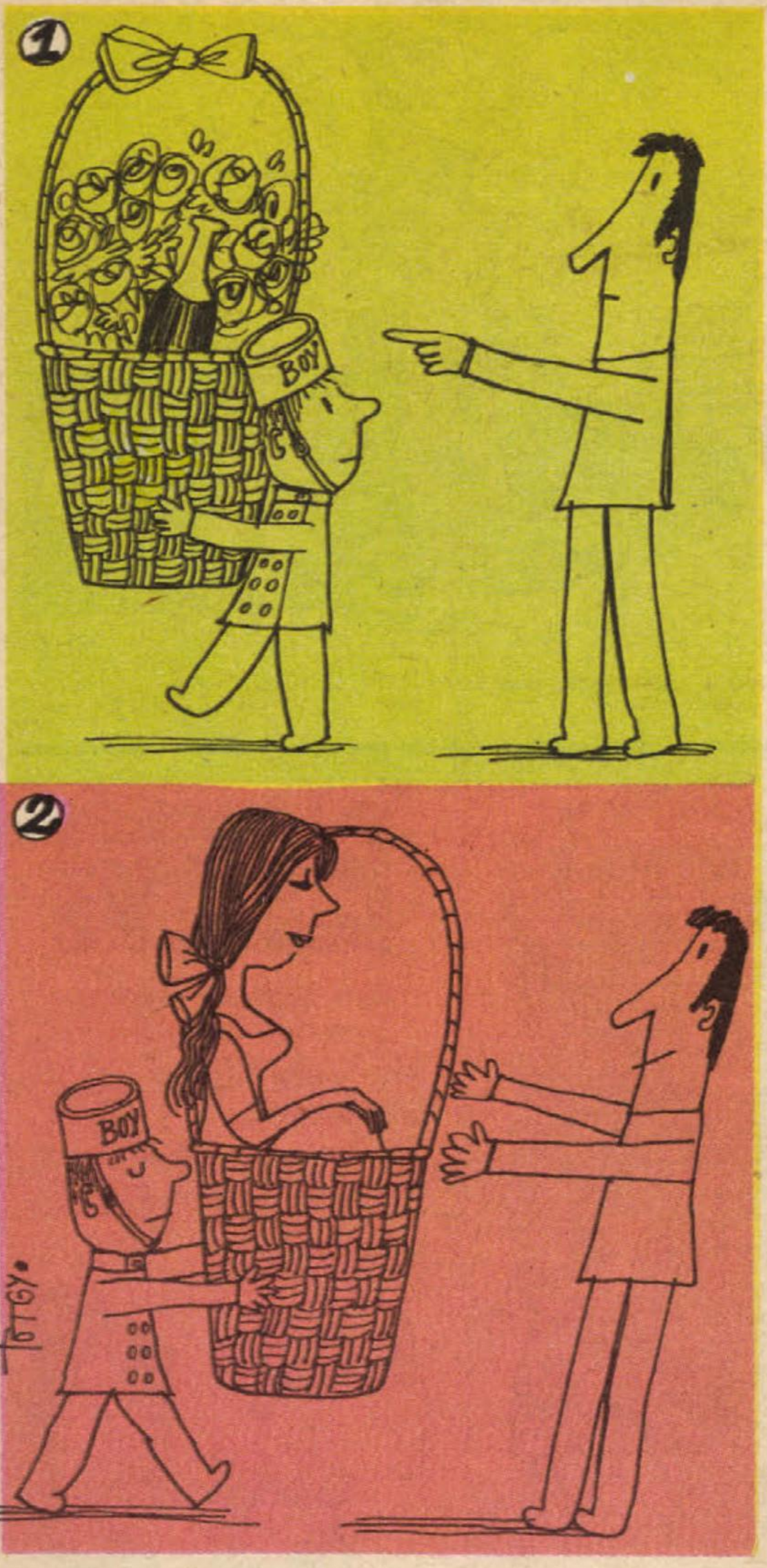

GYÁRVÁROS

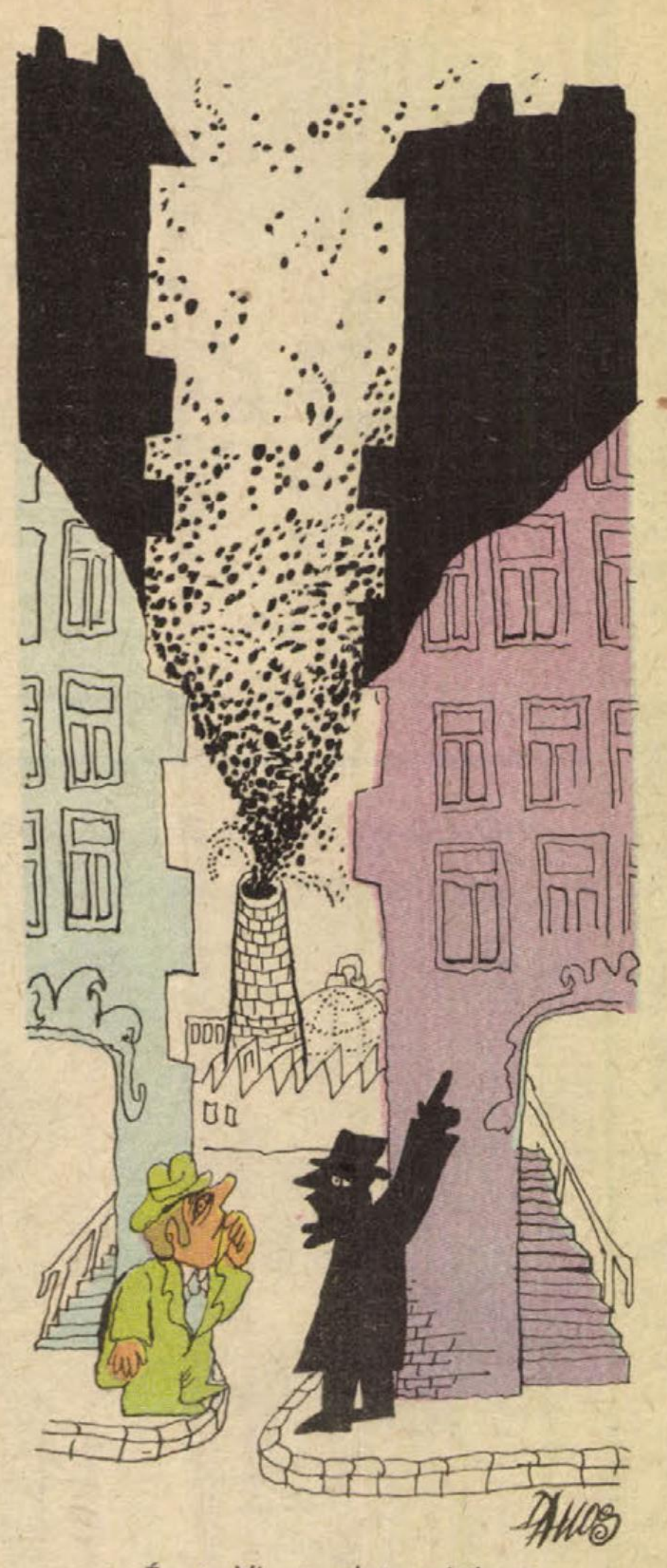

– Én a VI. emeleten lakom ...

NŐK ÉVE

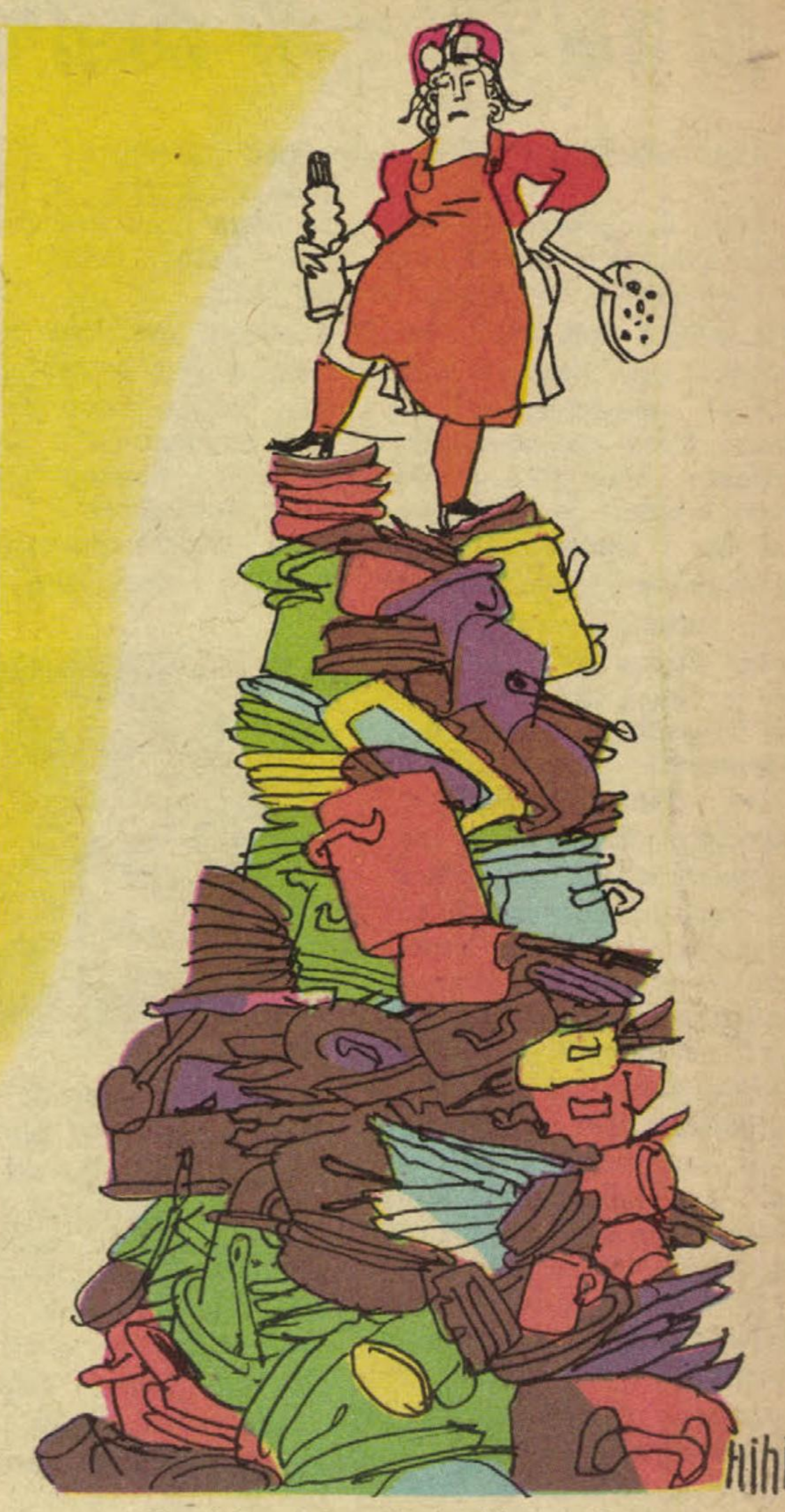

Az átlag háziasszony Mount Everest-je

Pistike utazik

Szülői kiséret nélkül utazik Pistike a vonaton és minduntalan kérdezgeti a kalauzt: — Kalauz bácsi, most Cegléd következik? — Még nem, fiacskám ... — válaszolja a kalauz mindannyiszor, míg végre befut a vonat Ceglédre. — Leszállhatsz, fiam, Cegléden vagyunk! — Nem akarok én leszállni ... — feleli Pistike. — Hát akkor mért kérdezősködtél folyton? Pistike így felel: Vízszintes 1. — függőleges 26. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb június 23-ig kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők közt háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Törtető, erőszakos alak
14. Egy dél-amerikai államból való
15. Több török szultán neve volt
16. Hajdan divatos viccek egyik főhőse
18. Ritkán friss péktermék
21. A Duna egyik mellékfolyója
22. A takarítónő és a futballcsapat egyik játékosa
24. Savanyítva esszük
27. Római ezüstpénz volt
29. A csodálkozás indulatszava
31. Ókori nép
32. Fiatal nőstény állat
34. Hacsaturjan balettje
36. . . . sült (ételfajta)
38. Y. L.
39. Folyó az USA és Kanada határán
41. Egy igénytelen leves neve
44. Alvásra, pihenésre való
46. A többszintes ház
49. Olasz névelő
50. Mint a 49. vízsz.
51. Shaw neve előtt áll ez a két betű
52. G. P.
53. „Idejön a túloldalról”
55. Olvasnivaló
57. Évődő terefere, esetleg szerelmi célzattal
61. Az első filmfelvevő készülék fűződik a nevéhez
63. Cselt vagy vásznat

FÜGGŐLEGES

1. Nyugat-európai folyó, az Északi-tengerbe ömlik
2. Hajdan használatos szekér (fedett)
3. Több egyiptomi fáraó neve volt
4. Lépcső — németül
5. Nagy dán meseköltő volt
6. A molibdén vegyjele
7. . . ropolisz
8. Hónap rövidítése
9. Enyém — németül
10. . . . poetica
11. Darabokra tör
12. Pszt! Senkinek egy szót se róla!
16. Írószerszám — névelővel
17. Főleg piperecikkek gyártásához szükséges (két szó)
19. Rémület — ritkábban használatos szóval
20. Magyar város
23. T. T. S.
24. Az édességboltokban kapható
25. Kötőszó
28. Állam a Közel-Keleten
30. Veszprém megyei község (bauxitlelőhely)
32. A toronyóra
33. Megszólítás
35. Vonatkozó névmás
37. Perzsa uralkodó
40. G. F.
42. Igekötő
43. Király — olaszul
45. Félrerak
47. Nagyon rossz osztályzat
48. Dum spiro . . . (remélek — latinul)
53. Á. Y.
54. Jókedvre deríti az embert
56. Bádog
57. Futómadár
58. Kerek szám
59. Írók nemzetközi szervezete
60. Nem használ — visszafelé
62. . . timátum
64. Fordított névelő

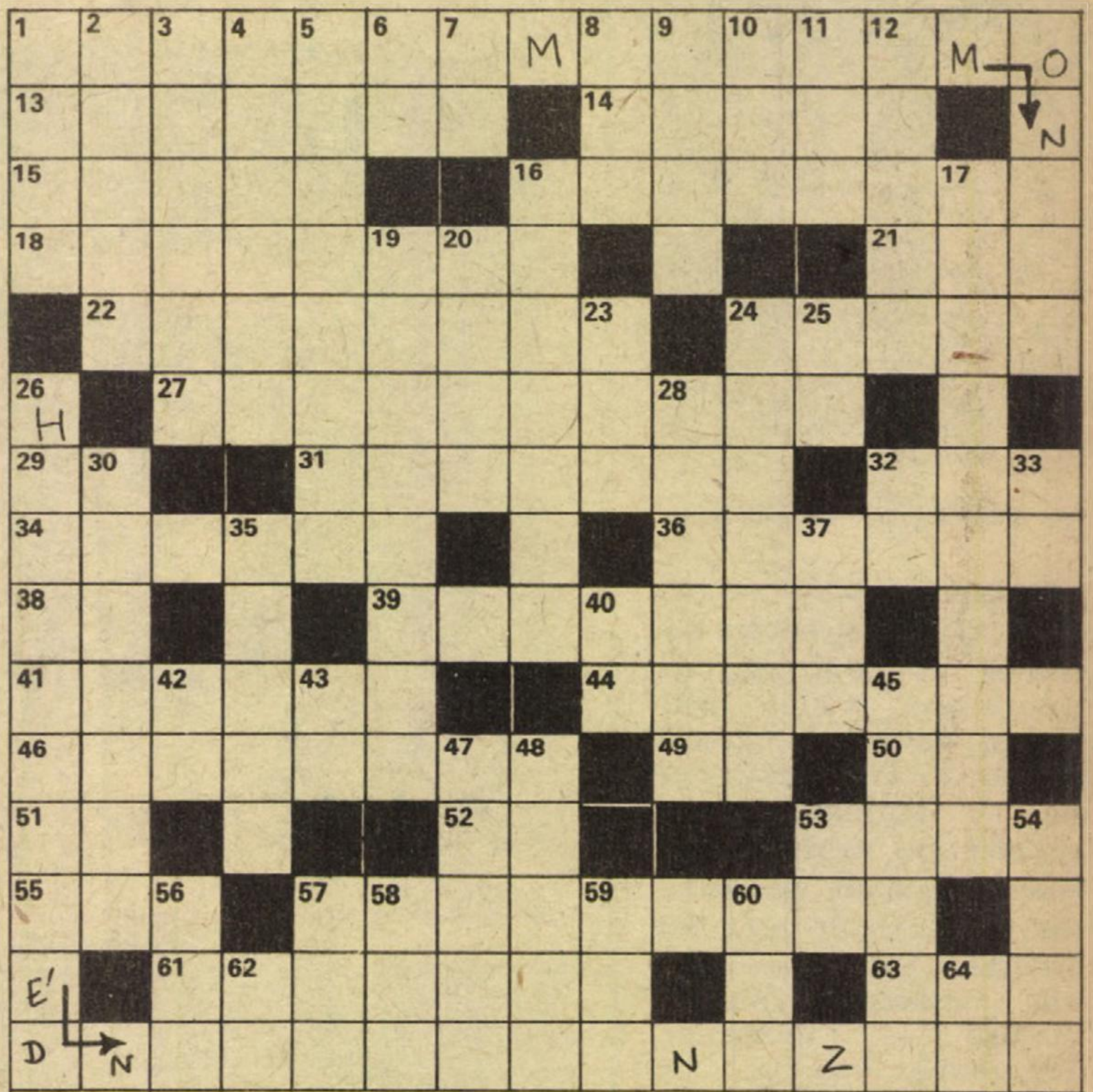

MÓRA FERENC A NŐKRŐL

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„A nő olyan, mint a tigris, nem tud hízelegni karmolás nélkül.”

100—100 forintot nyertek:

Sóvágó Margit, 8400 Ajka, Szabadság tér 2.

Koppány Emil, 1067 Bp., Eötvös u. 37.

Rácz Zsigmond, 6722 Szeged, Mérey u. 6/c.

A díjakat postán küldjük el.

```
n u anöol s plé
engadin yankee
markos karantén
trois sin p agy
uk n alamuszi u
donald  i zenél
hz  ernani t  t
ii szinetár ica
zsuzsanna hc ig
e zte nettosuly
lss ronai diri
eton k sg osaka
goneril részlet
ncn éteri  o  é
ikarmolásnélkül
```